

கனவ
இலக்கிய
மாத
சங்சிகை

147

மார்கழி 2020

100/-

ஆற்பாசி

புதும் ஆசர்யர் : க.பரணீதரன்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா
சி.ரஞ்சிதா
பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா
நல்லையா சந்திரசேகரன்
ந.ரவீந்திரன்
யாத்ரிகன்
சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்
பா.இருகுவரன்
எம்.கே.முருகாணந்தன்
இதயராசன்
பொ.கருணாகரமூர்த்தி
திக்குவல்லைகமால்
ருஸ்னா நவாஸ்
சோ.ப
வெஷ்லிதாசன்
வதிரி.சி.ரவீந்திரன்
இ.ஐவகாருண்யன்
வ.வடிவழகையன்
பணைமீன் நாடன்
ந.குகபரன்

பொருளடக்கம்

சிறுகதைகள்

- இதயராசன் - 07
பொ.கருணாகரமுர்த்தி - 13
திக்குவல்லை கமால் - 26
ருஸ்னா நவால் - 31

கவியதைகள்

- சோ.பத்தமநாதன் - 23
வெஷல்லிதாசன் - 28
வதிரி சி.ரவீந்திரன் - 33
இ.ஜீவகாருண்யன் - 46
வ.வடிவழகையன் - 48

பத்தி

- பணமீன்நாடன் பக்கம் - 41

நூல் விமர்சனம்

- ந.குகபரன் - 47

அட்டைப்படம்

- நன்றி இணையம்

கட்டுரைகள்

- முனாக்கானாவின் கலை விலக்கிய தடங்கள்
பேராசிரியர் செ. யோகராசா - 03

சமுத்துங் தமிழ் புனைக்கதைகளில் கிளைமொழி
முத்துமீரானின்சிறுக்கதைகளை மையப்படுத்திய
ஒரு ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்
சி.ரஞ்சிதா - 10

தமிழ் சூழலும் யின்-நவீனத்துவ ஒட்டுவும்
பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா - 18

மகாத்மா காந்தியும் ஆன்மீகமும்
நல்லையா சந்திரசேகரன் - 20

நான் எல்லோர்க்கும் நன்பன் அல்லவா
ந.ரவீந்திரன் - 22

இலையராஜாவின் இசையில் நாதஸ்வரம்
யாத்ரிகன் - 24

ஒசிய நாடக மத்தியமாக விளங்கும் தேசிய நாடகப்பள்ளி:
புது தில்லி : அறிமுகம்
கலாநிதி சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ் - 29

கற்கோவளம் கிராமம் கும்மியழத்தல் கலை பயில்நிலையில்
உள்ள கிராமம் பற்றிய அறிமுகம்
பா.இருகுவரன் - 34

பாக்குத்தரின் தொண்வதானப்பு - 7
பாச்சுக்கயிற்றில் தலையை ஓட்டியவர்
எம்.கே.முருகானந்தன் - 45

ஜீவந்தி

2020 மார்க்டி இதழ் - 147

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துகளை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விவேகனாவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமனி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமனாந்தரை ஆலூபிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் துழு:

தீரு.தெணியான்
தீரு.கி.நுராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வாங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKY

இச்சுஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவந்தி சந்தா விபரம்

நன்பிரி - 100/- ஆண்டுநா - 1500/-

வெந்தாடு - \$ 60 U.S

மணிமோட்டாரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாந்தாக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K .Bharaneetharan,
Kalaiaham ,**

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKY

ஜீவந்தி (கலை நிலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் திடை ஓடை

ஆழ நீர் தள்ளை வொன்டு

செறி தஞம் மக்கள் என்னம்

செழிந்திட ஆற்றி ஆற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

- பாரதிதாசன்-

ஜீவந்தி - 2020

கெரோனா தொற்று நோய் காரணமாக உலக மக்கள் அனைவருக்கும் இடர்மிகுந்த காலமாக 2020 ஆம் ஆண்டு காணப்பட்டது. வழமைபோல ஜீவந்தி இந்த ஆண்டு தனது 12 இதழ்களையும் தடைகளை கண்டு அஞ்சாமல் வெளியிட்டுள்ளது; இதற்கு வாசகர்களும், எழுத்தாளர்களும் கொடுத்த ஊக்கமே காரணம். பிறக்கப் போகின்ற 2021 ஆம் ஆண்டு உலக மக்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியாக அமைய வேண்டும்; கொரோனா தொற்று நோய் அழிய வேண்டும் என இறைவனை பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அடுத்த ஆண்டு தை மாத இதழ் 14 ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழாகவும், மாசி மாத இதழ் “கே.ஆர்.டேவிட் சிறப்பிதழா”கவும், பங்குனி மாத இதழ்(150) “ஸமுத்து நாவல் விமர்சன சிறப்பிதழா”கவும்(2000- 2020 வரை வெளியான நாவல்கள்) மலரவுள்ளது. வாசகர்கள் எழுத்தாளர்கள் கொடுக்கும் ஊக்கத்தினாலேயே தொற்றந்து மூன்று சிறப்பிதழ்களையும் சிறப்பாக கண்தியாக வெளியிட முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அச்சு செலவு அதிகரித்துள்ள காலத்தில் பல சஞ்சிகைகள் தமது விலையை உயர்த்தியுள்ள போதும் நாம் தொடர்ந்து ஒரே விலையிலேயே பயணிக்கின்றோம். நன்பர்கள், பாடசாலைகள், நூல்கங்களுக்கு ஜீவந்தியை அறிமுகம் செய்து வைத்து உதவுமாறு வழமைபோல நன்பர்களை கேட்டுக் கொள்கின்றோம். பிரதேச ரீதியாக 200 இற்கு மேற்பட்ட நூல்கங்கள் காணப்படுகின்ற இலங்கைத் திருநாட்டில் எத்தனை நூல்கங்கள் ஈழத்து சஞ்சிகைகளை வாசகர்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்கின்றது என்பது கேள்விக்குறியே... நூல்கங்களுக்கு வருடந்தோறும் நூற் கொள்வனவுக்கென அரசாங்கம் ஒதுக்கும் பணத்தில் நூல்கள் வாங்கப்படுகின்றனவா? இல்லவேயில்லை. அந்த பணத்தில் தான் அலுவலக பல தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு நூலகத்துக்கு குறித்த சிறு தொகையையே பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றப் போவது யார்? பல நூலகர்கள் மிகுந்த பிரயத்தனத்துடன் நூல்களை நூலகத்திற்கு கொள்வனவு செய்ய முயலுகின்ற போதும் மேலிடங்கள் தடையாக இருக்கின்றன, பல நூலகர்களின் வாய்மொழி மூலமாக இத்தகவல்கள் பெறப்பட்டன. அதேவேளை சில நூல்கங்களில் இருக்கும் நூலகர்கள் இதைப்பற்றி எந்த கரிசனையும் அற்றவர்களாக சம்பளத்திற்கு வேலை செய்யவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இது தொடர்பில் சரியான தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

பலரது சுந்தா மார்க்டி இதழுடன் முடிவடைகின்றது, அதனைப் புதுப்பித்து கொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவந்தியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ் - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,

புக்கல் - திருநெல்வேலி,

செட்டித்தெரு - பூபாலசிங்கம்,

பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியாழி

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை - நல்லூர்

ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த முனாக்கானா!
(மு.கணபதிப்பிள்ளை -1924) கூத்து, நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, ஆய்வு முதலான கலை இலக்கியத்துறைகள் பலவற்றில் ஈடுபட்டவர். எனினும் இயற்கை அனர்த்தம், செயற்கை அனர்த்தங்கள் காரணமாக அவற்றுள் சிலவே அச்சுருப் பெற்றுள்ளன.

1940களிலே எழுத்துலகப் பிரவேசம் செய்தாலும் முதல் நூலுருவை 2001 இலும் (இலக்கிய நெஞ்சங்கள் 2001) அடுத்த நூலுருவை 2007இலும் (கவிதை நெஞ்சம்) கண்டு கொண்டவர். அவற்றையும் நூலுருப் பெறாத ஒருசில ஆக்கங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

1. கவிதைத் துறையில்

1940கள் அளவிலே கவிதைத் துறையில் பிரவேசித்த முனாகானா ஏறத்தாழ 200 கவிதை களாவிலே எழுதியிருப்பினும் ஏறத்தாழ 50 கவிதை களைக் அடிப்படையாகக்கொண்டே இத்துறையில் இவர் பதித்த தடங்கள் பற்றி அவதானிக்க முடிகிறது. ஈழத்தில் நவீன் கவிதை சென்ற நூற்றாண்டின் நாற்பது களாவிலேயே கால்கொண்டது. இக்காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து எழுத ஆரம்பித் தவர்களுள்ளொருவரான முனாகானா நாற்பதுகளின் முடிவுவரையான சமகாலக் கவிஞர்களிலிருந்து வேறு பட்டு தனக்கெனத் தனித்துவமான பாதையொன்று அமைத்துக் கொள்கிறார். இவ்விதத்தில் இக் காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட புனருப்புராணம், காலாகோலம் ஆகிய இரு நெடுஞ்கவிதைகளும் முக்கிய கவனிப்புக் குரியனவாகின்றன.

கேலிப்பாட்டு என்ற உபதலைப்போடு “புனருப்புராணம்” தினகரனில் பிரசுரமானது. தமிழ்க் கவிதை இதுவரை கண்டறியாத முற்றிலும் புதுமையான விநோத மான கற்பனைப் படைப்பாகவுள்ளது “புனருப்புராணம்”. இவ் அடிப்படையில் பாரதியின் குயில்பாட்டுடன் மட்டும் ஓப்பிடலாம் என்று தோன்றுகிறது முற்றிலும் குருவி களையே பாத்திரங்களாகக் கொண்ட புனருப்புராணம் நாடு நகர்க் காண்டம் - வாகனப்படலம், மாணிடர் காண்டம் - தொழிலாளர் படலம், ஆரணிய காண்டம் - மிருக சாதிப்படலம் என்ற மூன்று உபதலைப்புகளில் வெளிவந்தது. புனருப்புராணம் அதன் பெயருக்கேற்ப புனருப்பதையே அடிச்சரடாகக் கொண்டுள்ளது.

முதற் காண்டமான நாடுநகர்க் காண்டம் பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கிறது.

நாட்டுமூள்ள குருவியில்லாம் கடக்க மாட்டாமல் - சொகுசு நாட்டினால் வண்டி வள்ளம் மலின்சி போச்சது
கேட்டுக்கீடு மொங்கவேணாம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்க - இன்னும் கேட்டுக்கீடு செய்யக்கணையிருஞ்சிகொள்ளுங்க - சாமிடின்சிகொள்ளுங்க

மற்றொரு நெடுஞ்கவிதையான காலாகோலம் காலமாற்றத்தை அதனுடாக சமூக மாற்றத்தை வெளிப் படுத்துகின்றதாகவுள்ளது. பின்வருவது அதன் ஒரு பகுதியாகும்.

பூமியில் அமர்ந்து போசனம் புசித்தது - அந்தக்காலம் பெபோ - மேசையும்காரணங்கூடியும் கத்தியும் வந்தது இந்தக்காலம் மயிர்கள் நிந்தாமல் கொண்டை கட்டியது - அந்தக்காலம் பெபோ - நரிவால் போல தொங்க விடுவது இந்தக்காலம் பெரியவர் திருமணம் பேசி முடிப்பது - அந்தக்காலம் பெபோ - இருவரும் காதல் திருமணம் செய்வது இந்தக்காலம்

எமக் குக் கிடைத் துள்ள ஆரம்பகாலத்து இன்னொரு கவிதை “இலங்கை மாதே” என்பது. இது

முனாக்கானாவின் கலை இலக்கிய தடங்கள்

இலங்கை மாது பொருளாதாரத்துறையில் பின்னடைந் திருப்பதைப் பற்றி விளித்துவினவுவதாயுள்ளது.

ஜம்பதுகள் வரை கிடைத்துள்ள மேற்குறிப் பிட்ட மூன்று கவிதைகளுள் முதலிரு நெடுங்கவிதை களும் முற்று முழுதாக வித்தியாசமான நோக்கில் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை இத்தகைய நோக்கிலும் போக்கிலும் இக்காலப்பகுதியில் உருவான கவிஞர் குழாத்தினரெவரும் கவிதைகளைவையும் பாடியிருக்க வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறியவற்றில் முதலாவது, புனுகுப் புராணம் கேலிப்பாட்டு என்ற தலைப்பிற்கேற்ப புனுகு என்பதை மட்டும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு கற்பணமின் உச்சமாக வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறாக மேற்கூறியவாறான கேலி அல்லது நகைச்சவை இயல்பு மூனாகானாவின் கவிதைகளின் முக்கிய இயல்பாக தொடர்ந்து வருகிறது. ஆனால் பிற்பட்ட காலத்தில் அது சமூகப் பார்வை கலந்ததாக அமைகிறது என்பதே கவனத்திற்குரியது.

கிராமியப் பண்பாட்டினை புதிய கோணத்தில் பார்க்கிறார். உதாரணமாக ‘சம்பந்தி’ என்ற கவிதை நெருங்கிய உறவுடைய இரு குடும்பங்கள் வழைமொல் சண்டை பிடிப்பதையும் பின்னர் சமாதானமாகி பின்னளகளுக்கு சம்பந்தம் பேசுவதையும் மண்வாசனை மிலிர் பதிவுசெய்துள்ளது. காலமாற்றமும் நகைச்சவை யும் கலந்த பாணியிலான மூனாகானா எழுதிய கவிதைகளில் சில, பெண்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றிய கவிதைகள் முக்கியமானவை

ஆண்களும் பெண்களும் ஓர்சம மென்பதை

அர்த்தனா ரீஸ்வரர் காட்டிநின்றும்

வேண்டா விலங்குகள் பூட்டும் மனிதரின்

வில்லத் தனம்போகக் கும்மியிட

தமது கவிதைகள் எவற்றையும் புதிய பார்வையில் படைக்கின்ற மூனாகானா குடும்பங்களுக்கிடையான பிரிவையும் புதிய பார்வையோடு தருகின்றார். பின்வருவது அத்தகையவற்றுள்ளன.

காலையிலே காப்பி எண்ணாம் வந்தால் “கிஸ்சின்”

கதவுடியில் போயிருந்து கலங்குகிறார் உன்

சேலை சட்டை கொழுமீது கிடக்கக் கண்டு

சிறுவின்னை போல்தேம்பி அழுகிறாரு

வேலையிலும் கவனமில்லை “லீவு” போட்டு

வெறும் வயிற்றாய் பட்டினியால் உன்னை எண்ணி

மூலையில் கிடக்காரு புருசனைன்று

முழுவதையும் சொல்லிநீ அழைத்துப்பாரு

வில்லத் தனம்போகக் கும்மியிட

இவ்விடத்தில் கவிதை வெளிப்பாட்டு முறை பற்றியொன்று கூறவேண்டும். எமது தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் தூது, கோவை, உலா, பிள்ளைத் தமிழ், கும்மி, ஆற்றுப்படை பிரபந்த வடிவங்களும், புராணம் முதலான வடிவங்களும் என்ன. நவீன் கால ஈழக் கவிஞர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அத்தகைய வடிவங்களுடாக சமூககள்கார் விடயங்களைப் பேச முற்பட்டனர். கனகி புராணம், கோட்டுப் புராணம், தத்தை விடுதாது, முதலிய 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் காதலி ஆற்றுப்படை, தந்தி விடுதாது, எவி விடுதாது, முதலானவற்றை 20ஆம் நூற்றாண்டிலும் தந்திருக்கின்றனர். இப்பின்புலத்தில் நின்று மூனாகானாவும்

அவ்வழியில் முற்குறிப்பிட்ட புனுகுப்புராணத்தையும் பிற்காலத்தில் நாய் விடுதாதையும் எழுதியிருப்பதும் போராட்டப்படவேண்டியவிடயமாகிறது.

மூனாகானாவின் நகைச்சவைக் கவிதைகள் பிற்காலத்தில் சமூக நோக்குடன் மட்டுமன்றி அரசியல் நோக்குடனும் எழுந்துள்ளமைக்கிறப்பிடத்தக்கது.

ஓராறு வருடங்கள் உண்ணேயே நம்பி

ஒளமனவே வளைந்துநான் வணங்கிவந்தேன்

பாரான மன்றமது கலைந்து விட்டால்

ஆராக இருந்தாலும் பல்ளைக்காட்டி

அண்ணாச்சி தமிழ் என்று முறை கொண்டாடி

ஏராளம் பரிகலங்க கழுவந்தே

என்னையிரு கைகூப்பி வணங்குந்தேவே

இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து படைப்பாளிகள் சமூகத்துடன் மட்டுமன்றி கடவுள்டன் பேசவும் ஏசவும் ஆரம்பித்துவிட்டனர். இருபதுகளில் பாரதிதாசன் கடவுளர்களை ஏசினான். புதுமைப்பித்தன் கடவுளை மெற்றால் கடைக்கு அழைத்துச் சென்று உரையாடி னான். மூனாகானாவும் தனது கவிதையென்றில் கடவுள்டன் உரையாடுகிறார். மேற்கூறிய விடயங்கள் தவிர இயற்கை, தமிழ், ஆசிரியர், தாய், தைத்திருநாள், முதியோர், சான்றோர் வாழ்த்து, பிரிவுபசார வாழ்த்து, அஞ்சலி, ரவுவேற்புப்பா முதலான விடயங்களும் மூனாகானாவினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழ், இயற்கை, சிறுவர் பாடல்கள் சிலவும் மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஒருசிலவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பாடசாலைக் கீதங்களும் சில எழுதப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய ஆரம்பகால பிற்கால கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மூனாகானாவின் கவிதை களின் தனித்துவம் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. கிராமியமக்களதுவாழ்க்கை, பண்பாடு சமூகமாற்றம் முதலியனமன்வாசனையுடன் இடம் பெறுதல்
2. நகைச்சவை மிக முக்கியமாதல் (சமகால கொத்தமங்கலம் சுப்புவின் செல்வாக்கே அதற்கு காரணமாகும்;
3. நாட்டார்பாடல் வடிவம்
4. உயிர்ப்பான பேச்சுமொழி
5. பாத்திரங்களும் உரையாடலும் இடம் பெறுல் (கூத்து செல்வாக்கு இதற்கு காரணமாகலாம்)

சமூத்து நவீன் கவிதைச் செல்நெறியில் காலத்திற்குக் காலம் உருவான மொழியுணர்ச்சி வெளிப்பாடு, முற்போக்குச் செல்வாக்கு, போர்க்கால அவலங்கள் முதலான விடயங்கள் மூனாகானாவின் கவிதைகளில் வெளிப்படவில்லை. வெளிப்பட வேண்டுமென்பதும் இல்லை. ஏனெனில் படைப்பாளியின் தனி உலகம், தனித்துவமான உலகம். (புகழ் பூத்த மனிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் எவரும் சமகால இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றி எழுதினார்ல்லர்)

2. கட்டுரைத்துறையில்

கட்டுரையும் நவீனிலுக்கிய வடிவங்களு களோன்று என்பதை பலரும் அறிவுதில்லை. மூனாகானா ஏறத்தாழ ஐம்பதுகள் தொடக்கம் இத்துறையில் பிரவேசித்திருப்பினும் பிற்பட்ட காலத்திலெழுதிய கட்டுரைகளைக் கிடைக்க கூடியனவாகவுள்ளன. இவற்றை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

2.1 இரசனைக் கட்டுரைகள்

இரசனை நோக்கில் நாட்டார்பாடல் கலந்த கட்டுரைகள் பலவற்றை கிழக்கிலங்கை ஆய்வாளர்கள் பலரும் எழுதியிருப்பினும் அவை பலவும் கற்பனை மிகுந்த நோக்கிலெழுந்துள்ளன. மாறாக இவரது இரசனை நோக்கில் ஆய்வுக்குரிய சாயலும் கலந் திருப்பது கவனத்திற்குரியது. உதாரணமாக பின்வரும் பகுதியை குறிப்பிடலாம்.

... உகந்தில் அழகுராணியாக தெரிவு செய்யப்படும் பெண்ணைவிட பேரழகு உள்ள பெண் இலைமறைகாயாக இருக்கின்றனர். இதே போன்று தான் கூத்துப்பாடல்களும்.

சந்த சிறப்பும், அணிநலன்களும், ஒசை நயமும் கொண்ட இப்பாடல்கள் பழம் பலரும் புலவர்களின் பாடல்களைப் போலவே கவிதை சூவை நிறைந்தவை இவ்வாறான பாடல்கள் தென் மோட்க்கூத்துக்களில் ஏராளமாக உள்ளன.

எவ்வாறாயினும் முற்குறிப்பிட்டவாறான இரசனைக் கட்டுரைகள் பலரால் எழுதப்பட்டிருப்பினும் கூத்துப் பாடல்களை இரசனை நோக்கில் பார்த்தவர் மூனாகானாவாகவே இருக்க முடியும்.

2.2 நாட்டார் கலைகள்

2.2.1 கூத்துக்கலை

மேற்கூறிய விடயம் பற்றி மூனாகானா எழுதியவற்றுள் இரு கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. ஒன்று ‘கூத்து ஒரு நோக்கு’ இது மட்டக்களும் கூத்துப் பற்றி பரவலாக அறியப்படாத தகவல்களைத் தருகிறது. உதாரணம்:

1. மட்டக்களும் வடமோடி தென்மோடிக்கும் மலையாளக் கூத்துகளுக்குமான தொடர்புகள்.
2. இவ்விருவகைக் கூத்துகளும் அப் பெயர்கள் பெற்றமைக்கான காரணம்.

மற்றொரு கட்டுரையான “கூத்தை நவீனமயப் படுத்தல்” என்பது (முன்னோரிடத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று) அவ்வழியில் சென்று மூனா கானா செய்த சாதனைகள் பற்றிய அவரது வாக்குமூலமாகிறது.

இரசனை நோக்கில் கூத்துப் பாடல்களை அனுகுகின்ற மூனாகானாவின் கட்டுரைகள் பற்றி ஏலவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2.2.2 மருத்துவம் - சோதிடம் - மாந்திரீகம்

நாட்டாரியல் நோக்கிலே பாரம்பரிய அறிவியல் கலைகளாகக் கருதப்படும் மேற்குறிப்பிட்ட “முக்கூட்டுக் கலைகள்” பற்றிய விரிவான அறிமுக நிலை ஆய்வுகள் அரிதாக இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பின் புலத்தில் அவை பற்றி விரிவாகவும் தெளிவாகவும் அமைந்துள்ளதொரு கட்டுரையையும் “முக்கூட்டுக் கலைகள்” என்ற பெயரில் தந்துள்ளார் மூனாகானா.

2.2.3 நாட்டார் வழிபாடுகள்

உதாரணம் சக்கரை அழுது வழிபாடு. மேற்கூறிய வழிபாட்டு முறைபற்றி விரிவான முதலாய்வு என்று கருதத் தக்கது. அதுபற்றி மூனாகான எழுதியுள்ள கட்டுரையொன்று. அக்கட்டுரையின் ஆரம்பபகுதிமட்டும் இவ்விடத்தில் இடம்பெறுகிறது:

“இது சர்க்கரை அழுது என்பதன் திரிபாகும். இது மட்டக்களுமில் பொருளாதார வசதி படைத்தவர் களின் வீட்டிலே செய்யும் ஒரு சக்தி வழிபாடாகும்.

மலையாளத்தில் பெரும்பாலும் நாயர் இனத்தவர்களின் வீடு களில் செய்யும் இந்த வழிபாடு மட்டக்களும் மக்களும் மலையாள பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாகையால் இங்கும் இது நடை பெறுகிறது. பெரும்பாலும் இது வழக் கொழிந்து வந்தாலும் சில வீடுகளில் இன்னும் நடைபெறுகிறது.”

மாரியம்மன் வழிபாடு : ஆரையம்பதி வம்மிக் கேணி மாரியம்மன் கோயிலில் நிகழுகின்ற மாரியம்மன் வழிபாடு பற்றி அதனுடன் தொடர்புட்ட கதைகள், அது நடைபெறும் முறைகள் என்றவாறு அலகவதாகவுள்ளது மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுரை.

முருக வழிபாடு - கண்ணகி வழிபாடு : மேற்கூறிய அடிப்படையில் ஆரையம்பதி கந்தகவாமி கோயில் பற்றி யும், கண்ணகிம்மன் கோயில் பற்றியும் புதிய தகவல்கள் கொண்ட பல கட்டுரைகள் மூனாகானா வினால் எழுதப் பட்டுள்ளன. விரிவஞ்சி அவை இங்கு பேசப்படவில்லை.

2.2.4 வாய்மொழிப்புலவர்கள்

குறிப்பாக மட்டக்களும் பிரதேசத்திலும் மலையகத்திலும் அனுபவக் கல்வி மட்டும் பெற்ற புலவர்கள் பலர் இருந்துள்ளார்கள். இன்றுமிருக்கிறார்கள். இத்தகையோர் வரிசையில் ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த மடக்கர் கந்தவனம் புலவரை வெளியில் கிற்கு இனக்காட்டுகின்ற சில கட்டுரைகளும் மூனாக்கானாவினால் எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2.2.5 எண் சீர்திருத்தம்

தமிழில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய பல ஆய்வுகள் தமிழில் நடந்துள்ளன. ஈழத்தில் ஐம்பது களளவில் வித்துவான் சா.இ.கமலநாதன் அத்தகைய தொரு ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். தமிழ் எண்வரிசையிலும் அவற்றைச் சொல்லும் முறையில் சிலகுறைபாடுகள் அல்லது கஸ்டங்களிருப்பதை நாமறிவோம். ஆய்வுக்குரிய மேற்கூறிய சிக்கலை பரந்த அடிப்படையில் - சங்ககால எண் முறை தொல்காப்பியர், பவனந்தியார் ஆகியோர் எண்புணர்ச்சியின்போது எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகள் என்றவாறு அனுகி அவ்வாறான பிரச்சினைகளுள் ஒன்றிற்கு மட்டும் தீர்வினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

2.2.6 விஞ்ஞானச் செய்திகள்

‘வலவன் ஞான வானவுர்தி’ என்று சங்க இலக்கியப் பாடல்வரியோன்றுள்ளமை பற்றி எம்மில் ; சிலரறிவோம். இவ்விதத்தில் கம்பராமாயணம், சீவக சிந்தாமணி, சித்தர் பாடல்கள், இந்துசமய நூல்கள் முதலானவற்றில் வரும் விஞ்ஞானச் செய்திகள் பல வற்றை ஒன்று திரட்டித் தந்து இலக்கிய ஆர்வவர்களை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது மூனாகானா எழுதிய ‘தமிழ் இலக்கியங்களில் விஞ்ஞானச் செய்திகள்’ அவரது அனுகுமுறையில் நிதானமிருப்பது கவனத்திற்குரியது.

3. சிறுகதைத் துறையில்

மூனாகானா நாவல் சிறுகதை என்பன எழுதுவதில் நீண்ட காலமாக ஈடுபாடில்லாதவராகக் காணப் பட்டார். எனினும் அன்புமணியின் தூண்டுதல் காரணமாக பிற்காலத்தில் சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். கிடைத்துள்ள இரு சிறுகதைகளுள்ளொன்று முன்குறிப்பிட்ட ‘சம்பந்தி’ என்ற கவிதையில் காணப்பட்ட

செய்தியை சிறுகதை வடிவத்தில் தந்துள்ளது. ‘குடுகுப்பைக்காரன்’ (தினகரன் 08.09.2013) என்ற மற்றொரு சிறுகதையும் முற்கூறப்பட்ட லெட்கமி கல்யாணம் என்ற கூத்தின் சிறுகதை வடிவமாகும்.

4. கூத்து - நாடகத்துறையில்

கூத்து எழுதியவர், அண்ணாவியார், நடிகர் என்ற விதங்களில் கூத்து துறையில் மூனாகானாவின் செயற்பாடுகள் முக்கிய கவனத்திற்குரியனவாகின்றன. கூத்துக்கள் பல எழுதியவரென்ற விதத்தில் மூனா கானாவின் முதற்கூத்து லெட்கமி கலியாணம் (1947) என்பதனை மட்டக்களப்பு நாடக ஆர்வலர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் அக்கூத்து மட்டக்களப்பு கூத்து வரலாற்றில் மட்டுமன்றி ஈழத்து தமிழ்க்கூத்து வரலாற்றிலேகூட பெரும் பாய்ச்சல்களை ஏற்படுத்திய தொன்று என்பதனைப்பலரியாதிருப்பர். அதுபற்றியும் அதற்கான காரணம் பற்றியும் மூனாகானாவின் பேட்டியுடாக அறிவுதில் தவறில்லை.

“நான் செய்த மாற்றங்கள் மூன்று, ஒன்று மகாபாரதம் இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களிலிரும் புராணங்களிலிருமிருந்த கதைகளை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக சமூகக் கதையை பகுத்தியது. இரண்டாவது கிராமிய மண்வாசனையும் நடக்கச்செய்யும் சேர்த்தது. மூன்றாவது இரவு பன்னிரெண்டு மணித்தியாலம் ஆடியும் கூத்துத் தீட்டுத்தட்ட ஒரு மணித்தியாலம் ஆக்கியது. தெய்வானை, லெட்ஸ்மி, விதானையார் விவர்கள் தான் பாத்திரங்கள்.”

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று விடயங்களோடு கூறுத் தவறியதோரு விடயம் பற்றியும் கூற வேண்டும் அதாவது வயல்வெளிகளிலிரும் கோயில் முன்றிலிலும் வட்டக்களரியிலே ஆடப்பட்டுவந்த கூத்து இப்போது படத்சஸ்ட் மேடையிலே ஆடப்பட்டமை பற்றியும் நினைவுக்கரவேண்டியவராகின்றோம். இதன் பின்னரே பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் ஒவி, ஒளி காட்சி அமைப்புகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினாரென்பதனை மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இரண்டாவது மூனாகானாவின் நவீனநாடகக் கூத்தான பரிசாரி மகன் (1972) கொழும்பு லயன்வென்ற தியேட்டரில் 1977 இல் ஆடப்பட்டது. இந்நவீன கூத்து அக்காலத்தில் ஒரே நாளில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் மேடையேறியமை குறிப்பிடத்தக்கது. ‘விவசாயி வேண்டும்’ (1978), ‘தூராவளிக் கூத்து’ (1980), ‘அண்ணனும் தங்கையும்’ (2004). மூனாகானாவின் முதல் மேடைநாடகமான ‘இருலோகா’ 1945 இல் மேடையேறிற்று? ‘எல்லோரும் ஓரினம்’, ‘கடிதம் வந்தது’, ‘அப்பனைத் திருத்தியமகன்’, ‘யமலோகத்தில்’, ‘சம்பந்தி’, முதலியன் ஏனைய நாடகங்களாகும். சிறுவர் நாடகமும் - உதாரணமாக ‘கமலாகுட்டி’ மூனாகானாவினால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாடசாலைத் தேவைகளுக்காக மூனாக்கானா எழுதிய மேடைநாடகங்களுள்ளன்று ‘இளங்கோவின் தூறவு’ (1969) மூனாகானா நடித்துள்ள கூத்துகளுள்ளன்று ‘அலங்கார ரூபன்’ இதில் அலங்கார ரூபனாக நடி. கூத்தில் சாத்திரி யாராக நடித்திருந்தார். மற்றொரு கூத்தான ‘சுபத்திரை கலியாணம்’ இலங்கை ஒலி பறப்புக் கூட்டுதாபனத்தில், ஆரையம்பதியில் ஒலிப் பதிவு செய்யப்பட்டு வாளொலியில் பல தடவைகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

5. வில்லுப்பாட்டு

வில்லுப்பாட்டுக் கலையையும் விட்டு வைக்க வில்லை மூனாகானா. “கதிராமன் புத்திரன்” (1958) “குடி கேடு”, “ஒரே இனம்”, “பெற்றுவிடால்போதுமா?” முதலியன். இவரது வேறு வில்லுப்பாட்டுகளுள் சிலவாகும். “குடி கேடு” பாடசாலைத் தேவைக்காக எழுதப்பட்டது.

6. கிராமிய நடனங்கள்

மட்டக்களப்பு மண்வாசனை கலந்து அரங் கேறிய மூனாகானாவின் கிராமிய நடனங்களும் பல வள்ளன. “சீரமியும் சின்ன வயது”, “புதுமைப் பெண்”, “கிழவனும் கிழவியும்”, “கதந்திரத் தொழிலே வேண்டும்” முதலியன அன்னார் அரங்கேற்றிய ஏனைய நடனங்களுள் சிலவாகும்.

ஏனைய துறைகளில்

வாளொலிப்பேச்ககள், பொதுக்கூட்டங்கள், கலியரங்குகள், பலவற்றில் பங்குபற்றியவர்களுள் “முக்கியமான ஒருவராக மூனாகானா தன்னை இனங்காட்டியிருக்கிறார். எனினும் அவை பற்றிய பதிவுகள்மிக அரிதாகவேயிருப்பது விசனத்திற்குரியது.

வாளொலிப்பேச்ச என்ற விதத்திலே 1945 ஆம் ஆண்டிலேயே கூத்துக்கலை பற்றி இலங்கை வாளொ லியில் அவர் உரையாற்றியிருப்பது விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது.

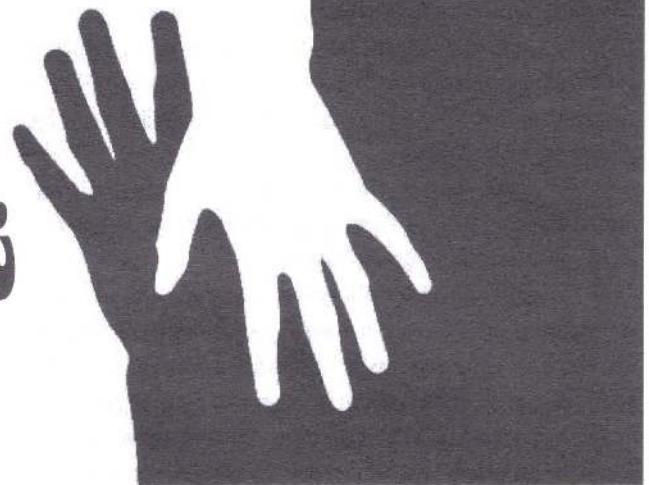
மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில்.

1947 - இல் உருவான மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையின் முதற் தலைமுறை (1947 - 1948) ஆசிரிய மாணவராக திகழ்ந்தவர் மூனாகானா. பொதுவாக ஈழத்தையும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தைப் பொறுத்தளவிலே நவீன கலை இலக்கிய உருவாக்கத்தில் இக்கலாசாலையின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. இவ்விதத்திலே 1947 - 48 காலப்பகுதியில் குறிப்பாக ஈழத்தின் கூத்துக்கலை வளர்ச்சியிலே முற்குறிப்பிடவாறு பெரும் பாய்ச்சல் ஏற்பட காரணமாக இருந்தவர் மூனாகானாவெனில் அதற்கான களத்தை அமைத்தது இக்கலாசாலை.

இத்தொடர்பில் மூனாகானா பின்வருமாறு கூறியிருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. “சமூகக்கதை ஒன்று கூத்து வழிவில் ஆக்கப்பட்டால் எப்படியிருக்கும் என்றுபார்யதற் காகவேலட்சுமிகலியாணம் என்ற கூத்தை எழுதினேன். (லெட்கமி கலியாணம் அல்ல) 1947 இல் ஆசிரியர் கலாசாலை மாணவர் கலைக் கொண்டு இக்கதை அரங்கேற்றப்பட்டது. இது அமோக வர வேற்றைப் பெற்றது” கலாசாலை வளவிற்குள் மட்டும் “என்னுடன் ஆசிரிய கலாசாலையில்” பயின்றவர்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குக் கொண்டு சென்று அங்கே ஆடியிருக்கிறார்கள். காரைதீவு, கல்லாறு, கிரான்குளம், புதுக்குழியிருப்பு, கல்லடி, எப்போடை, வந்தாறு மூலை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று நானும் ஆடியிருக்கின்றேன்.”

சிறுகதை, நாவல், நவீனகவிதை (வ.அ.இராச ரத்தினம், நவம், வ.எ.சேரன், நீலாவணன், பரணர்) எனப் பலதுறைகளிலும் கிழக்கிலங்கையிலுருவான ஆரம்ப கால நவீனப்படைப்பாளர்பலருக்கு முக்கிய களம் கொடுத்தில் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலைக்கு பங்கிருந்தமைபற்றி அறியப் பட்டனவிற்கு கூத்துக் கலை சார்ந்த மூனா கானாவின் செயற்பாட்டிற்கு மேற்குறிப் பிட்டவாறு கணிசமான பங்காற்றியிருந்தமை பற்றி இன்று வரை பரவலாக அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. ●

இறவுக்கும் அஸ்பாஸ்

அப்பாவின் தோளில் கை போட்டு, மூத்த மகள் விதுஷா புகைப்படம் எடுப்பதை, ஆசையுடன் கண்குளிரப் பார்த்து மகிழ்ச்சின்றாள் பத்மா.

விதுஷாவின் பட்டமளிப்பு விழா விமரிசையாக நடைபெற்று, மண்டபத்திலிருந்து வெளியே வந்த கையோடு, தனது பட்டமளிப்பு உடையுடன் முதலாவது படத்தினை எடுக்கின்றாள்.

விதுஷாவுக்கு இரண்டு தங்கைகள், இரண்டு தம்பிகள். இவர்களில் யாராவது ஒருவருக்கு பெரியக்கா விதுஷா முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் நால்வருக்கும் இடையில் சண்டைதான். ஆனால் அப்பாவுக்கு யார் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும் சண்டையல்ல சந்தோஷமே.

உண்மையில் பத்மாவுக்கு ஐந்து குழந்தைகள் அல்ல, கடந்த அறு வருடங்களாக கணவன் ஆளுரனும் கடைசிக் குழந்தைதான். அதன் தார்ப்பரியம் புரிந்த பிள்ளைகளும் தமது சகோதரமாகவே பாசத்தினைப் பகிர்ந்து மகிழ்ச்சின்றனர்.

எல்லோரும் அக்காவுடன் தனித்தனியாகவும், சேர்ந்தும் படமெடுக்கும் மகிழ்வான் சம்பிரதாயத்தை நிறைவு செய்கின்றனர்.

இப்போது எல்லோரும் குழந்தைகளாகி ஜஸ்கிரீம் வாங்கிச் சுவைத்துக் குதுகவிப்பது, அம்மா பத்மாவுக்கு மகிழ்வாக இருந்தபோதிலும் தனது கணவனைப் பார்க்க, விழிந்ரீக்கசியவே செய்கின்றது.

அதனைத் தனது குழந்தைகள் கண்ணில் படாமல், கண்ணில் தூசிவிழுந்ததுபோல் நடித்து, கைக் குட்டையால் துடைக்கின்றார். அதனை அவதானித்த விதுஷா காணாததுபோல வேறுபக்கம் பார்க்கின்றாள். எப்படியும் அம்மாவைப் பழைய நிலைமைக்கு மாற்றுவேன் என்று மனதில் உறுதி கொள்கின்றாள்.

விதுஷா இப்பொழுது மொற்றட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு மென்பொருள் பொறியியல் பட்டதாரி. அவளுக்கு விருத்தெரிந்த காலம் முதல் குடும்பத்தை இயக்குவதற்கு, அம்மா ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாமல் அல்லும் பகலும் உழைக்கின்றார்.

ஆளுரன் ஆசிரியராகத் தனது கடமையைச் செய்வதோடு, அவரது பணி முடிந்துவிடுகின்றது.

அதற்குமேல் அவரால் சிந்திக்கவோ, செயற்படவோ முடியாது. சம்பளத்தை மாதா மாதம் மனைவியிடம் கொடுத்துவிடுவார். கணவனின் தேவைகளில் இருந்து யாவற்றையும் கவனிப்பது பத்மாதான்.

விதுஷாவுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று பாடங்களையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பயிற்றுவித்த ஆசான் ஆளுரனே. அத்தோடு அவரது கடமைச்சரி.

இது ஏன் என்பது ஆரம்பத்தில் புரியாவிட்டாலும். விதுஷா பல்கலைக்கழக கல்வியை நிறைவு செய்தவுடன், அம்மா தமது கதையை ஆதியோடந்த மாகச் சொல்லித் தனது மனப்பாரத்தை இறக்கிவைத்துள் ளார். அப்போதுதான் மூத்தவர் குடும்ப நிலையை அனுசரித்து நடப்பாள், நடக்கவேண்டும் என்பது தாயின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது.

அப்பா ஆளுரன் ஐந்து அக்காமாருக்கு ஒரே யொரு செல்லத்தம்பியாகப் பாசத்தோடு வளர்ந்தவர். அம்மா படித்த பாடசாலைக்கு, ஆசிரியராக வந்தபோது, அம்மாவுக்கு அப்பாவில் ஒரு ஈர்ப்புவந்தது. பின்னர் அது காதலாக மலர்ந்தது.

இவை எவையுமே அப்பாவுக்குத் தெரியாது. அவரைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஆசிரியர்தான். அம்மா ஒ.எல். பாஸாகி, பாடசாலையால் விலகியபின்பே தனது காதலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அப்பா முதலில் அம்மாவின் காதலை ஏற்க வில்லை. இருவரது சாதியும் ஏற்றத்தாழ்வாக இருந்த போதிலும் அப்பாவுக்கு அது பிரதானமான பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. தனது மாணவியை எப்படித் திரு மணம் செய்வது என்பதே முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்தது.

ஆனால் அம்மாவின் விடாப்பிடியான காதலும், அம்மாவிற்கான திருமணப்பேச்சும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி, அம்மா தற்கொலைக்கான விபரீத முடிவை எடுத்த தருணத்தில் அப்பா, அம்மாவின் காதலை ஏற்றுக் கொண்டு, தனது பெற்றோரையும் பாசமான ஐந்து அக்கா மாரையும் எதிர்த்து, அம்மாவைத் திருமணம் செய்தார்.

தனக்குக் குழந்தை பிறக்கும் போது, பேத்தியைப் பார்க்கத் தனது பெற்றோர் வருவார்கள் என்பதுவே

அப்பாவின் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் அப்பாவின் அந்த, அதீமான கனவுக்கோட்டை உடைந்து சுக்குநூறான போதே, அவருக்கு மனச்சிதைவு நோய் ஏற்பட்டது.

அதனை ஆரம்பத்தில் அம்மாவால் இனங்காண முடியாமல், சாதாரண மனக்கவலையாக எடுத்து, ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருக்க நோய் முற்றி, அடுத்த நிலைக்குச் சென்றுவிட்டது.

தனி ஒருத்தியாக அம்மா, அறுவரின் பாரத்தினைக் கடந்த இருபத்து நான்கு வருடங்களாகச் சுமந்துகொண்டே இருக்கின்றார்.

விதுஷாவின் சிந்தனை அப்பா, அம்மாவின் வாழ்நிலை பற்றியே சுற்றிச் சமூன்றுகொண்டு இருந்தது. எப்படியும் இதற்கு ஒரு தீர்வைக்காண வேண்டும் என்பதில் குறியாவே அவளது சிந்தனை இருந்தது.

உள்நாட்டு யுத்தத்தின் காரணமாக பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் தவிர்க்க முடியாமல் அதிகரிப்பது, இயல்பாகிவிட்ட சூழலில், பத்மாவின் நிலை இரட்டைச்சுமையாகவே இருக்கின்றது.

தானே விரும்பித் தேடிய கணவனுடன் ஒரு வருடம், மிகுந்த சந்தோஷமான காதல் வாழ்க்கை, ஆனால் யார் கண்பட்டதோ! யாரது சாபமோ! எல்லாமே தலைகீழானது.

கணவனை பழைய நிலைமைக்கு மீட்டெடுக்க வைத்தியர்களின் ஆலோசனைப்படி, கணவனிடம் பாசத்தினையும் நெருக்கத்தினையும் அதிகப்படுத் தினாள். உள்வியல் நிபுணர்களின் எதிர்பார்ப்பையும் பொய்யாக்கி, அடுத்தடுத்து குழந்தைகளைப் பெற்றதே மீதமானது. அவனது உள்நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டே போனது.

ஆரூரன் இயல்பாகவே அமைதியானவன். தனது கருத்தினைத் துணிந்து சொல்வான். ஆனால் யாருடனும் முரண்பட்டு விவாதம் புரியமாட்டான். அவர்களை விட்டு ஒதுங்கிச் சென்றுவிடுவான். அதே நிலைமையே இன்றுவரை நிலவுவதால் யாருடனும் பிரச்சினைப் படாமையால், பொதுவாகவே எல்லோரும் அவனைச்சிநேகமுடன் அணுகின்ற.

வகுப்பறையில் பாடம் நடைபெறும்போது மாணவர்கள், ஏனைய ஆசிரியர்களை புரட்டி எடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் ஆரூரன் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தவுடன் அமைதியாகப் பாடத்தினைக் கவனிப்ப தோடு, தமது நியாயமான சந்தேகத்தினையும் வெளிப் படுத்தித்தமது, ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வர்.

உண்மையில் மாணவர்கள் ஆரூரன் ஆசிரியரிடம், ஒரு அதிகார எல்லைக்குள் நிற்கும் உணர்வின்றி, தமது சுகபாடியிடம் சந்தேகம் தீர்க்கும் மனப்பாங்குடனேயே பழகினர்.

இத்தகைய குணாம்சம் எப்படி வாய்த்தது, என்பது பாடசாலையின் அதிபர் உட்பட ஆசிரிய சமூகத்திற்கே உரிய வினாவாகும். உண்மையில் ஆரூரன் தனது பாடத்தினை ஆயத்தப்படுத்தித் தெளிவோடு மாணவர்களுக்குப் புரியும்படி கற்றுக்கொடுப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். மற்றது தமது ஆசிரியரின் நிலைமையினை மாணவர்கள் புரிந்துகொண்டமையும் இன்னொரு காரணமாக இருக்கலாம்.

ஒருமுறை கல்வித் தினைக்களத்தினால், இவ்வாறு மனநலம் பாதிக்கப்பட்டோர் விபரம் திரட்டி, வைத்தியபரிசோதனை செய்து, பலரை பெண்சனுடன் வீட்டுக்கு அனுப்பினார்கள். ஆனால் ஆரூரன் கற்பித் தலைச் செய்வதே அவனுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நன்றென்று சிபார்சு செய்தனர்.

விதுஷா பட்டமளிப்பு விழா அன்று, தனக்குத் தானே எடுத்துக்கொண்ட உறுதியை மற்கவில்லை. எப்படியாவது தகப்பனைச் சுகமாக்கி, தாயைத் துன்பத்தி விருந்து மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்பதே, இப்போதுள்ளூரேயொரு அபிலாஷையாகும்.

தகப்பனை உளநல் வைத்தியரிடம் உரையாடிய போது, அவரின் பெற்றோர், சகோதரிகளுடன் உறவானால், ஓரளவு தேறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது என்பதாகவே அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்.

விதுஷா உள்நாட்டு யுத்த சூழ்நிலையில் பிறந்து வளர்ந்தவள். தமிழரின் முதலாவதும் இறுதியுமான ஒரே ஒரு எதிரி சிங்களவர்கள் என்பதாகவே, பாடசாலை நண்பர்களாலும் சமூகத்தினாலும் கருத்துருவாக்கம் பெற்றவள்.

மொற்றட்டு பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது, சிங்கள வீடே போடிங் என்றான போது துணுக்குற்றாள். ஆனால் வேறு வழியின்றி அந்த வீட்டிற்குப் போனபோது, அந்த வீட்டுக்கார அன்றி, “துவ” என்று தாய்மைக்குரிய பாசத்துடன் விளித்து அழைத்தபோது, ஆச்சரியத்தில் உறைந்துபோனாள்.

ஹரில் சொந்தக்காரர் வீடுகளுக்குப் போகும் போது யார் அது? என்ன வேணும், இங்கே வா? என்று அஃறினையிலும் அதிகாரத்துடனும் அழைக்க, தமிழர் களின் எதிரிகள், வேண்டாத மொழி என்று வேறுப் போடு பார்க்கப்பட்டவர்கள், தமது மொழியில் அன்போடும் பண்போடும் விளித்து உரையாடியது, முன்னைய சிந்தனைகளைப் புரட்டிப் போட்டது.

வகுப்பிலும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் சிங்களவராக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் பழகும் விதமும் தமது மொழியை அன்போடு சொல்லிக் கொடுத்த விதமும் அவர்கள் நல்லவர்கள் என்றே உணர்த்தியது. ஆனால் ஆணியால் அறைந்தது போலக் கட்டமைக்கப்பட்ட, இனவிரோத நம்பிக்கை, உண்மை நிலைமையினை முழுமையாக நம்ப மறுத்தது. அதற்குப் பலநியாயங்களைக் கற்பித்தது.

தகப்பனை உள்வியல் பிறழ்வுக்கான காரணங்களத் தேடுகின்ற பொழுது, விதுஷாவுக்குத் தலைசுற்றியது, நமது தமிழரிடம் இவ்வளவு கீழ்த்தரமான சிந்தனைகளும் வழக்காறுகளும் உள்ளனவா?

இவற்றினை எல்லாம் தமிழர் மரபு, பண்பாடு என்று போற்றிப் பாதுகாப்பதற்கு, இத்துணை அமைப்புக்களும் நிறுவனங்களும் செயற் படுகின்றனவோ! இதனைப் பாதுகாப்பதற்குத்தான் இவ்வளவு உயிர் களையும் பலிகொடுத்துப் போராடினார்களா?

இவ்வினாவை தனக்குத் தானே பலமுறை கேட்டுப் பார்த்தாயிற்று, தெளிவான விடை கிடைக்க வில்லை.

அம்மா மீனவ சமுகம், அப்பா நிலபுலம் உள்ள வேளாளர் சமூகம். ஆனாலும் எல்லோரும் பிராமணர்க்கும் கீழான நான்காவது வர்ணமான சூத்திரர். மீனவ சமுகம் இடைச்சாதி, அதற்கும் கீழ் அடிமை குடிமை களான பஞ்சம் சாதிகள். அவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள். சபை, சந்தி, சம்பந்தத்திற்கு விலக்கப் பட்டவர்கள். அவர்கள் அடிமை குடிமைகள் என்ற எல்லைக்குள் அடங்கி ஒருங்கி உழைப்பதற்கேதகுதியானவர்கள்.

அப்படியானால் சமூகத்தின் உயர் குலத்தவர்களும் அவர்களின் அடியாட்களான இடைச்சாதியினரும் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட அடிமைச்சாதியை ஆள்வதற்கான உரிமையைச் சிங்கள ஆட்சியாளரிடம் பெறுவதற்காக, அடிமைச்சாதிகள் தமது உயிரைப் பலிகொடுத்துப் போராடியதே, தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம்.

உரிமை மறுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களை அடிமை குடிமைகளாகக் காலாகாலமாக ஆண்டு அனுபவித்த இனம், சிங்களவரால் ஆளப்படுவதை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளும்.

“ஆண்ட இனம், மீண்டும் ஒருமுறை ஆள நினைப்பதில் தவறென்ன?”

என்ற கோஷ்டத்துடன் முன்னரங்க அரசியலுக்கு வந்து, பின்னர் ஆயுதப் போராட்டமாக வடிவெடுத்து.

பாவம் தாம் காலாகாலமாக அடிமை குடிமை களாக யாரால் ஆழப்பட்டோம் என்ற வரலாற்றுப் புரிதல் இல்லாமல், சாதாரண சிங்கள மக்களை எதிரியாகப் பார்த்து, பஞ்சம் சாதி மக்கள் இன்றும் ரமாறுகின்றார்கள்.

இந்த விளக்கத்தினை விதுஷாவால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. இந்த முடிவை அடைவதற்காகத் தனது அப்பாவின் நோயை இனக்கண்டு தீர்ப்பதற்கான “தனிநபர் விடய ஆய்வை” (Individual Case Studies) ஒத்தி வைத்து, தனது சமூகத்தின் பல மட்டத்திலும் ஸ்தன்பர்களுடன் கலந்துரையாடியதோடு, அவர்கள் பரிந்துரைத்த புத்தகங்களை வாசித்தே இந்த முடிவுக்கு வரமுடிந்தது.

ஆரம்பத்தில் விதுஷா தனது அப்பாவின் தாத்தா, பாட்டி, அத்தைமாருடன் நேரடியாகக் கதைக்கவே யோசித்திருந்தாள். சாதி ஏற்றத்தாழ்வு பற்றிய தேடலின் பின்பே, மீனவச்சாதியான தன்னால், அவர்களின் வீட்டுக்குள் எப்படி நுழையமுடியும் என்ற வினா, அவள் முன்னே மலைபோல் எழுந்து நின்றது.

தாத்தா, பாட்டி, அத்தைமாரின் பேஸ்புக்கைத் தேடிப்பித்து, அவர்களின் வம்சவாரிசுகள், அவர்களின் மகிழ்வான தருணங்களைத் தனிமையில் பார்த்துப் புழுங்கிய பின்னர், விதுஷா ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தாள்.

அன்பின் தாத்தா, பாட்டி, அத்தைமாருக்கு.

ஒரு காலத்தில் உங்களின் பாசுத்திருக்கும் பரிவிற்கும் உரிய வராக இருந்த, உங்கள் ஆளுரனின் மூத்தமகள் எழுதுவது.

பாவம் தாம் காலாகாலமாக அடிமை குடிமை களாக யாரால் ஆழப்பட்டோம் என்ற வரலாற்றுப் புரிதல் இல்லாமல், சாதாரண சிங்கள மக்களை எதிரியாகப் பார்த்து, பஞ்சம் சாதி மக்கள் இன்றும் ரமாறுகின்றார்கள்.

உங் களை முறை சொல் விளித்து சரியோ, தவறோ என்று, எனக்குப் புரியவில்லை. இவ்வாறு விளிக்காமல் எப்படி எழுதுவது என்றும் தெரியாததால், இவ்வாறு எழுதிவிட்டேன். தவறு இருப்பின் இச் சிறியவளை முதலில் மன்னிக்கவும்.

பெற்றவரையும் உற்றவரையும் உதறிவிட்டு அப்பா அன்று வெளியேறியது. உங்களுக்கு எவ்வளவு சமாற்றமாகவும் சக்குமுழியாமலும் இருந்திருக்கும் என்று, எனது வயதுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அவரது முத்தமகள் என்ற முறையில், நான் அப்பாவின் சார்பாக தங்கள் ஓவ்வொருவரிடமும் மன்னிப்புக் கேட்கின்றேன். ஏனென்றால் அப்பாவுக்கு கடந்த ஒரு வருடங்களாக எதுவுமே தெரியாது. அவர் ஒரு குழந்தையாகவே வாழ்கின்றார்.

நானும் எனது சகோதரர்களும் அப்பா என்று அழைக்கின்றோம். ஆனால் அவருக்கு நாங்கள், தமது குழந்தைகள் என்று தெரியாது. அம்மாவின் குழந்தை களில் ஒருவராகவே வாழ்கின்றார். எமக்கு அப்பாவும் அம்மாதான்.

அப்பாவின் உழைப்பு எமது பெரிய குடும்பத்தின் உணவிற்கே போதாது. அம்மாவின் சிக்கனத்தால் வறுமையிலும் எம்மைப் படிக்கவைத்துள்ளார்.

உங்களிடம் ஏதோ சொல்ல வந்து, எமது சோக்க கதையை எழுதியம்கு மீண்டும் என்னை மன்னிக்கவும்.

நான் இப்பொழுது படித்துப் பொறியியல் பட்டதாரி ஆகிவிட்டேன். இனிமேல் எனது உழைப்பில் எல்லோரையும் பராமரிக்க என்னால் முடியும். அப்பா, தங்களின் அன்புக்காக ஏங்கி ஏங்கியே, இந்தத் திரிசங்கு நிலைமைக்கு ஆளாகினார். அம்மாவும் தனது காதலால் அப்பாவைத் தங்களிடமிருந்து பிரித்து. அவரது வாழ்வைப் பாழுத்துவிட்டேன் என்று, நாஙும் பொழுதும் கூனிக்குறுகி நடைப்பிணமாக வாழ்கின்றார்.

எனவே, தங்களிடம் ஒர் அன்பான வேண்டுகோளை முன்வைக்கின்றேன். தங்கள் தயைக்கர்ந்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டால், ஒரு மகளாக அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் நன்மை செய்த பாக்கியம் கிடைக்கும் என்ற நம் பிக்கையுடன் எழுதுகின்றேன்.

உங்களின் பாசத்திற்குரிய மகனை, தம்பியைத் தங்களிடம் ஓய்யடைக்கின்றோம். நாங்கள் யாரும் உறவுமுறை கொண்டாதிருந்த தங்களிடம் ஒருபோதும் வரமாட்டோம்.

அப்பாவை உங்களின் அன்பால் பழைய நிலைமைக்கு மீட்டு எடுங்கள். தங்களின் முன்னைய அன்பிற்காகவே. அப்பா இப்போதும் ஏங்குகின்றார். அதனை நீங்கள்தான் கொடுக்க முடியும். அந்த அன்பை எங்களால் கொடுக்கமுடியாது.

அப்பா, நல்ல நிலைமைக்கு மீண்டாலும் அவரை எம்மிடம் அனுப்பவேண்டாம். அவர் நலமாக இருப்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்.

நீங்கள் போகின்ற சொற்கக்கத்துக்கு, நிச்சயமாக அப்பா ஒருநாள் வருவார். அப்போது அங்கே உங்களால் ஒதுங்கிப்போக முடியுமா? என்று, ஒருமுறை யோசித்துப் பார்த்து, நல்ல முடிவினைத் தெரிவிக்குமாறு, விந்யமாக வேண்டுகின்றேன் இங்ஙனம், தங்களின் அன்பிற்கும் உறவுக்கும் பாத்தியதையில்லாத, பேத்தி விதுஷா.

அறிமுகம்

கிளைமொழி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்கமொழியின் வகையை குறிப்பதாகும். இதனை வட்டார வழக்குகள் எனவும் மொழியலானர்கள் அழைக்கின்றனர். மனிதன் பேச்சாலும், எழுத்தாலும் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரியப்படுத்தும் கருவியாகிய மொழியில் பேச்கவழக்கில் மட்டும் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கிளைமொழியாக கொள்ளலாம். ஒரு மொழி பரந்த பரப்பில் பேசப்படும்பொழுது அம்மொழியில் ஏற்படும் மாற்றங்களாக இது அமைகிறது. இதனை தனிமனித பேச்கவழக்கு எனவும் அழைக்கின்றனர். இந்த தனிமனித பேச்கவழக்குகள் பல நபர்களால் பேசப்படும் போது கிளைமொழிகள் சேர்ந்து ஒரு பொதுமொழியையும் தோற்றுவிக்கிறது. இத்தகைய பண்புகொண்ட கிளைமொழியை வழங்கும் இடம் சார்ந்து வட்டாரக்கிளைமொழி என்றும் பேச கின்ற மக்களின் சமூகநிலையைக் கொண்டு சமூகக் கிளைமொழி என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

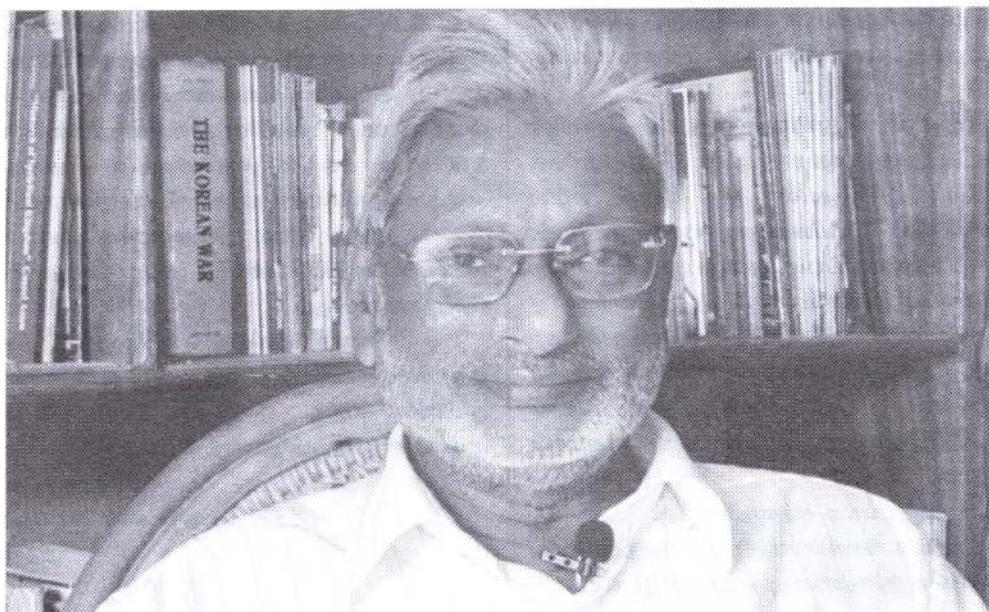
இன்று புனைக்கதைகள் அனைத்தும் அடிப்படையில் சமூகம் சார்ந்து இயங்குவதால் இவற்றில் அந்தந்த சமூகத்தை பிரதிபலிக்கும் பேச்கவழக்குச் சொற்கள் இலக்கியங்களில் இடம்பிடித்துள்ளன. இப்புனைக்கதை இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் பேச்கவழக்குச் சொற்கள் அந்த சமூகம் அல்லது பிரதேசம் சார்ந்த கிளைமொழியாக வெளிப்படுகின்றன. சமூகத்துப் புனைக்கதைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலை, பிரச்சினையை புனைக்கதைகள் வெளிக்கொண்டு வந்து, குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களை உரையாடவிடும் போது அவற்றை அம்மக்களின் பேச்கவழக்கிலே

கொண்டுவருகின்றது. மலையகம், வடக்கு, கிழக்கு என பிரதேசம் சார்ந்தும் மீன்பிடி, விவசாயம் என தொழில் சார்ந்தும் கிளைமொழிகள் படைப்பிலக்கியங்களில் உள்வாங்கப்படுகின்றன. இதன் போது, குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் கிளைமொழிகள் இன்னு மொரு சமூகத்தில் பயன்படுத்தப்படாததாகவும் காணப்படுகின்றது. அதேவேளை அவை அந்த சமூகத்தின் தனித் துவமாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. சமூகத்தில் வாழும் பல்வேறு சமூகங்களும் தனக்கென தனித்துவமான கிளைமொழிகளை கொண்டுள்ளன.

இன்று இலங்கையின் கிழக்குப்பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களும் தனக்கென ஒரு தனித்துவமான பண்பாட்டையும் பேச்கவழக்கையும் கொண்டவர்கள். இம்மக்களின் வாழ்வியலையும், வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் படைப்பாக்கி வருபவர்களில் எல். முத்துமீரானும் ஒருவர். இவருடைய பல படைப்புக்கள் கிழக்கிழங்கைவாழ் மக்களின் வாழ்வியலை மன்வாசனையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவரின் “மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது” என்னும் சிறுகதை தொகுதி கிழக்கிழங்கைவாழ் முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் தொடர்பான ஒரு படைப்புத் தொகுதியாகும். இப்படைப்பில் வரும் பத்து சிறுகதைகளும் அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்வியல்சார் அம்சங்களை வெளிப்படுத்தும் அதே வேளை ஒரு சமூகம் தொடர்பான கிளைமொழி ஆய்வுக்கு வழிகாட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. மேலும் முத்துமீரானின் படைப்புக்களை ஒரு வாசகன் பொருள் உணர்ந்து படிப்பதும் விமர்சிப்பதும் கடினமாகும். இவருடைய படைப்புக்களில் வரும் கிளைமொழிகளை அறிந்துகொள்வதன் மூலமே அவற்றில் பொதிந்து காணப்படும் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் விளங்கிக்

எழுத்துத் தமிழ் புனைக்கதைகளில் கிளைமொழி முத்துமீரானின் சிறுகதைகளை மையம்படுத்திய

ஓரு ஆய்வுக்கண்ணோட்டம்

இச்சொற்களில் காத்துக்கு என இம்மக்கள் பயன்படுத்துவது காற்று என்ற பொருளை நியமத் தமிழில் தருகின்றது. முத்துமீரானின் சிறுகதைகளில் மேற்படி சொற்கள் பின்வருமாறு பதிவாகின்றது.

“சமீல்! மாமாட கடைக்குப் போய். தக்களிப் பழும் ஒரு கிலோவும், பசு கொச்சிக்கா காக்கிலோவும் வாங்கிற்கு ஓடியா மகன்...கெதியா வா மகன்... இன்னா, இந்த பேக்கையும் கையாடக் கொண்டு போ.” (முத்துமீரான், 2005, பக்.40)

“அன்னா, கரத்தொண்டு வரிகிது. சைற்றால் போ... அது வாற வரத்துப் பாத்தா, கொடி மாடு போல கெடக்கு.” முத்துமீரான் 2005 பக்கி “இன்னாங்க தேத்தண்ணி...அதுசெரி. இன்டைக்கு நீங்க வட்டைக்கப் போய்ப் பாத்திட்டு வாறதா சென்னீங்க...” (முத்துமீரான், 2005, பக்.51)

சில சந்தர்ப்பங்களில் இம்மக்கள் ரகரத்தை லகரமாக உச்சரிக்கின்றனர். உதாரணமாக ராவு என்பது இரவு என்பதை உச்சரிக்க பயன்படுத்தும் பேச்கவழக்காகும். ஆனால் கிழக்கிழங்கை மூஸ்லிம் மக்கள் ராவு என்பதை லாவு என உச்சரிக்கின்றனர்.

“லாவல்லாம் களவெட்டிக்கக் கிடந்து வந்தவனுக்கு நல்லாய் பசிக்கும்...” (முத்துமீரான், 2005, பக்.114)

“லாவு படுக்கல் சேர்...அவன் ரேவண்ட ஊட்டுக்க ஒரே நொளம்பு...” (முத்துமீரான், 2005, பக்.114)

கிழக்கிழங்கைவாழ் மூஸ்லிம் மக்களின் பேச்க வழக்கில் வாக்கியங்கள் எப்பொழுதும் முற்றுப்பெறாத தன்மையையும் கொண்டு விளங்குகின்றது.

“இப்பன்க்கு ஒண்டுக்கும் எனா.” (முத்துமீரான், 2005, பக்.78)

“...மோதின் மௌத்தான கையோட நான் மோதினா வந்த.” (முத்துமீரான், 2005, பக்.39)

“இப்ப வந்திரிவாரு... நீங்க வந்து இரிங்க.” (முத்துமீரான், 2005, பக்.43)

“...உள்ளதுமொரு ஆம்பினப் புள்ளையப் பலிகுடுத்த.” (முத்துமீரான், 2005, பக்.130)

என “ஏலா”, “வந்த”, “இரிங்க”, “பலிகுடுத்த” என சொற்கள் வாக்கியங்களில் முற்றுப் பெறாமல் வந்திருக்கின்றது. எனினும் சில வாக்கியங்களில் வரும் சொற்கள் “மாதிரித்தானாம்”, “நெருங்கேலாதாம்”, “வெச்சிருக்கேன்” என முற்றுப் பெற்றும் வருகின்றது. பெரும்பாலும் வாக்கியங்கள் முற்றுப் பெறாமல் வருவதை மூஸ்லிம் சமூகத்தில் காணமுடிகின்றது. சில வாக்கியங்களில் எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படு பொருள் என வாக்கிய உறுப்புக்களை இனங் காண முடியாத அளவில் நீண்ட வாக்கியங்களாகவும் இம்மக்களின் பேச்கவழக்குச் சொற்கள் காணப் படுகின்றன.

“அது எனக்குத் தெரியாதா தம்பி...? அன்டைக்கு மட்டும் என்ற மகன் ஒன்னாக்காப்பாத்தாம உட்டிருந்தா. நீ இன்டைக்கு எம்பியா இரிக்கிறியா? ஒன்க்குச் சுட்ட வெழுதானே, என்ற புள்ளைக்குப் பட்டு, சுட்ட இத்திலேயே அவன் மவத்தான... என்ற மனம் பற்றாடு தம்பி எம்பிக்கு தெரியிமா? தம்பிர பொட்டு வித்த எங்களுக்குத் தெரியாதா...?” (முத்துமீரான், 2005, பக்.138)

சில சொற்களில் “என்னடாம்பி” என்பது “என்னடா தம்பி” என்ற கருத்தை தருகின்றது. “பார்க் கிறம்” என்பது “பாக்கம்” என்ற கருத்தை தருகின்றது. “இருக்கிறோம்” என்பது “கிடக்கம்” என்ற பொருளில் வழங்குகின்றது. சாதாரணமாக “சாப்பிடுவது” என பயன்படுத்தப்படும் சொல் இம்மக்களின் பேச்க வழக்கில் “தண்ணீச்சோறு தின்னல்” என வழங்கப்படு

கின்றது. இவற்றையும் முத்துமீரானின் சிறுகதைகளில் காணலாம். “கண்பதி, என்னடாம்பி இப்பிடிப் பத்திப் பதறி வந்து நிற்கிறீங்க... என்ன விசயம்?” (முத்துமீரான், 2005, பக்.47)

“இஞ்ச ஒங்களத்தான். கையக்காலக் கழிவிற்று. தண்ணீச்சோறு திங்க வாங்க...” (முத்துமீரான், 2005, பக்.60)

“அது செரி. நீ தண்ணீச்சோறு தின்டயா...” (முத்துமீரான், 2005, பக்.55)

முத்துமீரானின் சிறுகதைகளில் மூஸ்லிம் சமூகத்திற்கே உரிய பல அரபுச்சொற்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இச்சொற்கள் இச் சமூகத்திற்கேயுரிய தனித்துவமான சொற்களாக விளங்குகின்றன. இச்சொற்களை இம் மக்கட் சமூகமேபயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

இன்சால்லா - கடவுள் நாயனால்

மோதினார் - இல்லாம் பள்ளியில் பணிபுரிபவர்

மெளத்து - இறப்பு

மகருக்காச் - சீதனப் பணம்

பயான் - சொற்பொழிவு

காக்கா - அண்ணா

வாப்பா - அப்பா

உம்மா - அம்மா

உம்மம்மா - அம்மாவின் அம்மா

பறக்கத்து - இறைவன் அருள்

காவின் - திருமணம்

கத்தம் - இறந்தவர்களுக்காக செய்யும் சடங்கு சலாம் - வணக்கம்

அக்கச்சா - சகோதரி

கல்பு - இதயம்

நசிபு - தலையமுத்து

இங்கு “காக்கா” என்னும் சொல் மூஸ்லிம் சமூகத்தில் “அண்ணா”வை குறிப்பிட ஏனைய சமூகத்தில் “காகத்தை” குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகின்றது. “உம்மா” என்னும் சொல் “அம்மா”வை மூஸ்லிம் சமூகத்தில் அழைக்க பயன்படுத்த ஏனையத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் “முத்தம்” என்பதை குறிக்க பயன்படுகின்றது. “வாப்பா” என்னும் சொல் “அப்பா”வை அழைக்க பயன்படுத்த ஏனையத் தமிழ்ச் சமூகங்களில் ஒருவரை அன்பாக வரச்சொல்லி அழைக்க பயன்படுத்துகின்றனர்.

முடிவரை

தொகுத்து நோக்குகின்றபோது கிழக்கிழங்கை வாழ் மக்களின் பேச்கவழக்கினை முத்துமீரானின் சிறுகதைகள் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அத்துடன் இம்மக்கட் சமூகத்தின் பேச்கவழக்குச் சொற்கள் ஒவிமாற்றத்தாலும், பொருள் மாற்றத்தாலும், அரபுச் சொற்களினாலும் இன்னுமொரு சமூகத்திலிருந்து வேறுபட்டு மூஸ்லிம் சமூகத்திற்கே உரிய தனித்துவமான பேச்க வழக்காக வெளிப்பட்டுநிற்பதை முத்துமீரானின் சிறுகதைகளில் வரும் பாத்திர உரையாடல்களினுராடாக காண முடிகின்றது. மேலும் இம் மக்களின் பேச்க வழக்குச் சொற்களை எழுத்துவழக்குடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதை காட்டிலும் இலங்கைவாழ் ஏனைய பிரதேச மக்களுடைய பேச்கவழக்குடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது மிக முக்கியமாகும். இதுதனியொரு ஆய்வுக்குரியதாகவும் விளங்குகின்றது.

உச்துணை நூல்கள்

1. முத்துமீரான், எஸ்., (2005), மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது, நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை. ●

புத்தார்ச்சந்தியிலிருந்து கிழக்கு முகமாக சாவகச்சேரி போகும் வீதி, முதல் ஒரு கி.மீட்டர் தொலைவும் இருமருங்கிலும் செறிந்த குடிமனைகளால் நிரம்பியது. அக்குடிமனைகளின் அடர்த்தி பாரிய ஆலவிருட்சத்தோடான் தொரு அண்ணமார் கோவிலுடன் முடிகிறது. கோவிலைத் தாண்டியதும் அடுத்த ஒரு கி.மீட்டர் தொலைவுக்கும் இரண்டுபக்கமும் வயல்வெளிகள். மழைக் காலத்தில் வடக்குப் பக்கவயல்களில் தேங்கும் வெள்ளாம் வீதியைமேவி தெற்குப் பக்க வயல்களுக்குள்ளும் புகுந்துவிடாதிருக்க, வீதிநீளத்துக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மீட்டர் உயரத்தில் கல்லாலான மதிலொன்று வீதியைத் தொடர் கிறது. அதனால் அவ்வீதியை அவ்விடத்தில் “சுவர்க்கட்டுவழி” என்பர். அச்சுவர்க்கட்டுவழி முடியுமிடத்தில் வீதிக்கு வடக்கில் ஒரு கிணறும், எதிராகத்தெற்கில் ஒரு கள்ளுக்கடையும் இருந்தன. கள்ளை இறக்கிய இடத்திலேயே தனியார் நிலங்களில் கொட்டில் அமைத்து விற்கும் முறைமைமாறி, அரசு தெங்கு பனம்பொருள் உற்பத்திச் சங்கங்களை உருவாக்கி அவை அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்களில் மட்டுமே விற்பனைசெய்யும் முறைமை யும் வந்தபோது கள்ளுக்கடைகள் செல்லமாக “கோப்பறேசன்” என அழைக்கப் படலாயின. கிடுகுகள், மூரிமட்டைகள், கங்குமட்டைகளை ஏற்றிவந்து விற்று விட்டு கிழக்குருக்குத் திரும்பும் மாட்டுவன்டிகள் அவ்விடத்தில் இளைப் பாறிச் செல்லும். கோப்பறேசனுக்கு அப்பாலும் தொடர்கின்ற வயல்களின் முடிவிடத்தில் பிரதானவீதியிலிருந்து வடக்குமுகமாகப் பிரிந்து போகும் தனியார் கையொழுங்கையொன்று வடக்கில் வயல்களின் பின்தொடர்ச்சியா யமைந்த பனங்கூடலுக்கு இட்டுச்செல்லும். செறிவான அப்பனங்கூடலே கொட்டுத்தனையென அழைக்கப்பட்டது. அப்பனங்கூடலுக்குள் பரணசாலை யைப் போலகண்ணாம்பாலும் கல்லாலுமான பெரிய பழையீடு ஒன்றிருந்தது.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கும் அமெரிக்க மின்னொன்று புத்தாரில் பரிலுக்காஸ் தேவாலயத்தையும், மருத்துவமனையொன்றையும், கிறித்தவ பாடசாலையொன்றையும் நிறுவியிருந்தது. எனினும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மக்களை அங்கே மதமாற்றம் செய்ய முடியவில்லை.

பின்நாட்களில் ஊரைவிட்டு விலகியதைப்போலிருந்த அவ்வீடில் புத்தாரின் பத்து கிருத்தவக் குடும்பங்களில் பெரிய குடும்பம் ஒன்று வாழ்ந்து வந்தது. அவர்கள் அங்கே முதலில் கிறித்தவத்தைத் தழுவியவர்களின் இரண்டாவது தலைமுறையினர். அக்காலத்தில் மதம்மாறியவர்களுக்கு அரசு உத்தி யோகங்களும், புறம்போக்காகவிருந்த காணிகளைப்பங்கீடுசெய்து குடியிருக்க காணிநிலங்களும், வதிவதற்கான மனைகளுக்கு மின்னொல் வழங்கப்பட்டன வாம். அம்மின்களுக்குப் போட்டியாக நிலப்பிரபுக்களாக இருந்த மேட்டுக்

குடி வேளாளர்கள் தம்மிடம் புறம் போக்காக இருந்த தரிசுநிலங்களில் தமது வாரக்குடிகளைக் குடிசைகள் போட்டு வாழ அனுமதித்ததினால் மின்னொல் களால் கிறித்தவம் பரவும் வேகத்தைத் தணித்துக்கொண்டதாக வும் வரலாறு.

மின்னொர்ந்த வெள்ளைக் காரர்கள் எவராவது கிழக்கு நோக்கி வந்தால் அது கொட்டுத்தனைப் பணைக்கூடலுக்காகத்தானிருக்கும். அவ்வீடில் வாழ்ந்த குடும்பத்தின் தலைவருக்கு இராசதுரையென்று பெயர். அவர்களுக்கு ஒரேயொரு பெண் குழந்தையும், அவளைத் தொடர் ந்து ஒன்றரையிலிருந்து இரண்டாண்டு இடைவெளிகளில் அடுத்தடுத்துப் பிறந்த நான்கு பையன் களும் இருந்தார்கள். குடும்பத்தின் மூத்தவளான பெண்ணுக்கு சோதிமலர் என்று பெயர், அவள் எனது அக்கா வுடன் பத்தாவதுவரையில் படித்தாள். சொர்க்கத்தின்பாதி தங்கள் வீட்டுக் குள் இருப்பதாக வரணிப்பாளாம். கொட்டாரங்கள் (பெஷ்டுகுள்) அமைக்காமல் திகில்ப்படம் எடுக்க விரும்பும் பும் ஒரு இயக்குனருக்கு கொட்டுத்தனை உகந்தவொரு அமைவிடமாக (லொகேஷன்) இருக்கும்.

அவர்களின் முதலாவது பையன் சோதிராஜா, எங் கள் இரண்டாவது அக்காவுடன் எட்டாவதுபடித்தான். இரண்டாவது பையன் ஜெக்சோதி என்னுடன் ஐந்தாவது படித்தான். அவன்

கொட்டுத்தனை

எப் போதும் வகுப்பில் கடைசி வாங்குப் பையனாக இருக்கவே பிரியப்பட்டான். படிப்பைவிடவும் பள்ளிக்கூடத்தில் மோட்டரைப் போட்டு வாழைகளுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சு வதிலும், பூக்கன்றுகளுக்கு அடி கிளரி விடுவதிலும், தண்ணீர் விசிறுவதிலும் அவனது கவனங்கள் மிகுதியாக இருக்கும். அவர்களின் குடும்பத்தி லுள்ளவர்களில் எல் லோருக்கும் பெயர்களில் இராஜ அல்லது சோதி என்கிற ஒட்டு இருக்கும். இராஜமலர், சோதிராசா, அருட்சோதி, குணசோதி.

பொ.கருணாகரமுர்த்தி

இவர்கள் எவருக்கும் வீட்டில் வந்து பழங்குமளவுக்கு உள்ளாரிலேயோ, அயலூர்களிலேயோ நன்பர்கள் எவருங் சிடையாது.

கொட்டுத்தனையின் அவ்வீடும் சினிமாக்களில் வரும் பண்ணைவீடுகள் போல உள்ளே நாற்சாராக/செவ்வகஅமைப்பில் இருந்திருக்கலாம். முன்பக்க நீளத் துக்கு பெரிய விறாந்தையிருந்தது. அதற்குச் சமாந்தர மாகப் பந்தலிட்டதுபோல் இன்னொரு நீண்ட தலை வாசல் இருந்தது. கிராமங்களில் அவ்வமைப்பை “மால்” என்பார்கள். வளவு முழுக்க தென்னை மரங்களும் மா, பலா, மாதுளை, அன்னமுன்னா, கொய்யாவன்ன பழமரங் களுமாகச் சோலையாக இருக்கும். வெய்யிலேவிமாத அவ்வளவிலமைந்த வீட்டின் உட்பக்கம் எப்படியிருக்கும் படுக்கையறைகள் எங்கே, சமையற் கட்டு எங்கே, களஞ்சியம் எங்கே இருக்கும் என்பது அவர்களைத்தவிர ஊரவர்கள் எவருக்குந் தெரியாது. ஒரு ஆண்டில் புத்தூர் கிறித்தவமிழன் பரிபாலன சபையினர்களில் எவராவது ஓரிருவர் அங்கே ஏதும் அலுவலாகப் போனால்சுசரி, நட்பென்றோ, உறவென்றோ, ஊரவர்களோ வேறொரும் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போவதில்லை, போனவர்களை அவர்கள் உள்ளே அழைத்து உபசரிப்பதுவில்லை. தபாற்காரரைப்போல வாசலிலேயே வைத்து அனுப்பி விடுவார்கள். போதாக்குறைக்கு அவர்களிடம் வெள்ளை யிலும் கபிலத்திலும் இடுப்பு ஒடுங்கி உடல் நெடுத்த இராஜபாளையம் வகையிலான இரண்டு வேட்டை நாய்களும் இருந்தன.

சாதிய மேலாதிக்க வெள்ளாள சமூகத்தினரான ஊரவர்களுடன் இராசதுரையர் குடும்பம் ஒட்டுற வில்லாமல் புளியம்பழம் போல் தனித்து இருப்பதற்கு அவர்களின் தாயார் எமிலி அக்காலத்திலேயே திருகோண மலையில் மேலாண்மை வேளாளரல்லாத பிறிதொரு சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரைக் கடிமணம் செய்துகொண்ட தனால் அவர்களைச் சாதிநிரையில் எங்கே வைப்பதென் பதில் புத்தூரின் ஆதிக்கசாதியினருக்கு குழப்பமாகவும், பிரச்சனையாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

பிரதான வீதியிலிருந்து கொட்டுத்தனைக்குக் கிளைக்கும் சிறு ஒழுங்கை வளர்ந்த பூரசம் கதியால் களால் இரண்டுபக்கமும் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனைக்கடந்து பிரதானவீதியில் கிழக்கே ஒரு கிமீட்டருக்கும் அப்பாலான குடியிருப்பில் எங்கள் வீடும், சுற்றுவட்டத்தில் மேலும் பத்து வீடுகளும் இருந்தன. அச் சிறுகுடியிருப்புக்கு “அந்திராணை” என்று பெயர். எங்கள் வீட்டுக்கும் கொட்டுத்தனைக்குமிடையில் அமைந்த சிறிய கடலேரியை ஊரணியில் கண்மாய் ஒன்று வடக்கு-தெற்காகப் பிரிக்கிறது. வடக்குக்கடலேரிக்கு “தனது” என்றும் தெற்குக்கடலேரிக்கு “நாவாங்களி” என்றும் பெயர். “தனது” கடலுக்கும் அந்திராணைத் திடலுக்கு மிடையில் சிறிய தில்லைக்காடு ஒன்றிருந்தது. (தில்லை - கண்டல்/சதுப்புநிலத்தாவரம்) எம்முன்னோர் அந்திராணையில் நிலம் மலிவாகக்கிடைத்ததென்று வாங்கி போட்டுவீட்டைக்கட்டினார்களோதவிர, அங்கிருந்து பிள்ளை கள் பள்ளிக்கூடம் போவதற்குப் சிரமப்படுமே என்கிற முன் நோக்குச்சிந்தனை, கவலையெல்லாம் அவர்களுக்கு இருந்ததேயில்லை. சன்னாகத்திலிருந்து சாவகச் சேரிக்குப் போகும் அவ்வீதியால் பேருந்துகள் ஒரு நாளைக்கு நாலைந்துதான் வரும், ஒன்று வரவில்லை

யாயின் அடுத்து வருவதற்குத்தான் காத்திருக்க வேண்டும். அது வராமலும் போகலாம். அதையிட்டு இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்கும் கவலை ஏதுமில்லை. எங்கள் சிறு குடியிருப்புக்கு இடுகாட்டைத்தவிர சங்க/பலசரக்குக் கடைகள், தபாலகம், மருத்துவமனை, பள்ளிக்கூடமென்று மற்றுதல்லாம் தொலைவிலேயே இருந்தன.

இளமைக்காலத்தில் இராணுவத்தில் பணியாற்றிய இராசதுரையர் சூரியகாந்தித்தலையோடு நல்ல கட்டிறுக்க மான உடம்புடன் இருப்பார். சான்டோவான் அவர்ஜும்பது வயதுகளிலும் தினமும் கரலாக்கட்டையைச் சுற்றி உடற் பயிற்சிகள் செய்து உடலைப் புளியம்வெரம்போல் வைத் திருந்தார். குடாநாட்டில் எங்கேபோவதானாலும் மிதி யுந்தைத்தான் மிதிப்பார், அதில் அவர் ஆரோகணித்து விட்டால் ஏதோ பந்தயத்துக்கு ஒட்டுவைதைப்போலிருக்கும் அவரது வேகம். ஒருமுறை எங்கேயோ போய்விட்டு வேக மாக வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தவரைத் தூரத்திலிருந்து அவிழ்த்துவிட்டிருந்த கண்டுவிட்ட அவர்களது நாய்குதாலத்தில் குறுக்காகப்பாய்ந்து அவரையே விழுத் தாட்டிவிடவும் அதில் அவரது தோலெலும்பு பிசிப் படுக்கையிலிருந்தார். அன்று வீட்டைவிட்டு ஒடிய அந்நாய்குற்றவனர்வால் பிறகு வீடு திரும்பவேயில்லை.

எங்களுடைய வீடுகளுக்கும் அப்பால் கிழக்கில் இராசதுரையர் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களும் தூரவுகளுமிருந்தன. அதில் அப்பாவும் பிள்ளைகளுமாகச் சேர்ந்து நல்ல பிரயாசையுடன் வெங்காயம், கத்தரி, மிளகாய், பயற்றை தக்காளியெனப் பயிற்றுவார்கள்.. இராசதுரையரும் பிள்ளைகளுமாக பள்ளிப் பிள்ளைகளைப்போல காக்கித்துணியிலான கட்டைக்களி சான்களை அணிந்துகொண்டு தோட்டத்துக்கும் போவதும் வருவதும் நமக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும். இவர்களைத் தூரத்தில் கண்டால் சங்கேதமாய் “இராஜதுரைஸ் பிழன் ஒன் மூவ்” என்போம். புத்தூரில் எவரிடமும் இல்லாதபடி அவர்களிடம் இரண்டு குதிரைகளும் இருந்தன. இராசதுரையரோ, சோதிகளிலொன்றோ எப்போதாவது அதிலேறிக் கொண்டு தோட்டத்தில் விளையும் காய்கறிகளைச் சந்தைகளுக்கு எடுத்துப்போவார்கள்.

இராசதுரையருக்கும் மூன்று ஆண்சோதாரங்கள், ஆக மூத்தவர் அருட்சோதி. 30 களில் வண்டனுக்குப்போய் அங்கேயேவாரு வெள்ளைக்கார மாதை மண்ணுது கொண்டிருந்தவருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. இரண்டாவது சகோதரர் அருமைத்துரை, அவருக்கு ஏனோ பெண்களின் வாசமும் சகவாசமும் பிடிக்காமல் போனதில் அவர் திருமணம்செய்து கொள்ளவேயில்லை. திருகோணமலை கொழும்பு கண்டி யாழ்ப்பாணமென்று வாழ்க்கை முழுவதும் சுற்றுப்பவனிகள் செய்தபடி இருந்த அவர்தான் எங்கிருந்தோ அந்தக் குதிரைகளை அங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தார். பிற்காலத்தில் அவரும் இலேசாக மனவளம் குன்றியிருந்தார்.

நான் உயர்தரம் படித்துக்கொண்டிருந்த நேரம் ஒருகாலையில் மிதியுந்தில் வந்துகொண்டிருந்தேன், அவர் கொட்டுத்தனை ஒழுங்கை பிரியுமிடத்தில் வேம்போ பூரவ சங்குச்சியொன்றினால் பல்விளக்கிக்கொண்டு நின்றவர் எனக்கு “ஸ்தோத்திரம்” என்று சொல்லிச் “சலுாட்” டும் ஒன்று வைத்தார். பெரியவருக்கான மரியாதையின் நிமித்தம் நானும் மிதியுந்தை நிறுத்தினேன். அக்காலத்தில் அரச/தனியார் ஊழியர்களும், மாணவர்களுந்தான்

நீள்க்காற்சட்டை அணிவார்கள். அதனாலோ என் வளர்ச்சியினாலோ இருக்கலாம் அவர் மிதியுந்தின் கைப்பிடியைப் பிடித்தபடி ஆங்கிலத்தில்

“சுகோதரர் எங்கே வேலை பார்க்கிறீர்” என்றார் ஒரு உத்தியோகத்தருக்குரிய மரியாதையுடன்.

“இல்லை... இன்னும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் ஜியா” என்றேன்.

“படியும்... நன்கு படியும்... நீர் படித்து முடித்த வுடன் உமது படிப்புக்குக்கந்தபடி நல்லதொரு ஊழியர் கிடைக்க ஆசீர்வதிக்கச்சொல்லி நான் ஆண்டவளிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்”என்றவர் பல்தீட்டிய குச்சியை தூரவீசு விட்டு வான்ததைநோக்கி இரண்டு கைகளையும் விரித்து உயர்த்திப்பிடித்துக்கொண்டு ஸ்தோத்தரிக்கலானார்.

“பரவோகத்திலிருக்கும் எங்கள் பரமபிதாவே...

நின் நாமம் எல்லா உலோகங்களிலும்
அர்ச்சிக்கப்படுவதாக,

உம்முடை ராஜ்யம் வருக, உம் வல்லமையும்
மகிமையும் பெருகுக

உம்முடைய சித்தம் அப்பாவியான இச்சிறுவள் படிப்பை முடித்ததும் அவனுக்குத் தகுந்தவொரு ஊழியம் கிடைக்கவும், அவன் குடும்பம் செழித்து வாழவும் நின்கருணையின் கதிர் களை அவன் மேல் பாய் சீர்வு வழி எம் பிதாவே...” என்றார்.

நான் “ஆமென்” என்று முடிக்கவும் மீண்டும் எனக்கு மீண்டுமொரு “சலுாட்” வைத்தார், நான் மிதாயுந்தைக் கிளப்பினேன். காலவோட்டத்தில் அவரையும் பின்னர் ஊர்ப்பக்கத்தில் காணவில்லை, எங்காவது ஓர் ஊரிலிருந்து நித்தியசுவனத்தில் கலந்திருப்பார் என்பது ஊகம்.

முன்றாவது இளைய சகோதர் இரத்தினதுரையும் இராணுவக்காரர்தான், அவர் மனைவியும் (போர்த்துக்கீஸ்) பறங்கியர், பணி ஓய்வுபெற்றபின் திருமலை சீனன் குடாவில் தன் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். என்னதான் வெள்ளைக்காரன்போல் வாழ்ந்தாலும் அவர் குடும்பம் சம்பளமோ ஓய்வுதியமோ வந்தால் முதல் வாரத்திலேயே முழுவதையும் பிறண்டி, சாராயம், பியர், மாட்டிறைச்சி, துணிமணி, விருந்துகள் என்று விட்டு விட்டு அடுத்தவாரம் பக்கத்துவீட்டுக்காரரின் கதவைத் தட்டி “Dear Comrade... if you don't mind... Can we have a few loafs of Bread or One Rupee” என்று யாசிக்குமாம்.

இன்னுமொரு வாழும் அதிசயமாக இந்த சோதி, துறைகள் அனைவரினதும் தாயார் எமிலியா 100 வயது தாண்டியும் கொஞ்சம்கூடதக் கண்பார்வை செவிப்புலன் குன்றாமல், கூன்விழூமல் பஞ்சக் தலையுடன் வெள்ளைச் சேலை அல்லது கவுண் உடுத்தி அவர்களுடன் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். கோதுமைப்பயிர் நிறத்தில் பார்வைக்கு பறங்கியரைப்போலவே இருக்கும் அம்மனுவழி வீட்டுக்கு வெளியே ஒருபோதும் வராவிட்டாலும் வலிகாமம் கிழக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள அத்தனை பிரஜைகளையும் தெரிந்து வைத்திருந்தார்.

கொட்டுத்தன வளவில் ஏராளம் தென்னை மரங்கள் இருந்ததால் அவர்கள் பறிக்கும் தேங்காய்களைக் கடைவிலைக்கும் சுற்றே குறைவாக அயலவர்களுக்கு விற்பார்கள், ஆதலால் எங்களுக்கும் வாரம் ஒரு தடவையாவது இராசதுரையர் வீட்டுக்குப் போக வேண்டிய தேவையேற்படும். அவர்கள் வீட்டுக்குப் போவதாயின் பள்ளிக்கூடத்திலேயே பையன்களிடம்

முதலில் சொல்லி வைக்கவேண்டும், அல்லது ஒழுங்கையில் போய்நின்று மிதியுந்தின் மனியை நாலைந்துதரம் ஒலித்தால் புரிந்து கொண்டு நாய்களைக் கட்டிவைத்து விட்டு வெளியே வந்து விசாரிப்பார்கள். அப்போதெல்லாம் ஒரு தேங்காய் 20 சதந்தான், ஒரு ரூபாய்க்கு கடையில் 5 வாங்கலாமென்றால் இவர்களிடம் 6 கிடைக்கும், அவ்வளவு தான். நாம் செலவும் வேளாகளில் உரித்த தேங்காய்கள் தயாராக இல்லாதிருந்தால் மின்னல்வேகத்தில் தேங்காய் களைப் பொறுக்கி வந்து பாரையில் உரித்துத்தருவார்கள். தேங்காய் வியாபாரத்தை எப்போதும் மிலிஸ். இராச துரையே பார்த்துக் கொண்டார்.

எனக்கு கொட்டுத்தனைக்குப் போவதெனில் அந்த மனுஷியையிட்டுத்தான் பயம். ட்ரெஸ்ங் கவன் அல்லது சோட்டி அணிந்துகொண்டு வாரத்தில் ஒருமுறைதான் சாப்பிடுபவரைபோல ஒல்லியாயிருக்கும் அந்த மனுஷியை வீட்டுக்கு வெளியில், ஒழுங்கையில் தெருவில், கடையில், சந்தையில், புத்தூர் பரிலூக்காஸ் தேவாலயத்தில்கூட யாரும் ஒரு நாளும் பார்த்திருக்கமுடியாது. ஆனால் இப்படி எங்களைப்போல யாரேனும் போய் மாட்டிவிட்டால், ஆரங்களில் பிறவன் வரிகளுள்ள பூனைக் கண்களால் ஊடுருவி எமது கண்ணுக்குள்ளே பார்த்துக்கொண்டு ஊரிலுள்ள 3421 பேரைப்பற்றியும் துருவித்துருவி விசாரித்துவிட்டுத்தான் போகவிடும். அந்தவயதில் அவரது பார்வை எனக்குப் பயமுட்டுவதாயிருக்கும்.

“(சாதியையும் சேர்த்து) சிவசம்பு பெண்சாதி முழுகாமல் இருந்தானே பெத்திட்டானோ?”

“அப்புத்தளைக்கு படிப்பிக்கப்போன சபாபதி யற்ற மகன் அங்கயிருந்தும் ஒருத்தியைச் சாய்ச்சுக் கொண்ணந் திருக்கிறானாம், கண்டனியோ... எப்பிடிக்குட்டி வழிவோ?”

“உன் ர சித்தப்பா இப்பவும் சாராயம் குடிக்கிறவரோ?”

சித்தப்பா சாராயம் குடிக்கும் சமாச்சாரம் அவர் சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியும்.

“சாய்...இல்லை இப்ப சாராயம் குடிகிறேல்ல.”
“உய்! அவசியம் இத்தன்மூக்குப்பாறி என்னென்று?”

“சரியாய்த் தெரியேல்ல அடுத்தமுறை வரும்போது கேட்டுவாறன்.”

என் முத்த அண்ணன் அப்போது கொழும்பில் நிலவரைவத் தினைக்களத்தில் படவரைஞராகப் பணிசெய்துகொண்டிருந்தார்.

“அப்ப...கொண்ணக்கு எப்பவாம் கலியானாம். அவன் மாதா மாதம் காசு அனுப்பிறவனோ?”

“அனுப்பிறவர்...”

“எத்தனை காசு அனுப்பிறவன்... அது காணுமோ உங்களுக்கு?”

“அவர்கள் இப்பவும் கூத்துப் பாட்டென்றுதான் சுத்தறாரோ... இல்லை அப்பப்ப ஏதும் புண்டுறவுரோ.”

“கொம்மா என்னென்ன நகையள் வைச்சிருக் கிறான், பெட்டையஞக்கு ஏதும் தேடியும் வைச்சிருக்

கிறானோ... இல்ல அன்ன்டாடு சீவியத்தோட போகுதோ”

ஒருநாள் எனக்குப்பதிலாக தேங்காய் வாங்கப் போன அம்மா எமிலிக்கிழவியிடமும், மருமகளிடமும் சேர்ந்தாப் போல வகையாக மாட்டிக்கொண்டார். அவர்கள் கேட்ட 3000 கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லி விட்டு புறப்படும்போது அம்மா தெரியாத்தனமாய் எமிலியிடம் கேட்டாவாம்

“ஏன்னை உங்கட லண்டனில் இருக்கிற மகன் அப்பப்ப ஏதும் உங்களுக்கும் சிலவு சித்தாயத்துக்கும் அனுப்பிறவரோ...”

எமிலிக்கிழவிக்கு உடனே காது கேட்காமல் போய்விட்டது. அம்மாவும் விகற்பயில்லாமல் கொஞ்சம் சுத்தமாகக் கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்டிருக்கிறார்.

“என்னவோ தெரியாதும்யா... அதுகள் உவன் இராச துரையைத்தான் கேக்கோணும்...” என்று மெழுகினாவாம். ஊர்த்தொளவாரங்கள் இத்தனை கேட்டாலும், பதிலுக்கு அவர்கள் வீட்டுவிஷயம் ஒன்று கூட வெளியில் கசியாத படிக்கு கதையைக் கச்சிதமாக முடித்து விடுவார்கள்.

“அடா... தெரியாமப் போசே... அதை நான் முதல்லயே கேட்டு நேரத்துக்கு வீட்டை வந்திருப்பனே...” என்று அங்கலாய்த்தார் அம்மா.

அவர்கள் வீட்டில் இன்னுமொரு அதிசய ஜீவனும் ஒன்று ஜீவித்திருந்தது. ஒல்லித்தேக்கமும், குச்சிக் குச்சிக் கைகால்களுடனும் விகாரமான தோற்றத்துடன் ஒரு பையனும் அவர்களுக்கு இருந்தான். ஒல்லித்தேங்காய் போல முகம். அதிலிருந்து கண்கள் பிதுங்கி வெளித் தொங்கும், குப்பிப்போட்ட பன்காய்போல கொஞ்சம் முடி தலையில். செவிப்புலனைப்பற்றித் தெரியாது, ஆனால் வாய்ப்பேசுவராது, எப்போதும் வாய்ந்தீர் ஊற்றிக் கொண்டிருப்பான். அவன் அவர்களுக்கு எத்தனையாவது பிள்ளையென்றோ, அவனுக்கு என்ன பெயரென்றோ, என்ன வயதென்றோ, யாருக்கும் சரியாகத் தெரியாது. அநேகமான வேளைகளில் அவனுக்கும் இப்போதைய பேர்மூடா களிசான் மாதிரி மழுங்காலுக்குக் கீழேவரும் ஒரு களிசானைப்போட்டு இடுப்பில் தோற்பட்டிகட்டி அதிலொரு நாய்ச்சங்கிலியைப்போட்டு அவனைத் தூணோடு பிணைத்து வைத்திருப்பார்கள். அவனை அவிழ்த்து வைத்தால் சோற்றுப்பானைக்குள் மண்ணைக் கொண்டுபோய் கொட்டுவது, கொடியில் தூங்கும் துணி மணிகளை இழுத்து நிலத்தில் வீசுவது, சாளரங்களைப் பிடித்து உத்தரத்திலேறி முகட்டுக்குப்போவது போன்ற தறுதுறும்புகள் செய்வானாம்.

கொட்டுத்தனைக்கு முன்னறிவிப்பில்லாமல் போன ஒரு நாளில் அவனை மாலிற்குள் கட்டிவைத்திருந்தார்கள், என்னைக்கண்டவுடன் பயத்திலோ சந்தோஷத் திலோ சிறு குரங்கைப்போலக் கையை ஆட்டிக்கொண்டு கிறீச்சிட்டுக் கத்தினான். யாரோ ஓடிவந்து அவனை அவிழ்த்துக் கங்கிலியில் குரங்கைப்போலப் பிடித்துப் பின் கோடிக்குக் கொண்டுபோய்க் கட்டினார்கள். அவனைப் பற்றி எதுவும் கேட்பது அவர்களுக்குப் பிடிக்காதென்பதால் நானும் ஏதொன்றும் கேட்கவில்லை.

*

40 வருடங்களுக்குமுன் லண்டன் சீமைக்குச் சென்றிருந்த அருட்சோதி திடீரென்று ஒருநாள் ஒரு புதிய கரும்பச்சை மொறில்மைனர் காரில் வெள்ளைக்கார மனைவியுடன் வந்து இறங் கினார். அக்காரின்

இலக்கத்தகட்டில் 128 KME என்றிருந்தது எமக்கெல்லாம் அதிசயம். அருட்சோதிக்கு தமிழ் சுத்தமாக மறந்துபோய் விட்டிருந்தது. மனைவி ஆசிரியையாம், இருவரும் ஓய்வு பெற்றதும் இலங்கைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் வசதிக்காக இராசதுரை குடும்பத்தினர் முதலிலேயே தலை வாசலுக்கும் மாலின் தறைக்கும் கொங்கிறீட்போட்டு, தூவல்தாரையுடன்கூடிய (Shower) குளியலறைகள், கழிப் பறைகள் எல்லாம் அமைத்து வீட்டை நவீனப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். அவர் வந்த பின்னால் எல்லாப் பையன் களுக்கும் முதுகில்போடும் வகையிலான புத்தகப்பை களுடன் (Rucksack) பள்ளிக்கூடம் வந்தனர். முதல்வாரத் திலேயே எல்லோருக்கும் மிதியுந்துகளும் வாங்கிக் கொடுத்தார். அவர்கள் சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள்நிற மூலையில் ரேஸிங்வகையிலான மிதியுந்துகளில் குறுக்கும் மறுக்குமாக சுற்றிக் கொண்டு திரிவதைப் பார்க்கும் வேளைகளி லெல்லாம் எமக்குள்ளே ஒருவிதமறியாத பொருமல் வந்து நெஞ்சைமுட்டும்.

கிராமத்துக்கு வந்திருக்கும் வெள்ளைக்காரியைப் பார்க்க நாம் நண்பர்களுடன் கூட்டமாகச் செல்வோம். Mrs.அருட்சோதி ஆசிரியையாக இருந்தால் நிறைய பென்சில்கள், கொப்பி, வர்ணத்தாள்கள், வரண்டுயில் சோக்கட்டிகளை எங்களுக்குத்தருவார். எம்மைப்பிடித்து வைத்து தலையைத்தடவியபடி ஏதேதோவெல்லாம் கேட்பார். அவர்பேசும் 100 ஆங்கில வார்த்தைகளில் எங்களுக்குத் தெரிந்தவையாக ஐந்தாறுதான் இருக்கும். இருந்தும் எல்லாம் புரிந்ததைப்போலத் தலைகளை ஆட்டிவைப்போம்.

ஒரு மழை பெய்த நாளில் சென் றிருந் த எம்மைப்பார்த்து

“What made you to come between the Strom?” என்று கேட்டார்.

மழையை Strom என்றும் சொல்லலாமென்று அன்றுதான் தெரிந் து கொண்டதுடன். ஏதோ புரிந்துபோலச் சும்மா சிரித்து வைத்தோம். அன்று மழை நிற்காமலே குரியன் மினுங்கவும் ஆனந்த மிகுதியால் ஒரு பாட்டைப் பாடிக்கொண்டு எங்கள் கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு குதித்து மழையில் ஆடத் தொடங்கிவிட்டார்.

ஊரிலுள்ள தோட்டக்காரர்கள் அவர்களுக்கு இளைக்குலைகள், காய்கறிகள், மாம்பழங்கள், கோழிக் குஞ்சுகள், முட்டை, கெக்கரிக்காய், வத்தகைப்பழம் என்பவற்றைக் கொண்டுபோய் அன்பளிப்புச்செய்தனர்.

Mrs. அருட்சோதி எங்களை அடிக்கடி அங்கே வரச்சொல்லிக் கேட்பார். அதைச்சாட்டாக வைத்து அங்கே அடிக்கடி போகும் எங்களுக்கு பியேர்ஸ், திராட்சை, அன்னாசிப்பழங்கள், சொக்களேற்றுக்கள் கைநிறையத்தந்து அச்துவார்கள். நாங்கள் அங்கே போவது எமிலிக் கிழவிக்கோ, Mrs. இராசதுரைக்கோ பிடிக்காது, ஏதோ தங்கள் வீட்டுப்பண்டங்களை எடுத்து Mrs. அருட்சோதி இறைப்பதைப்போலவருந்துவார்கள்.

கைநிறையப் பழங்கள் சொக்களேற்றுக்கள், கிடைத்ததும் சங்கிலியில் கட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தப்பையன் வந்து பிடுங்கிக்கொள்வானோ என்கிற பயத்தில் கண்களை அவ்வளவு முழுவதும் சமூற்றுவேன். அவன் இருந்ததுக்கான தடயங்கள் எதுவும் அங்கிருக்கல்லை. தமையன் குடும்பம் வரமுதலே அவன் எப்படியோ அங்கிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்தான். அவனை வைத்தியம்

செய்வதற்காக திருகோணமலைக்கு தம்பி இரத்தினதுரை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருப்பதாக முதலில் யாருக்கோ கதை விட்ட இராசதுரையர், நாட்கள்செல்ல அவன் அங்கேயே இறந்துவிட்டதாகவும் சொன்னாராம், அவனுக்கு என்ன நடந்தது, அங்கிருந்து எப்படி மறைந்தான் என்பது அவர்களைத்தவிர ஊரில் உலகில் எவருக்கும் தெரியவராத மர்மமாகவே இன்னும் இருக்கிறது.

*

இலங்கைவந்து ஐந்தாறு மாதங்களின்பின் ஒருநாள் அருட்சோதியருக்கு அயலவர் கொடுத்த கெக்கரிக்காய், வத்தைக்கப்பழுத்தின் நினைவு வந்துவிட ஊரிலுள்ள பலசரக்குக்கடையொன்றுக்கு வந்து “Get me please some வத்தாக்கா and வத்திரிக்கா” என்று கேட்டார். அச்சமயம் தற்செயலாக அுக்கடையில் நின்றிருந்த நான் “அவர் வத்தைக்கப்பழுமும் கெக்கரிக்காயும் கேட்கிறார்” என்று மொழிபெயர்த்தேன். பின் அவரிடம் “அது போன்ற பழங்கள் இங்கே கிடைக்காது, ஒருவேளை சந்தைக்குப் போனால்த்தான் கிடைக்கும்” என்றும் சொன்னேன். நாங்கள் பொடிநடையாகப் பள்ளிக்கூடம் போகும்போது அவர்களது கார் வந்தால் நிறுத்தி எம்மையும் ஏற்றிச் செல்வார்கள். புதுக்காரில் ஏறும் குதூகலம் சொல்லி மாளாது. அக்காரினுள்ளோயிருந்து புறப்படும் புதுமையானசுகந்தம் இன்னும் நினைவிலிருக்கிறது.

அருட்சோதி குடும்பம் இலங்கைக்கு வந்து இரண்டு வருடங்களாயிற்று. தாயார் எமிலிக்கிழவி இறக்கும்வரையில் அவர்கள் இங்குதான் இருப்பார்கள் என்றொரு எதிர்பார்ப்பு எமக்கு இருந்தது. இடைக்கிடைகண்டி, கொழும்பு நுவர-எலியாவுக்குப் போய்வருவார்கள், அடுத்த மாதம் திருகோணமலைக்கு சோதரர் இரத்தினதுரையப் பார்க்கப் போய்வருவார்கள். இவ்வாராக இரண்டு வருடங்கள் ஜாலியாக இலங்கையில் கழித்தவர்கள் மௌலிகை சோதிராசாவுக்கும் காரோட்டக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். எமிலியோ பூரண ஆரோக்கியத் துடன் இருந்தார். பிறகு என்ன நினைத்தார்களோ அவர்கள் திடீரென சோதிமலரைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு சீமைக்குத்திரும்பினர். அடுத்த நாலைந்து மாதங்களில் பத்தாவதே தேராத சோதிராசாவையும் சீமைக்கு அழைத்துவிட்டிருந்தனர்.

*

மழையோடு மரணம் வரும் என்பார்கள். மழை நாளொன்றில் தன்பாட்டுக்கு நடமாடிக்கொண்டிருந்த எமிலிக்கிழவி காய்ச்சல்கண்டு திடீரெனச் செத்துப் போனார். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில்பரி.ஹருக்காஸ் தேவால யத்துக்கு திருப்பலிப்பூசைக்கு வரும் வெள்ளைக்காரப் பாதிரியார் ஒருவர் வந்தும் ஏனோ உடலைத் தேவால யத்துக்கு எடுத்துப்போகாமல் வீட்டிலேயேவத்து

டேவபிடா(தேவபிதா) எங்கள் மேய்ப்பரல்லோ சிறுமைடாய்ச்சி(தாழ்ச்சி) அடைகிலனே.....
ஆவலதாய்ப் பசும்புல் மீதேஅவர்
மேய்த்தே நீரும் அருள்கின்றார்!
பகைவர்க் கெதிரே ஒரு பந்தி
பாங்காய் எமக்கென்றேற்படுத்தி
சுக்கைலம் கொண்டே எம் தலையை
இதமாய் அபிஷேகம் செய்வாரே!

என்று பாதிரியார் குத்துமதிப்பான தமிழ் உச்சரிப்பில் தகரக்குரலிற்பாடி இறுதிச்சடங்குகள் செய்த

தும் பரந்த கொட்டுத்தனை வளவுக்குள்ளேயே பின்பக்க மாக ஒருமூலையில் எமிலியை அடக்கம் செய்ததும் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. பாண்டு வாத்தியக்காரர்கள் உட்பட சரித்திரத்தில் அன்றைக்குத்தான் அவர்கள் வீட்டில் நாற்பது, ஜம்பதுபேர் ஒன்றாகக் கூடியிருந்திருப்பார்கள்.

*

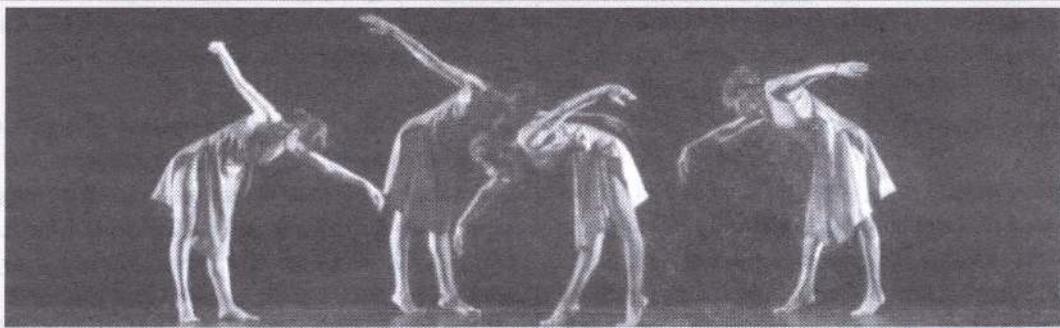
இப்போது சோதிராசாவுக்கு இலங்கைக்கு அருட்சோதியர் வரும் போது அவருக்கிருந்த(70) அகவைகளிருக்கும். அவர்கள் சீமைக்குத்திரும்பி 20 வருடங்களின் பின் 1986 இல் போர் நடந்துகொண்டிருந்தபோது நான் ஜெர்மனியிலிருந்து இலங்கை சென்றபோது எமது வீட்டிருந்த இடத்தில் அதன் அத்திவாரம் மட்டும் மீந்திருந்தது. குண்டுவீசிலோ, அல்லது ஒரு எரிகணைக்கு இலக்காகி எம்வீடு சிதிலமாகியிருந்தால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வருத்தம் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கும். போர்க்காலத்திலும், போர் நிறுத்தகாலத்திலுமாக அந்தவீட்டிடின் கூரையிலிருந்து அத்திவாரம் வரையில் அனைத்தையும் கல்லுக்கல்லாக நம்ப சனமே பெயர்த்துக்கொண்டு போய்விட்டது. வீட்டில் களவுபோவதுண்டு, வீட்டையே களவு கொடுத்தவர்கள் தமிழ்ராகத்தானிருக்கும்! முன்னர் எம்வீட்டின் கோடியில் ஒரு சிறிய மருதாணிச்செடி நின்றது. இன்று அதுவே வளவு முழுவதும் காடாக விரவி அத்திவாரம் இருந்து இடத்தையே என்னால் தூர்ந்துபோயிருந்த கிணற்றை வைத்துத்தான் கணிக்கமுடிந்தது. எம்வீட்டின் ஞாபகமாக அதன் நிக்கல்மூலாம் பூசிய பித்தளைத் திறப்புக்கள் மட்டும் பத்திரமாக இன்னும் எம்மிடம் இருக்கின்றன.

கொட்டுத்தனை வளவில் இன்னும் யார்யாரெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்று அறிவுதற்காகப் போயிருந்தேன். அவர்களது வளவுக்குள் இராணுவமுகாம் ஒன்றிருந்தது, அவர்களுக்கும் அங்கிருந்தவர்களைப்பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை. ஊரில் எஞ்சியிருந்த கிறிய கிறித்தவசமூகத்தில் விசாரித்தபோது “இராசதுரை, அவரது சகோதரர்கள், திருமதி. இராசதுரை எவருமே இப்போது உயிருடன் இல்லை, இரண்டாவது பையன் ஜெக் சோதியையும் இயக்கமொன்று போட்டுவிட்டது, ஆக இளையபையன் குணராசாவும் இங்கிலாந்துக்கே போய்விட்டான் என்று கேள்வி“என்றனர்.

மீண்டுமொருமுறை 22 வருடங்களின்பின் 2008 இல் சமாதான காலத்தின்போது இலங்கைக்குப்போக நேரவும் கொட்டுத்தனைக்கும் போனேன். கொட்டுத்தனையில் கூடலாயிருந்த பணைகள், தென்னைகள், மா. பலா மரங்கள் உட்பட எதனையும் காணவில்லை. அங்கே பணைகள் கூடலாயிருந்தபோது இலேசாகக் காற்றித்தாலே பணைகள் அசைவதும் அதன் காவோலைகள், கங்கு மட்டைகள் ஒன்றுடனொன்று உரசி எழுப்பும் ஒசையும் பயங்கரமாக இருக்கும். இராணுவமுகாம் இருந்த இடத்தில் யாரோ சிலர் கல்லுடைக்கும் இயந்திரங்களைப் பொருத்தி வைத்துக் கல்லுக்களை உடைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பழைய வீடிருந்த இடத்துக்கும் பின்னால் மரங்களின் வெறுமை தந்த வெளியினுடாக வல்லவெளி வரை தெரிந்தது. அந்தப் பெரும் வளவுக்குள் ஐந்தாறு பாரவுந்துகளும், டிப்பர் உந்துகளும் அங்கங்கு இஷ்டத் துக்கு நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருந்தன. கல்லுடைக்கும் இயந்திரங்கள் கிளம்பியதூசி மட்டும் நிலத்தில் அரை அடி உயரத்துக்கு பிரதான வீதியையும் தாண்டிக் கோப்பறேசன் வரை பரவியிருந்தது.

(கெக்கரிக்காய்=> Cucumbers, வத்தைப்பழம்=> Watermelon)

தமிழ்ச் சூழலும் பின்-நவீனத்துவ ஆடலும்

தமிழ்ச் சூழலிலே பின்-நவீனத்துவ ஆடற் கோலங்களை அறிமுகம் செய்வதில் திரைப்படங்களின் வகிபாகத்தைச் சிறப்பாகக் குறித்துரைக்க வேண்டியுள்ளது. பின்-நவீனத்துவ ஆடல் அளிக்கைகள் பொது மேடைகளிலும் ஒன்று கூடல் களிலும் பரவலாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

பின்-நவீனத்துவ ஆடல் என்பது ஆடல் பற்றிய முன்னைய இறுக்கமான வரையறைகளைக் கட்டவிழுத்து விட்டுள்ளது. வரன்முறையாக ஆடலைப் பயின்றவர்கள் மட்டுமன்றி அனைத்து மனிதரும் ஆடலைப் புரிகின்றனர் என்பது பின் - நவீனத்துவத்தின் கருத்து. உடல்மொழி யால் கருத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் ஆடலுக்குரிய செயற்பாடு அனைத்து மனிதராலும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஓவ்வொருவராலும் நிகழ்த்தப்படும் அசைவுகள் பொருண்மை கொண்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. அவற்றை உள்ளடக்குதல் பின்-நவீனத்துவ ஆடலாக்கத்திலே மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. ஆடல் மரபுகளையும் “சம்பிரதாயங்களை” யும் இறுக்கமாகத் தழுவி நிற்றலையும் ஆடல் வழியாக முன் னெடுக்கப்படும் மேலாதிக்கத்தையும் பின்-நவீனத்துவம் நிராகரிக்கிறது. மரபு சாரா முத்திரைகளை யும் குறியீடுகளையும், அசைவுகளையும் பின்-நவீனத்துவ ஆடல் முறை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு குறிப்பிட்ட ஒரே முத்திரைதான் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டுமென்று மீற முடியாத கட்டளைகளைக் கொண்டிருத் தல் மேலாதிக்கத்தின் வடிவமாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஆடல் அளிக்கையிலே வலியுறுத்தப்படும் ஓரினப் பண்பை நிராகரித்தலும் பன்மைநிலைகளை ஊக்குவித்த லும் பின் - நவீனத்துவ ஆடலால் முன் னெடுக்கப்படுகின்றது. நவீன ஆடல் நுட்பங்களையும் பழைய யான தொல்சீர் ஆடல் நுட்பங்களையும் ஒட்டுமை(Hybrid) செய்தல் பின்-நவீனத்துவ ஆடல் நுட்பமாகின்றது. தமிழ்த் திரைப்படங்களிலே இவ்வகை நுட்பங்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுதலைக் காணலாம்.

பழைய தமிழ்த் திரைப்படங்களில் மரபுவழி ஆடலாகிய பரதநாட்டியம் ஏதுவித கலகலப்புகளும் இன்றி தூய வடிவிலே காட்டப்பட்டது. ஆனால் நவீன திரைப்படங்களிலே பல்வேறு ஆடல் நுட்பங்கள் ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன. ஆடலிலே பன்மைத்துவம்

முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. பார்வையாளரும் அவ்வகை ஆடலையே விரும்புவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

பின்-நவீனத்துவ ஆடல் “சிற்றியல்” கோட்பாட்டை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றது. “சிற்றியல்” (Minimalism) என்பது ஆடம்பரங்கள் அற்ற எளிமையை வலி யுறுத்துகின்றது. எனிமையான, ஆடை அணிகலன்களுடன் ஆடல்களை நிகழ்த்துதல் பின் நவீனத்துவத்திலே இடம் பெறுகின்றது.

நவீன தமிழ் திரைப்படங்களிலே இடம்பெறும் ஆடல்களிலே சாதாரண உடையுடன் வீதிகளிலும், அங்காடிகளிலும் ஆடல் அளிக்கை நிகழ்த்துதல் காட்டப் படுகின்றது. ஆடும் குழுவினரது ஆடை அணிகலன் பெரும் பாலும் ஆடம்பரமற்ற சிற்றியல் பண்பையே வெளிப்படுத்துகின்றன. 1970 ஆண்டிலிருந்த பின்-நவீனத்துவ ஆடலில் “பகுப்பாய்வு நிலைப் பின் - நவீனத்துவம்”(Analytical post modernism) எழுச்சி கொண்டது. அதிகளவு எனிமைப் பாட்டையும் புறவய அணுகுமுறைகளையும் அந்த வளர்ச்சி குறிப்பிடுகின்றது. விடுதலை நோக்கிய கருமை இயக்கத் தின் வளர்ச்சி, வியத்நாம் போருக்கு எதிரான இயக்கம், பெண்ணிய இயக்கத்தின் இரண்டாவது அலை முதலாம் உலக நிகழ்ச்சிகள் பகுப்பாய்வுநிலைப் பின்-நவீனத்துவ ஆடலிலே செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தின.

1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்த எழுகோலங்களிலே மாற்றங்கள் நிகழ்த் தொடர்களை. மரபுசாரா ஆடல்முறைகளைப் பின் நவீனத்துவம் ஊக்குவிக்கின்றது. மரபு சார்ந்த ஆடற்குறியீடுகள் மேலாதிக்கப்பண்புகள் உள்ளடக்கிக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய அழுத்தங்களை விடுவிப்பதற்கு மரபுசாரா(Piconventional) ஆடலாக்கச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளலே பொருத்தமான தீர்வாக உள்ளது.

பெரும் கோட்பாடுகளையும் பெரும் தத்துவங்களையும் மேலாதிக்கத்தின் வடிவமாகவே பின்-நவீனத்துவம் வரையறை செய்கின்றது. சிலவகையான தொல்சீர் ஆடல்களும் தொன்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆடல் களும் பெரும் தத்துவங்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை மேலாதிக்கத்தின் வடிவமாகவே பின்-நவீனத்துவம் கருதுகின்றது.

என்றும் நிலைத்திருக்கும் நித்தியமான உண்மை என்று ஒன்றும் இல்லை என பின்-நவீனத்துவ வாதிகள் வலியுறுத்துகின்றனர். அதாவது உண்மை என்பது சார்பு நிலைப் பட்டது. ஒரு காலத்தில் உண்மை என்று

கருதப்பட்டவை வேறொரு காலத்தில் பொருண்மை அற்றதாகி விடுகின்றன. அந்நிலையில் என்றும் நிலைத்தன தென்று உண்மைகளை ஆடலால் வலியுறுத்துதல் பொருத்தமற்ற புனைவுகளாகி விடுகின்றன.

உண்மை, அழகு. நன்மை ஆகிய முப்பொருள்களும் என்றும் அழியாத ஆற்றல் கொண்டவை என்பது கிரேக் மரபிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற இலட்சியவாத நோக்கு. அல்லது என்ன முதல் வாத நோக்கு. அதனைப் பின்-நவீனத்துவவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவை அனைத்தும் சார்பு (Relative) நிலைப்பட்ட கருத்து வடிவங்கள் என்பது அவர்களின் விளாசல்.

ஆடல் வடிவம் என்பது பல்வேறு வகையான குறியீடுகளை உள்ளடக்கிய கூட்டு வடிவம். பின்நவீனத்துவச் சொல்லாட்சியில் அது ஒரு நூலியம் (Text) அல்லது பனுவல். அனைத்துக் கலை வடிவங்களையும் நூலியங்களாகவே பின்நவீனத்துவம் கருதுகின்றது. அந்நிலையில் ஆடலும் ஒரு நூலியவடிவமே.

நூலியம் என்பது வரையறுக்கப்பட்ட ஒரே கருத்தை மட்டும் கூறாது நிற்பதில்லை. அதுவரையறுக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தோடு, மட்டும் கட்டுப்பட்டு நிற்காது, பலபல கருத்துக்களை விரித்த வண்ணம் நிற்கும் என்பது பின்-நவீனத்துவத்தின் வாதம்.

குறியீட்டுக்கும் அது கையளிக்கும் பொருளுக்கு முள்ள தொடர்பு நிச்சயமானதுமன்று, நிலைத்ததுமன்று. ஆடற் குறியீடுகளுக்குரிய பொருளை அல்லது அர்த்தத்தை அல்லது செய்தியை ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மன்கோலங்களுக்கு ஏற்றவாறு விளங்கிக் கொள்வர். வெவ்வேறுபட்ட பொருள் கோடல்களை உருவாக்கிக் கொள்வர். ஆடல்வடிவம் என்ற பனுவலை உருவாக்கியவர் “மயிந்துவிடுகின்றார்” என்ற கருத்தே பின்-நவீனத்துவத்தால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதனை அடியொற்றியே “கட்டுமானக்குலைப்பு” அல்லது “கட்டுடைப்பு (Deconstruction) என்ற கருத்து வடிவம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது.

தமிழ் மரபிலே உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு பனுவலுக்குத்தத்தமது அறிகைத்தளங்களிலே நின்று வேறுவேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தந்திருந்தல் வாசிப்பின் பன்மை நிலையை தெளிவு படுத்துகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரையெழுதிய நச்சினார்க்கினியர், மாதவியின் ஆடலுக்குக் தமது காலத்து ஆடல் அனுபவங்களை அடியொற்றி விளக்கங்கள் தந்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆடலில் இருமை நிலைகளை பின்நவீனத்துவம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. செவ்வியல் ஆடல் - நாட்டார் ஆடல், மரபுவழி ஆடல், நவீன ஆடல் என்றவாறான இருமை வேறுபாடுகளுக்கு இடமில்லை. மரபிலும் உயர்ந்த மரபு, தாழ்ந்த மரபு என்ற இருமை நிலை நிராகரிக்கப்படுகின்றது.

ஆடலில் பின்-நவீனத்துவம் முன்வைக்கப்படும் பிறிதொரு கருத்து இலக்கிய ஆக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அனைத்து இலக்கிய ஆக்கங்களும் ஊடு நூலியம் அல்லது ஊடுபனுவல் (Inter textual) பண்பைக் கொண்டிருக்கும். அதாவது ஒரு கலைப்

படைப்பில் பிறகலைப்படைப்புகளின் செல்வாக்கு ஊடுருவி நிற்கும். ஆடற்கலைக்கும் இக்கருத்து ஏற்படுத்தைது.

பரதநாட்டியத்தில் தமிழ் மரபில் முகிழ்ந்த ஆடற்கோலங்களுடன் சமஸ்கிருதமொழி வாயிலான சிந்தனைகளும் விரவியுள்ளன. பரத நாட்டியத்துக்குரிய கர்நாடக இசையில் தமிழ்சையுடன் வடபுலத்து இசை மற்றும் பாசி இசை ஊடுருவியுள்ளது. கர்நாடக இசைக்குரிய குயிலுவக் குருவிகளுள் வயலின் என்ற மேலைப்புலக்கருவி கலந்து நிறைவித்துள்ளது.

சமகாலத்தமிழ்த்திரைப்பட ஆடல்களில் இந்திய ஆடல்களின் தொகுப்புடன் மேலைப்புல ஆடற் கோலங்களும் கலந்த இடைத் தொடர்புகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. மேலும், பரதநாட்டிய அன்மைக்காலத்தைய அளிக்கை களின் போது, பின் திரையில் கணினி வரைபுக்காட்சிகள் எறிவு செய்து காட்டப்படுகின்றன. என்னிம் ஊடுதலையீடு நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

மேலும் ஆழ்ந்து பார்க்கப்போனால், பரத நாட்டியத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களிலே நாடகத்தின் செல்வாக்கும் இடைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கலாசேத் திரித்தில் (ரூக்மிணி அம்மையார் நாட்டிய நாடகங்களை உருவாக்குவதற்குரிய ஊட்ட விசையாக அமைந்தது அவர் பார்த்து அனுபவித்த சூசிய பலே நாட்டிய நாடகமாகும். ஊடுபனுவல் நிலை பரத நாட்டியத்திலும் காணப்படுவதற்கு இவை சான்றுகள்.

கலைவடிவங்களை வகைப்படுத்துதல், இலக்கிய வகைமைகளை வேறுபடுத்தி நோக்குதல் முதலாம் இறுக்கமான செயற்பாடுகளைப் பின் நவீனத்துவம் நிராகரித்து விடுகின்றது. கலைகளுக்குக் கிடையே ஊடு தொடர்புகள் நிறைத்துள்ளமையால் இறுக்கமான வகைப்பாட்டுக்குள் அவற்றை அடக்குதல் பொருத்தமற்றதாகக் கிடைகின்றது. சமகால உலகம் தொடர்பாகப் பின் நவீனத்துவவாதிகளிடத்துத் தோற்றம் பெற்ற நம்பிக்கை வரட்சியின் வெளிப்பாடுகள் அவர்களின் கலை இலக்கிய நோக்கிலே பட்டுத்தெறித்தன.

பின்நவீனத்துவவாதிகளுள் மிசேல் பூக்கோ சற்று வித்தியாசமானவர். அவரது சிந்தனைகளும் எழுத்துக்களும் அதிகாரம் தொடர்பான தேடலை முன்னெடுத்தன.

கலைகளையும் கல்வி நடைமுறைகளையும் அதிகாரம் செலுத்தலின் வடிவங்களாகப் பூக்கோ கண்டார் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் மேலோங்கி நிற்ற அதிகாரம், கல்விச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்பு பட்டு நின்றமையை விளக்கினார். அதே நிலைமையில் மேலாதிக்கம் பெற்ற செவ்வியல் ஆடல்களையும் அதிகார நீட்சியுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்க முடியும்.

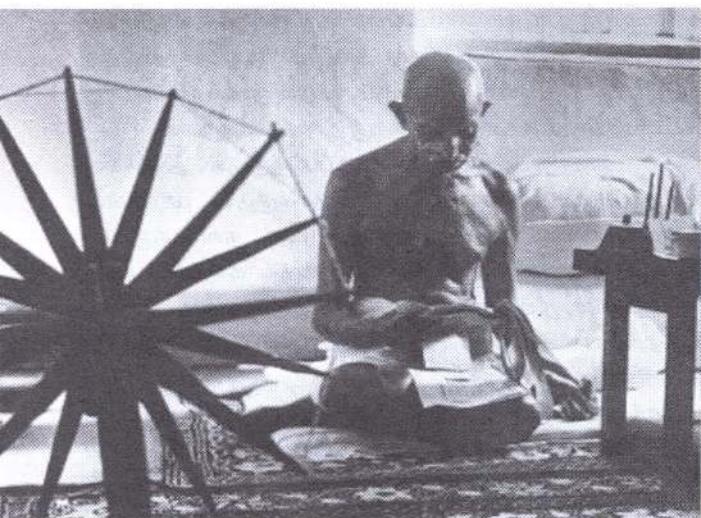
கலைகளையும் கல்வி நடைமுறைகளையும் அதிகாரம் செலுத்தலின் வடிவங்களாகப் பூக்கோ கண்டார் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் மேலோங்கி நிற்ற அதிகாரம், கல்விச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்பு பட்டு நின்றமையை விளக்கினார். அதே நிலைமையில் மேலாதிக்கம் பெற்ற செவ்வியல் ஆடல்களையும் அதிகார நீட்சியுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்க முடியும்.

வரலாற்று இயங்கியலை நிராகரித்தல், பின் நவீனத்துவத்தைப் பின்னடையச் செய்து விடுகின்றது. •

நாம் வாழ்கின்ற இன்றையச் சமுதாயத்தில் தோன்றுகின்ற அரசியல் பொருளாதார சமுதாய சமயச் சிக்கல்கள் பெரும்பாலான மக்களை முச்சுத் திணறச் செய்கின்றன. வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இழந்து பலர் சோந்து விடுகின்றனர். இறைவனின் மீது அசையா நம்பிக்கை கொண்டு சோதனைகளைக் கண்டு அஞ்சாமல் செயல்படுவார்கள் வாழ்க்கையை ஒர் அரும்பெருஞ் சாதனையாக மாற்றிக் கொள்ள முடியும். இதற்கு காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை ஒர் எடுத்துக் காட்டு. (தமிழ்நாட்டிலேதனை தலைவர் பாந்தர் மா.ஏ. குருநாயிக்)

இந்த மேற்கொள் ஒன்று மட்டுமே காந்தியடி களின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டபோது மானதாக உள்ளது. இதிலிருந்து மனித வாழ்விற்கான அனைத்து சிக்கல்களும் வழி இருப்பது பலனாகின்றது.

கட்டுரை காந்தியும் ஆன்மீகமும் என்பதை முன் வைப்பதாக உள்ளதால் ஆன்மீகக் கருத்துக் களை மட்டுமே இங்கு சுருக்கமாக நோக்க வேண்டியுள்ளது. மனித வாழ்வில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படுகின்ற ஒரு நிகழ்வு முழு வாழ்க்கைப் பாதையையுமே மாற்றி விடும் இயல்பு கொண்டது. அந்த வகையில் காந்தியடிகளின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பல நிகழ்வுகள்

அவரை ஒரு மகாத்மாவாக உயர்த்தி விட்டது எனலாம். இன்று பேசப்படுவராக ஏன் நாளையும் நிச்சயம் பேசப்படுவராக இருப்பதற்கு அவரது ஒவ்வொரு அடியெடுப்புகளுமே காரணமாகின்றது. அவரால் பின்பற்றப்பட்ட வாழ்க்கைமுறையும் நாட்டுக்காய் தன்னை அர்ப்பணித்து கொண்டவிதமும் அவரைபுடம் போடப்பட்ட புருஷராக புகழும் நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்துள்ளது. அதிலும் அவரது ஆன்மீக வாழ்க்கை யும் அதற்காய் அவர் மேற்கொண்ட சோதனை முயற்சியும் சோதனைகளும் பெரும் சாதனைகளாக போற்றப்பட காரணமாகின.

சத்திய சோதனை என்ற அவரது சுயசரிதை நூலில் ஐந்து பாகங்களாக அவற்றை மிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் முன்வைத்துள்ளார். அவ்வாறு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தலைப்புக்களில் மேல் வரும் தலைப்புகள் அவரது ஆன்மீகப் பயணத்தின் தொடக்கத்தையும் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட சோதனைகளையும் அவற்றால் கண்ட ஆன்ம உறுதியையும் ஈடேற்றத்தையும் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன எனலாம்.

சமய அறிவின் உதயம்
விரும்பி மேற்கொண்ட விரதம்
உணவில் பரிசோதனைகள்
சமயங்களுடனான தொடர்பு
சமய எண்ணத்தின் எழுச்சி
பல மதங்களைக் குறித்தும் ஆராய்ச்சி
தொண்டில் ஆர்வம்
பிரமச்சரியம் 1-2

ஆன்ம சோதனையின் பலன்
சைவ உணவுக் கொள்கை
கடவுள் மாரைக் காக்கிறான்
சத்தியா கிரகத்தின் சிறப்பு
ஆமலும் உணவுப் பரிசோதனை

ஆன்மா பயிற்சி
ஒர் ஆன்மிக குழப்பம்
ஆசிரமத்தின் ஆரம்பம்

முடிவில் கண்டு கொண்டேன - ஆகிய தலைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றுமே ஆன்மிகக் கருத்தை வெளிக்காட்டுவதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இவை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை கட்டுரையின் வரையறை கருதி முன் வைக்க முடியவில்லை. இங்கு தலைப்புகள் கூறும் அனைத்துமே அவரது ஆன்மிகப் பயணத்தின் அனுபவச் சான்றுகளே ஆகும். சாரமே ஆகும். சத்திய சோதனையின் முன்னுரையில் “நான் விரும்புவதும் இந்த முப்பதாண்டுகள் பாடுபட்டு வந்திருப்பதும்

மகாத்மா காந்தியும் ஆன்மீகமும்

■ நல்லையா சந்திரசேகரன் ■

ஏங்கியதும் என்னை நானே அறிய வேண்டும் என்பதற்கும் கடவுளை நேருக்கு நேராகக் காண வேண்டும் என்பதற்கும் மோட்சத்தை அடைய வேண்டும் என்பதற் கே... தனக்கும் தன்னைப் படைத் தகடவுஞக்கும் மாத்திரமே தெரிந்தவையாகவுள்ள சில விஷயங்கள் உண்டு. அவற்றை ஒருவர் மற்றொருவருக்க விண்டு சொல்வது என்பது சாத்தியமற்ற காரியம். நான் சொல்லப் போகும் சோதனைகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. ஆனால் அவை ஆன்மீனமானவை அதை விடச் சன்மார்க்கமானவை என்றே சொல்லி விடலாம். ஏனெனில் சன்மார்க்கமே மதத்தின் சாரம் என்று குறிப்பிடுவது எத்தனை பொருத்தம். எனவே வாழ்க்கை மதத்தோடு இணைந்த ஒன்று. அது முடிவில் ஆன்மீகத்தையே தருகின்றது. எனவே மனிதன் ஆன்மீகம் என்ற ஒன்றை தவிர்த்து மனிதனாக வாழ முடியாது என்பதற்கு மேற் சொன்ன கருத்து எத்துணை வலு கொடுக்கின்றது என்பதற்குச் சான்றாகிறது.

ஆத்மா மகாத்மா ஆனது எப்படி? ஆத்மா அதன் வழி ஆன்மீகம் சார்ந்து பயணிக்கும் போது முழுமை அடைகின்றது. இவ்வாறு ஆன்மீகப் பயணிப்பில் முழுமைக் கண்ட காந்தியடிகள் மகாத்மா தானே!

மனித வாழ்வில் அனுபவம் தரும் பாடங்கள் அளப்பரியது. அந்த வகையில் ஆன்மீகம் சார்ந்த

அனுபவங்கள் சொல்லில் வடிக்க முடியாத பேரின்ப நிலை கொண்டது.

ஆத்மா அடையும் அந்த பேரின்ப நிலை பேரின்பநிலை தான். இந்த நிலை அடைந்த பலபேர் எமக்களித்த அருட்கொடைகளாகவே நாம் கானும் பல தொகுப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றினாடாக நாமும் ஆன்மீக பயணம் மேற்கொள் வதற்கான அறிவுட்டலை பெறுகின்றோம். அவ்வாறானதோர் அறிவைப் பெற காந்தியடிகள் பெற்ற அனுபவத் திரட்டின் வெளிப்பாடாக அமையும் “சத்திய சோதனை” பல அரிய ஆன்மீக கருத்துக்களை எமக்களித்துள்ளது.

காந்தியடிகளின் ஆன்மீக பிரவேசமும் அதற்கான காரணங்களும் அதனால் அவருக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள், அனுபவங்கள் அவர் பெற்ற வெற்றிகள் எனப் பார்க்கின்ற போது மேல்வரும் விடயங்களை அவதானிக்க முடிகிறது.

பிறப்பின் பின்னனியும் குடும்ப அனுஸ்டானங்களும் இயல்பாகவே சமயம் சார்ந்து இருந்தமையும் கோயில் வழிபாடும் சில காரியங்களும் அவரை கவராத நிலையில் வழிபாட்டில் இருந்து எதையும் பெறாத நிலையும் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக இருந்த நிலையில் சிறு வயதிலேயே தோன்றிய “ஆன்ம விசாரணை” முழுமையான ஆன்மீக தேடலுக்கு வழி வகுத்தது எனலாம். ஆரம்பக்கல்வியில் சமயப் போதனை இல்லாத நிலையில் சமயவிடயங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய விடயங்களை கற்கும் போதும் சமயம் பற்றிய அறிவை தேட ஏற்பட்ட முனைப்பு ஆரம்ப அடியெடுப்பாக அமைந்தது எனலாம். அத்தோடு பிற மதங்களுடனான தொடர்பும் அவர்களின் ஊடாட்டங்களும் தன்னில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் மற்றும் கருத்தாடல்கள் கல்வியறி வினாடாக பெற்றுக் கொண்ட அறிவு மேல் நாட்டு வாழ்க்கை முறை உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள் அன்னிய ஆதிக்க அடக்க முறையான நிர்ப்பந்தங்கள் வாசித்த நூல்கள் என்பன ஆன்மீக வாழ்வுக்கான அடிப்படைகள் ஆகின.

அவரின் கொள்கை ரீதியான நடை உடை பானை என்ற சிந்தனைக்கு தொழில் ரீதியாக சமய ரீதியாக அன்றாட வாழ்க்கை முறையினாடாக ஆங்கிலேய ஆதிக்க முனைப்பு ரீதியாக பிற சமயத்தவர்கள் ஊடாக என பல தரப்பட்ட எதிர்ப்புக்கள் சோதனைகள் வந்த போதும் அவை அனைத்தையும் தனது “ஆன்ம பலத்தால்” வெற்றிக் கொண்டார். ஆனால் இலகுவாக அல்ல கடினமான போராட்ட அனுகுமுறையால் சோதனைகளை எல்லாம் சாதனையாக்கி இதற்காய் அவர்பட்ட துன்பங்கள் துயரங்கள் அவமானம் பரிகசிப்பு சொல்லில் அடங்கா.

உள்ளத்தில் தூய்மை செயலில் தூய்மை பேச்சில் தூய்மை என உள்ளமை மெய்மை வாய்மையில் வாழ்க்கை முழுவதும் போராடி வாழ்ந்ததால் அவருக்கு உண்டான சோதனைகள் அனைத்தும் இடர்களின் மத்தியிலும் பெரும் சாதனைகளாக மாறியது ஒன்றும் வியப்பில்லை. ஏனெனில் ஆன்ம பலத்தை எந்த ஒரு பலத்தாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாது என்பதற்கு இவரின் வாழ்வு எடுத்துக் காட்டாகின்றது. இதற்காய் பிரமச்சரியம், உணவில் கட்டுப்பாடு, ஆன்ம பயிற்சி,

சமய ஆராய்ச்சி, அகிம்சை என தனக்கென ஒரு வழி அமைத்து அதனுடாக பயணித்த போக்கு அவரின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாகியது.

இவ்வாறு இவரின் ஆன்மீகம் பற்றி அறிய முடிந்துள்ள போதும் அவர் கூறியது போல ஒருவர் மற்றொருவருக்கு விண்டு சொல்வது என்பது சாத்தியமில்லாத காரியமாகும். நாம் காந்தியடிகளை “மகாத்மா” என போற்றினாலும் அவர் சுயசரிதையில் “விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்” என்ற நிறைவான நிறைவுத் தலைப்பில் “ஆன்மத் தூய்மைக்கான மார்க்கம் மிகவும் கஷ்டமானது. பூரண தூய்மையை ஒருவர் அடைவதற்கு என்னத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் காமக்குரோதங்களை அறவே நீக்கியவராக இருக்க வேண்டும் அன்பு துவேசம் விருப்பு வெறுப்பு என்னும் எதிர்ப்புச் சூழல் களிலிருந்து அவர் வெளிப்பட்ட வராகவும் இருக்க வேண்டும். இம் மூவகை தூய்மையை யும் அடைவதற்காக இடைவிடாது நான் முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறேனாயினும் அந்த மூன்று தூய்மை களும் இன்னும் என்னுள் இல்லை என்பதை நானறிவேன்..”

அவை இன்னும் என்னிடம் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய என்னம் நான் தோல்வியுறுப்படி செய்துவிடவில்லை. ஆயினும் அவமானப்படும்படி செய்கிறது.” எனக் கூறுவது ஆன்மீக வழியின் வலியுறுத்துவதாக உள்ளது.

இதிலிருந்து ஆன்மீகத்தில் ஈடுபாடு கொள்வது ஈடுபடுவது என்பதெல்லாம் ஆன்மீகத்தின் அடியெடுப்பே தவிர முழுமையாகாது. முழுமைப் பெற முற்றிலும் தம்மை முழுமையாய் அதனுள் முஞ்சி பல சோதனைகளை சமப்பவராக சமந்தும் அதனை கைவிடாதவராய் கடைசி வரை கரைகாணத் துடிக்கும் கரைகள்டும் அதிலிருந்து மீளாத ஒரு நிலை அடைவதையே குறிக்கும்.

காந்தியடிகள் குறிப்பிடுவது போல அடக்கத்தின் மிகத் தொலைவான எல்லை தொட்டுவிடாத மனங்கொண்ட மனிதனால் தொட்டுவிட வேண்டும் என்ற ஆன்மபலத்தின் எல்லை. எல்லை கடப்பது என்பது எனிதோ?

எனவே காந்தியடிகளின் ஆன்மீகப் பயணம் என்ற ஒரு தனியான வாழ்க்கை நெறி தன்னிகரற்றது. தரணியில் இன்றும் தவறாமல் பேசப்பட்டு வருவது பேசப்படுமளவிற்கு பின்பற்றப்படுகின்றதா என்பது தான் பெரிய கேள்வி. எனினும் பேசப்படுதே பெரிதெனலாம். ஏனெனில் பின்பற்றிய அவரே மிகவும் கஷ்டமானதாய் சொல்வதிலிருந்து அதன் ஆழ அகலம் தெரிகிறது. காந்தியடிகளின் கூற்றுப்படி அகிம்சையை பூரணமாக அடைந்தால் மாத்திரமே சத்தியத்தின் பூரணமான சொருபத்தை தரிக்க முடியும்.

நாமும் காந்திய வழியில் மிகக் கடினப்பாதை வழியே கடந்து போகாவிட்டாலும் கடினப்பாதையை கடக்க முயற்சித்தவர்களில் ஒருவராவோம். அதுவே பெரிய முயற்சி நாளைய உலகம் ஆன்மீக வளர்ச்சியின் தேவையில் உள்ளது. அதற்காய் இன்றே நாமெல்லாம் ஆன்மீக விதை விதைத்து நாளைய அறுவடைக்காய் அனிதிரள்வோம்.

மா. பா. சி. என் அழைக்கப்பட்ட மா. பால் சிங்கம் அவர்களுக்கு இவ்வளவு விரைவில் அஞ்சலிக் குறிப்பொன்றை எழுத நேரும் என நினைத்திருக்க வில்லை. இன்றைய கொரோனா தாக்குதலில் பக்க விளைவாக ஏனைய நோய்களுக்கும் பெறுமதியிக்க ஆனுமைகளின் இழப்பை விலையாகக் கேள்வி ஏற்பட்டுள்ளது.

சிறந்த படைப்பாளியாக தடம் பதித்து தனது நாவலுக்காக சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றவர் மா.பா.சி. அவர்கள். அவரது இலக்கிய வீரியத்தைக் கடந்து கலை - இலக்கியக் களத்தில் அவராற்றிய பணியின் பேரில் அவர் மீது அளவிறந்த அன்பையும் மதிப்பையும் பலர் கொண்டிருந்தனர். அதன் காரணமாக அவரது இழப்பு ஏற்பட்டு ஒரு வாரத்துக்குள் மேல் நிகர் அஞ்சலி நிகழ்வு ஒன்றை “ஈம்” வழியாக மேமன் கவி மேற்கொண்டிருந்தார்.

“தினக்குரல்” நாளிதழில் மா.பா.சி. கேட்டவை என அவர் கலை-இலக்கியக் கூட்ட நிகழ்த்துகை களைப் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகப் பதிவிட்டு வந்திருந்தார். அதன் தாக்கம் நாடு முழுமையும் அந்தக் கூட்டத்தின் வீச்சினை எடுத்துச் செல்வதாக அமைந்திருந்தது. வெறும் அறிக்கையிடலாகவோ செய்திப் பரிமாற்றமாகவோ அந்தப் பதிவிடல் அமைந்திருக்கவில்லை. அது ஊடகவியல் ஏற்கனவே கண்டறிந்திருந்த வடிவத்தினின்றும் வேறு வகைப்பட்ட செழுமையுடன் அரங்காற்றுகையை எழுத்துருப் படுத்திய பதிவு. பத்திரிகை நடை, இலக்கிய ரசனை, மக்கள் இலக்கிய அவசியத் தேவை என்பன கலந்த புதிய பரிமானத்துடன் தனிவகை நடையில் அந்தப் பதிவினை அவர் செய்துவந்தார்.

“புதிய பண் பாட்டுத் தளம்” ஒன்றின்

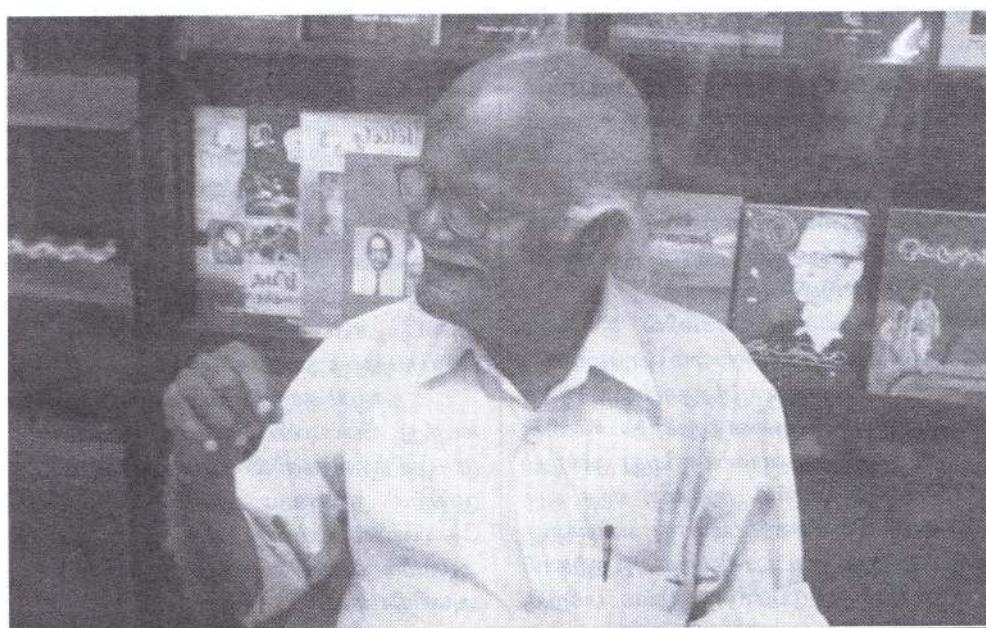
அவசியத்தின் பேரில் இயங்கி வந்த நண்பர்கள் அந்த அமைப்பின் கருத்துப் பரப்புரைக்கு என “புதிய தளம்” சஞ்சிகையைத் தொடங்க என்னி இருந்தோம். அதன் முதல் இதழுக்கு யாரை நேர்காணல் செய்யலாம் என்ற போது மா.பா.சி. நினைவுக்கு வந்தார். கூட்ட நிகழ்வுகளில் தனியிடத்திலிருந்து குறிப்புகளைப் பதிந்துவிட்டு ஓரிரு நாட்களில் அந்த நிகழ்வை நாடு முழுமைக்குமானதாக பரப்புரை செய்துவிட்டு ஏதுமறியாதவர் போல எவராலும் கண்டு கொள்ளப்படாமல் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் அவரையேபேட்டிகாண வேண்டும்என்முடிவுசெய்தோம்.

நேர்காணல் பகுதி தொடர்ந்தும் காத்திரமிக்க தாக அமைய வேண்டும் என்ற ஆசிரியர் குழுவின் எதிர்பார்ப்புக்கு அமைய அந்த முதல் செவ்வி மிகப் பெறுமதிமிக்கதாக விளங்கியிருந்தது. ஏற்கனவே கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் அவரது பரப்புரைப் பங்களிப்பின் காரணமாக அவர் மீது மிகுந்த அன்பு பாராட்டி வந்தனரென்ற போதிலும் அந்தப் பேட்டியில் அவரது உருவாக்க வளர்ச்சிகள் பெருமளவில் வெளிப்பட்ட காரணத்தால் அவர் மீதான மதிப்பும் கவனிப்பும் பன்மடங்காக அதிகரித்திருந்தது.

அந்தச் செவ்வியில் மா.பா.சி. கேட்டவை பகுதி பகுதியாக ஆங்காங்கே தொக்கி நிற்கின்றன, ஒரே தொகுப்பாக அவையனைத்தும்வந்தால் மட்டுமே அதன் பயன்பாடு முழுமை பெறும் என்ற கருத்தைச் சொல்லி யிருந்தார். ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை மிக விரிவாக கூட்ட நிகழ்வை ஒரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வெளியிட்டு வந்தமை பெருமதிப்புக்குரியது. அதன் ஆசிரியராக இருந்த வீ. தனபாலசிங்கம் அதன் பொருட்டு அனைவராலும் பாராட்டப்படுபவர். ஆயினும் அதனைத் தொடர்வதில் ஏதும் இடையூறுகள் இருந்திருக்கலாமே என்ற நினைப்பில், அதன் போதான கசப்பான

நான் எல்லோருக்கும் நண்பன் அல்லவா

■ந.இரவீந்திரன் ■

ஓரு விநாடி

ஆயிரம் வண்ணம் பூண்ட

ஆயிரம் கனவுகள் காண

தேவைப்படுவது

ஒரு விநாடி மட்டுமே!

அவ்வாயிரம் கனவுகளும் நொறுங்கி

ஆயிரம் உப்புத் துளிகளாய் விழுவதற்கு

வாழ்க்கை தரும் அவகாசம்

இன்னொரு விநாடி மட்டுமே!

சிதிலங்களைப் பொறுக்கி

ஆயிரம் வண்ணம் பூண்ட

மேலும் ஆயிரம் கனவுகளைக் கோக்க

தேவைப்படுவது

இன்னொரு விநாடி மட்டுமே!

பென்சிலும் அழிறப்பரும்

தன் நீண்ட கோலோடு நிமிர்ந்த பெங்சில்

கண்ணிமைகளை நளினமாக வெட்டியது

“பொத்தையா, தட்டையா குந்தியிருக்கிறாய்!”

அழிறப்பரைப் பார்த்து எள்ளி நைக்காய்து பெங்சில்!

“அழிறப்பா ஒன்றும் பேசாது

தன் தட்டை உடலை நீட்டி

அமைதியாகப் படுத்திருந்தது

தத்துவ சிந்தனைகளை

அப்த்தமான கனவுகளை

நம்பிக்கை தரும் கணத்தைகளை

வீரசாகச நிகழ்ச்சிகளை

கிறுக்கியபடி உலாவந்தது பெங்சில்

இடையிடையே சிந்தனை வயப்படும்

கண்ணிமைகள் பட்டபடக்க

தன் வசீகர உடலை வசைத்து

சிறிது நேரம் பொறுத்திருக்கும்

பொத் பொத் பொத்

பற பற பற

அழிறப்பா நகர்ந்தது

பெங்சில் எழுதி ஒவ்வோர் எழுத்தையும்

முடிவுவரை

அழித்து விட்டு

கடைசி முற்றுந் தரிப்பில்

காலை நீட்டிப் படுத்தது

அழிறப்பா!

இங்கில மூலம் : சடோர் வாங்மோ (பூட்டான்)
தமிழில் : சோ.ப

அனுபவங்கள் ஏதும் ஏற்பட்டதுண்டா எனக் கேட்டிருந்தேன். “சீ,சீ எந்தக் கசப்பான அனுபவங்களும் ஏற்பட்டதில்லை; நான் எல்லோருக்கும் தோழனல்லவா” என்றே பதிலிறுத்தார்.

“மா.பா.சி. கேட்டவை” தொகுப்பை பத்திரிகைப் பக்கங்களில் இருந்து பெயர்த்துப் புத்தக வடிவிலாக்குவதற்கு நானும் அவரும் ஏழேட்டு மாதங்களாக கொழும்பு தமிழ் சங்க மாடியிலிருந்து உழைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆயிரம் பக்கள் தொகுக் கப்பட்டு 500 பக்க நூல் ஏற்கனவே “புதிய பண்பாட்டுத் தளம்” வெளியிட்டு பெரு வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. அடுத்த பகுதியும் விரைவில் வெளிவருமென நண்பர் மேன் கவி அஞ்சலி நிகழ்வின் பொழுது சொல்லி இருந்தார். மா.பா.சி. அவர்கள் என்றென்றும் எம்முடன் வாழ்ந்திருக்க இரண்டாம் தொகுதி வருவதுடன், பின்னர் எழுதி வந்தவையும் தொகுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது. அவர் மற்றவர் களை வெளிப்படுத்தியதற்கு அப்பால் அவர் பற்றி பலரும் கொண்டிருக்க சூடிய கருத்துகளைத் தொகுத்து ஒரு நூல் வரவேண்டும் என்ற கருத்தும், “மா.பா.சி. கேட்டவை” நூலை ஊடகவியல் கல்விப் புலங்களில் பாட நூலக வைக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயமும் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

இத்தனை பரந்த தளத்திலான மதிப்புணர்வை அவர்ட்ட ஏற்றான அவருக்கான பண்பாடு கவனிப்புக் குரியது. அவர் தகவம் அமைப்புடன் ஆரம்பம் முதலாக செயற்பட்டு வந்தவர். தகவம் சார்பாக தயாபரன் அஞ்சலி உரையாற்றிய பொழுது அவரது பண்பாடு பற்றியே பேச விழைகிறேன் என்றார். அனைவருடனும் தொடர்பாடலை அவர் பேணும் பாங்கை நூலுருப் படுத்தும் வேலையில் அவருடன் இயங்கிய ஏழேட்டு மாதங்களிலும் அவதானித்தேன். ஒரு தொகுப்பை மட்டுமே முதலில் வெளியிட இயலுமாக இருந்த பொழுது ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் வர வேண்டும், அமைப்புகளில் எதுவும் விடுபட்டுவிடக் கூடாது என்பவற்றில் சிரத்தை எடுத்தார்.

அவர் பஞ்சகோணக் கோட்டை நடு மையத்திலிருந்து வேறுபட்ட பல தரப்பாருடனும் ஊடாடி உள்ளார். மல்லிகை, ஞானம், எஸ். பொன்னுத்துரை, தலித் உணர்வு மேலிட்ட தமிழ் தேசியம், மக்கள் இலக்கியம் எனும் தளங்கள் அவரது இயங்கு களங்களாக அமைவன. இவற்றிடையே பல மோதல்பிளவுறல் வாய்ப்புகள் இருந்தன. அனைத்தையும் திறனுடன் கையாண்டு தனதாளுமையை அவர் பேணி நிலை நிறுத்திக் கொண்டார். அவருடன் நெருக்கமாக ஊடாடிய காலத்தில் இவை சார்ந்த முரண்பாடுகளை அவர் வெற்றிகரமாக எவ்வாறு கையாண்டார் என்பதனை அவதானித்தருக்கிறேன். அவை தனியே வேறாகப் பதிவிட வேண்டியன.

குறிப்பாக தோழர் சோமர் (சோமகந்தரம்) அவர்களுடனான உறவு அவற்றில் முக்கியத்துவம் உடையது. அதனையும் பின்னர் எழுதுவேன். இவ்வருடத் தொடக்கத்தில் தோழர் சோமர் மறைந்த செய்தியையும் மா.பா.சி. அவர்களே வெளியிலகுக்கு அறியத்தந்தார். நட்புணர்வுக்கு இலக்கணமான அந்த ஆளுமைகளுக்கான புரட்சிகர அஞ்சலிகள்!

இசை பற்றிய வரலாற்று பாரம்பரியத்தில் ஒவ்வொரு இசை வாத்தியக் கருவியும் தத்தம் சுரங்களின் ஒசைகளின் தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாகும். ஒவ்வொரு இசைக்கருவியில் இருந்தும் இசை பிறக்கின்ற பொழுது, இசை நுகர்வோனது இன்பத்தினையும் தாண்டி ஆத்மார்த்தமான திருப்தியை ஏற்படுத்துகின்றது. இசை வாத்தியங்களின் இசைச் சமனிலையே பாடல்களையும், பின்னனி இசைகளையும் நுகரும் தரத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றது. இருந்த பொழுதிலும் சில இசைக்கருவிகள் திறந்த வெளி இசைகளில் செவிக்கு மிகரம்மியமாக அமைந்துவிடுகின்றன.

இந்த வகையறாக்களில் தமிழர் பாரம்பரியத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நாதஸ்வரம் ஒரு மங்கல வாத்தியமாக காணப்படுகின்றது. நாகர் இனத்தினால் வாசிக்கப்பட்ட மிகப் பழைய வாய்ந்த ஒரு துளைக்கருவி என்றும் பெருமையையும் பெற்றுக் கொள்கின்றது. தென் னிந் தியாவிலும் இலங்கையிலும் பொது நன்கிகழ்வுகள் எல்லாவற்றிலும் இசைக்கப்படுகின்றது. கோயில்கள், திருமண நிகழ்வுகள், பூப்பனித நீராட்டு விழாக்கள், வரவேற்று நிகழ்வுகள், சமய சார்பான நிகழ்வுகள் என நாதஸ்வரம் தமிழர் வாழ்வின் பாரம்பரியத்தில் பிரிக்க முடியாத ஒரு இணை இசைக்கூறாக உள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் கிராமியப் பண் பாட்டோடு நாஸ்வரம் பின்னிப்பினைந்து கிடக்கின்றது. கிராமிய பண்பாட்டியல் கோலங்களில் நாதஸ்வரம் இன்றி கிராமிய நிகழ்ச்சிகள் இல்லை என்கின்ற அளவுக்கு நாதஸ்வரம் தனக்கென தனியிடத்தினை பிடித்திருக்கின்றது. இசைப் பேழைகள், ஒலிநாடாக்கள், இறுவட்டுக்கள், பாடல் இசைக் கச்சேரிகள் என்ப வற்றில் பாடல்களை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற பொழுதும் நாதஸ்வர இசைக் கச்சேரிக்கு என்றே ஒரு சுவைஞர் கூட்டம் இன்றளவும் இருந்து கொண்டு

இருக்கின்றது.

நாதஸ்வர இசை தனித்து வெளித்தெரிகின்ற பொழுதும் அது தவில் மிருதங்கம் என்பவற்றுடன் இணைந்து இசைக்கின்ற பொழுதே சுவைஞர்களின் முழு லிபிபினையும் தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்கின்றது. எனினும் திரையிசைப் பாடல்களில் சிற்சில இடங்களில் தனித்தும், இணைந்தும் இசைக்கின்ற பொழுதில் இரு வேறுபட்ட சுவையனர்வுகள் தொற்றிக் கொள்வதனை இயல்பாகவே உணர முடிகின்றது.

இவ்வாறான இசைப்பாரம்பரியம் கொண்ட நாதஸ்வர இசையினை இசை ஜாம்பவான் கலைஞரானி இளையராஜா அவர்கள் தனது பாடல்களிலும் பின்னனி இசைகளிலும் மிகவும் லாவகமாக கேட்போரை மெய்மறக்கக் கூடிய வகையில் இசைத்திருப்பார். ஏனைய இசைகளை மீறி நாதஸ்வரம் ஒலிக்கின்ற பொழுதிலும் தனக்கே யரித்தான இசை ஞானத்தாலும் யுக்தியாலும் பாடல்களின் ஆரம்ப இசையாகவும் இடையீசையாகவும் இணைந்து ஒலிக்கின்ற இசையாகவும், தனித்து ஒலிக்கின்ற இசையாகவும் முடிவு இசையாகவும் பின்னனி இசையாகவும் மிகவும் நுண்மையாக இசை சுவைஞர்களை கிறங்கடிக்கும் வகையில் இசைஞரானிக்கே உரித்தான ஒன்று.

நாட்டுப்புற இசையினை மேலைத்தேசச் செவ்வியல் இசையோடு கலந்து புதுமையான முறையிலே பரிசோதனைகளை நிகழ்த்திய இளையராஜாவின் சாதனைகள் ஆச்சரியமானவை. “எறுமயில் ஏறி விளையாடு” என்ற அருணகிரிநாதரின் சந்தத்தினை அடியொற்றி கெளரிமனோகரி ராகத்திலே “மாங்குயிலே புங்குயிலே”(கரகாட்டக்காரர்) என்ற பாடலை இசையமைத்துள்ளார். ஆரம்ப இசையாகவும் இடை இசையாகவும் நாதஸ்வரத்தினைக் கையாண்டு கரகாட்டத்தின் தாள அசைவுகள் குலையாமலும் மென்மையான காதல் உணர்வினை திறந்த வெளி அரங்கில் மிக உற்சாகமாக காட்டி இசைகோர்த்துள்ளார். அதே போன்றே

கிளையராஜாவின் இசையில் நாதஸ்வரம்

யாத்ரிகன்

நாட்டுப்புறப்பாடலாக அமைந்த “ஒத்த ரூபா தாரேன்” பாடலிலும் ஆரம்ப இசையாகவும், இடையிசையாகவும் நாதஸ்வரம் அமைந்து கேட்போரைக் கிறங்கடிக்கிறது. நடன அசைவோடும் தவிலிசை யோடும் இணைந்து மனதிலே கிளர்ச்சியினை உண்டாக்கி விடுகின்றது.

நாட்டாரியல் வழக்கில் அரிசி குத்துதல், அம்மியரைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளின் போதெல்லாம் உற்சாகத்திற்காகப் பாடல்களை வெளிப்படுத்துவார்கள். மன் வாசனை திரைப்படத்தில் கிராமியப்பாடலுக் கான பண்பின் செல்நெறியை வெளிப்படுத்த “அரிசி குத்தும் அக்கா மகளே” எனும் பாடலின் ஆரம்ப இசையாக நாதஸ்வரத்தினை ஓலிக்கச் செய்துவளர். வேப்பிலை நடனக் காட்சியோடு பொருந்திப் போய் நம்மை ஈர்த்து காதலர்களின் குறும்புச் செயல்களுக்கு ஆற்றுப்படுத்துவதாகத் தொடக்கத்திலே ஓலிக்கின்ற நாதஸ்வர நாதம் அமைகின்றது. அதே திரைப்படத்தில் ஹிந்தோள் ராகத்தில் அமைகின்ற “பொத்தி வச்ச மல்லிகை மொட்டு” பாடலில் திருமணக் கனவின் இசைக்குறியீடாக நாதஸ்வரத்தினைக் கையாள்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தோரணங்களின் நடுவில் நாயகனும் நாயகியும் நடந்து செல்லும்போது நயமாக நாயனத் தினை ஓலிக்கச் செய்து அக்காட்சியினை அற்புதமான கலானுபவமாக்கி விடுகின்றார்.

ஆச்சா மரத்தில் உருவாகி மனித மூச்சால் நாதத்தினை வெளிப்படுத்தும் நாதஸ்வரமானது ஏனைய இசைக் கருவிகளை மீறி ஓலிக்கின்ற பண்பினைக் கொண்டது. மாயாமாளவகெளா ராகத்திலே அமைந்த “பூங்கதவே தாள் திறவாய்” (நிழல்கள்) பாடலில் நாயகனும் நாயகியும் பாடி மகிழ்கின்ற வேளையில், பிற்தொரு நாயகனின் உள்நுழைவு கவனக் குவிப்போடு அமைய வேண்டுமென்ப தற்காக நாதஸ்வரத்தினையே இளையராஜா கையாள்கிறார். இக்காட்சியும் திருமணக் கனவினையே வெளிப்படுத்துகிறது. அன்னனை விட்டு ஒரு கல்யாணமா (வாத்தியார் வீட்டுப்பிள்ளை) பாடலிலும் திருமண நிகழ்வின் நினைவுபடுத்தலுக்கு நாதஸ்வர ஒசை கையாளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறும்புத்தனங்கள், காதலர்களின் சேஷ்டைகள், வீர பிரதாப உணர்வுகள் என்பவற்றினையும் நாதஸ்வரத்தின் வழியே அழகாகக் கடத்தி விடுவதில் இளையராஜா வல்லவராகவே உள்ளார். சந்தைக்கடை செல்லாயிடினைவே ஒரு சங்கீதம் பாடலில் காதலர் சேஷ்டையினை நாதஸ்வர இசையினால் கட்டமைத்து பாடலின் வீரியத்தினை உயர்த்தியுள்ளார். என்னைப் பாடச் சொல்லாதே (ஆண்பாவும்) பாடலிலும் குறும்புத் தனத்தினை வெளிப்படுத்துகிறார். சிறுவர்களின் குறும்பினை இசைவழியே ஒழுகச் செய்ய இளையராஜா நாதஸ்வரத்தினை தேர்ந்துள்ளார். சுயத்தின் திமிரையும், வீரப் பிரதாபங்களையும் வெளிப்படுத்தும் நாயக விம்ப எழுச்சி பாடல்களில் கூட கிராமிய அடையாளத்திற்காக நாதஸ்வரத்தினைக் கையாண்டுள்ளார். இராமன் ஆண்டாலும் (மூளைஞம் மலரும்) பொதுவாக என் மனசு (முரட்டுக்காளை) போன்றன இவ்வகைப் பாடல்களுக்கு தக்க சான்றுகளாகும்.

தமிழர் தம் பண்டிகையை கட்டும் இனிமையான மகிழ்வான இசையினை தைப்பொங்கலும் வந்தது (மகாநதி) பாடலில் இனக்காணலாம். இசை நுகர் வோரிடத்தில் துள்ளல் நடையில் அமைந்து தைப் பொங்கல் பண்டிகையை நெஞ்சுக்கு மிக நெருக்கமாக்கி விடும் வகையிலே நாதஸ்வர இசையை அப்பாடலில் ஓலிக்கச் செய்துள்ளார்.

மச்சானைப் பார்த்தீங்களா (அன்னக்கிளி) என முதற்படத்திலே தொடங்கிய நாதஸ்வர ஒசை ஆயிரமாவது படமான தாரை தப்பட்டையிலும் “வதன வதன வடிவேலரே” என நோட்சி கொண்டது. நாதஸ்வரமானது உள் முரண்பாடுகளையும் சரி செய்து மாறுபட்ட உலகினுள் அழைத்துச் செல்கின்ற மந்திரத் தன்மை மிக்கதென்பதை “உண்ணால் முடியும் தம்பி” திரைப்படத்தின் பின்னணி இசையிலே உணர்த்தி யுள்ளார். நயமான இசைக்குறிப்புகளால் நாதஸ்வரத் திற்கு ஏற்றும் சேர்த்தவர் இசைஞானி என்பதில் ஜுதொரு ஐயமுமில்லை!

உருவகக் கதை

புதல்

சௌக்கதிரோன்

உரவின் மீது அனுதாபம் மேலிடநீண்ட நாட்களாகத் தான் கேட்க வேண்டுமென்றிருந்த கேள்வியை ஒரு நாள் உலக்கை உரலைப் பார்த்துக் கேட்டது.

“அன்னா! எப்போதுமே உன்னை நான் இதித்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறேன். அதையெல்லாம் பொறுமையோடு சகித்துக் கொண்டு ஒரு நாளும் என்னை நீ கோபித்துக் கொண்டதில்லை. குறை சொன்னாதும் இல்லை. இதற்கு என்ன காரணம்”

உரல் புன்சிரிப்பொன்றை உதிர்த்துவிட்டு.

“தமில் உனக்கும் எனக்கும் பயகையில்லையே! நீ நேரடியாக வந்து என்னை இடுக்கிறாயா? இல்லையே! வீட்டுக்காரி வெந்ல்லைக் குற்றி அரிசியாக்குவதற்காக அல்லது அரிசியைக் குற்றி மாவாக்குவதற்காக அல்லது வேறு தாளியங்களைத் தீடிக் கொள்வதற்காக அல்லது மிளகாய்த்தாள் இடிப்பதற்காக என்று இப்படி ஏதாவது உணவுப் பொருட்களின் தேவையின் போதுதானே உண்ணால் எனக்கு இடுக்கிறார்கள். மட்டுமல்ல உணவுப் பொருட்களைத் தயார் செய்து கொள்வதற்காக நான் மட்டுமல்ல நியும் சேர்ந்துதானே இடிப்புகிறாய். அதனால்தானே தேய்ந்து வருகிறாய். வீட்டுக்காரிக்கு உதவுகிறோம் என்ற தீருப்தியிலும் மகிழ்ச்சியிலும் இடியின் வலி தெரிவதில்லை. நீ உன் கடமையைச் செய்கின்றாய். நானும் என் கடமையைச் செய்கின்றேன். தீற்குப் போய் ஒருந்தறை ஒருந்தறை கோபித்துக் கொள்வதற்கும் ஒருந்தறை ஒருந்தறை மீது குறை காண்பதற்கும் என்ன இருக்கிறது.” என்று ஒரு தறவியைப்போல் புதில் சொன்னது.

உரவின் பதிலைக் கேட்ட உலக்கைக்கு உரல் மீதான அனுதாபம் மாறி அபிமானம் மேலோங்கியது.

அஸ்மிதா ரொட்டி சுடுவதற்கு தயாரானாள்.
நான்கு ரொட்டி சுட அப்படிப் பெரிய நேரமா எடுக்கப் போகிறது?

ஊரடங்கு பிறப்பிக்கப்பட உள்ளதாக செய்தி பரவியதைத் தொடர்ந்து, சாப்பாட்டுச் சாமான்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொண்டுவந்து வைத்து, சிக்கனமாகப் பாவித்ததால் இன்னும் சில நாட்களை சமாளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

“தேங்க ஒருபாதி திருவித் தரவா? ”- என்ற வாறு சபீர் அங்கு வந்தான்.

“அதெல்லம் எனக்கு செய்யேலும். நீங்க அப்பிடி சும்ம ஈந்துக் கோங்கொ”- என்றாள் நளினமாக.

அவன் குசனி வாங்கில் அமர்ந்து கொண்டு, சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் மனைவியைப் பார்த்த வண்ண மிருந்தான்.

நேரத்திற்குத் தின்றுவிட்டுப் போவார்களே தவிர, ஒரு நேரச் சமையலுக்கு மனைவிமார் படும் திண்டாட்டம் கணவன்மாருக்கு எங்கே புரியப் போகிறது!

வசந்த காலம்

திக்குவல்லை கமால்

“கஷ்டப்பட்டுச் சுடுகியத்த சுடச் சுடத் தின்னோன்னும். ஆறிப் பச்சத் தண்ணி யானாப் பொறுகு தின்டு வேலில்ல ”- என்றவாறு ரொட்டித் தட்டையும் சம்பல் கோப்பையையும் கொண்டுவந்து வைத்தாள்.

“சரிசரி” என்றவாறு கைகளை சவர்க்கார மிட்டு கழுகிக் கொண்டு வந்தான் சபீர்.

இந்தச் சில நாட்களாகத்தான் சுடச்சுடச் சாப்பாடு, தண்ணீர் எல்லாம் அவனுக்கு சாத்தியப் படுகிறது.

விடியும் வேளையில் கோப்பியுடன் ஏதாவது கடித்துவிட்டு வீட்டிலிருந்து வெளியிறங்கி விடுவான். இனி வியாபார விடயமாக சம்பந்தப்பட்டவர்களோடு கதைத்துத் திரிந்துவிட்டு மீண்டும் வரும்போது பத்து மணி தாண்டிவிடும்.

ஏதோ அவசர அவசரமாக காலைச் சாப் பாட்டை முடித்துக் கொண்டு பைக்கில் ஏறினான் என்றால் வர மாலையாகிவிடும். பகல் சாப்பாடென்பது தப்பித்தவறி வாரத்தில் ஒரிரு நாட்கள்தான்.

இஷாத் தொழுதுவிட்டு உடனே வீட்டுக்கு வரும் பழக்கம் சபீர் பாக்சாவிடம் இல்லை. பள்ளி விஷயம், ஊர்ப் பிரச்சினை, இனவாதச் சங்கதி, உலக சமாச்சாரம் இப்படி ஆள் மாறிமாறிக் கதைப்பதில் மணிக் கணக்கு நீஞ்ம.

பத்துப்பதினொரு மணி தாண்டினாலும் கணவனின் வரவுக்காக அவள் அரைத் தூக்கத்தோடு காத்திருப்பாள். வந்து சாப்பிட்டபின் மேசையைத் துப்புரவு செய்து... சூடாக்க வேண்டிய கறிகளைச் சூடாக்கி... ஃபரிஜ்ஜில் வைக்க வேண்டியவற்றை வைத்து... பீங்கான் - கோப்பைகளை கழுவி முடிக்கை

யில் முக்கால் தூக்கம் அவள் கண்களில் குடி கொண்டிருக்கும்.

அவள் நேரே கட்டிலுக்குப் போவாள். அவன் ஃபோனோடு இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தைக் கடத்துவான்.

“தாரோ ஏன்ட ஃபோனுக்கு நூறுருவ சல்லி போட்டேக்கி”-

“மெய்யா... அப்ப அது முடியங் காட்டம் பாருங்கோ”- என்றாள் சிரிப்போடு.

***

முன் பள்ளிக்குச்செல்லும் நான்கு வயது ரீஸா, தனது வல்லமைகளை வெளிப்படுத்தும் மேடையான சிறிய மேசைமீது அன்றும் ஏறிக் கொண்டாள்

“தோடம்பழம் தோடம்பழம்

அம்மாவுக்கு இரண்டு பழம்

அப்பாவுக்கு இரண்டுபழம்

எனக்கு மட்டும் ஒரு பழம்

எல்லாம் சேர்த்து ஐந்து பழம்”

ஆக இரண்டே பார்வையாளர்களான உம்மா வும் வாப்பாவும் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தனர்.

“அடுத்ததாக சபீர் இரஷாத் ஒரு பாட்டுப் பாடுவார்.”- அஸ்மிதா அறிவிப்பாளராக மாறினாள்.

அவனும் ஆரவாரத் தோடு மேடைக்கு ஏறினான்.

காலைத் தூக்கி

கண்ணில் ஒற்றி

கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா

பாலைக் காய்ச்சி

சீனி போட்டு

பருகத் தரும் அம்மா.

அம்மாப் பாடலொன்றைப் பாடி அவனும் கைதட்டுப் பெற்றான். இப்படி மாறிமாறி நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. இருவரதும் பாட்டு... பேச்சி...கதைகள் எல்லாம் முடியும் தருவாய்க்கு வந்துவிட்டதை அவளாறிவாள்.

“இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சி முடிவடை கிறது. இப்பொழுது இருவரும் ஸலவாத்து ஒதுவார்கள்” இறுதி அறிவித்தலை விடுத்தாள் அஸ்மிதா.

“ஸல்லவல்லாஹு அலா முஹம்மத்...” - என்று ஸலவாத்தும் ஓதி முடித்தபோது இருவரது முகத்திலும் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி பிரவகித்தது.

சபீர் பாச்சா பிள்ளைகள் இருவரையும் இரண்டு கைகளாலும் கட்டி அணைத்துக் கொண்டான். இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தமது வல்லமையை வெளிப்படுத்தியதை இதற்குமுன் அவன் பார்த்ததே கிடையாது.

“ரெண்டு பேருக்கும் சொக்லட் கொண்டது தாரன்”

“வாப்பா வாங்கபோம் வாங்க போம் கடக்கி” - சின்னவள் அடம் பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.

“ஆஆ இப்ப கொரோனா... ரோட்டில் பொலிஸ். ம்...கடயெல்லம்பூட்டி”

உம் மா ஞாபக மூட்டிய போதுதான் அவனுக்குள் மெல்ல மெல்ல அந்த நினைவுகள் மேற்கிளம்பின.

“இப்ப ஒத்தருக்கும் பொறாம இல்ல... எல்லாருக்கும் கொரோனா தானே” - செல்லமாக அவள் ராகமிழுத்து சொல்லிச்சிரித்தாள்.

அது ஃபேஸ் புக்கில் பரவிய சிறிய வீடியோ கிளிப் பொன்றின் பிரதிபலிப்புத்தான்.

அவள் சொன்ன விதத்தை ரசித்து எல்லோரும் “ஹோஹோ” என்று சிரித்தனர்.

***

“இந்தாங்கொ பிளேன்டி” - வாசற் படியில் நின்றடி அஸ்மிதா அழைத்தாள்.

“வாரன்...வாரன்.” - சபீர் பாச்சா கடமையில் கண்ணாய் இருந்தான்.

முற்றத்து மதிலோரத்தில் விடுபட்டிருந்த இடங்களில் குழிதோண்டி பூரம் நட்டிக் கொண்டிருந்தான் அவன். இவ்வாவ காலத்திற்கும் இப்படி ஒரு வேலையில் இறங்கி இருப்பது இதுதான் முதற்தடவை.

வீடு அழகாக இருந்து போதுமா? வருபவர் களை சிரித்து வரவேந்க முற்றத்தில் பூரங்கள் நிற்க வேண்டும் அல்லவா?

தம்பிக்குச் சொல்லி பூரங்கள் கொண்டு வரவைத்து, அவனும் சேர்ந்து நாட்டிப் பல வருடங்கள் கடந்து விட்டான். நிலத்தோடு படரும் செடிகொடிகள் வேறு. சின்னதுகள் கேட்டும் கேட்காமலும் பிடுங்கிக் கொண்டு போவது போக முற்றம் அழகாகவே இருந்தது.

“ஆறிப்போற சீக்கரம் வாங்கோ” - மீண்டும் தேநீர்க் கோப்பையைக் கைமாற்றியபடி அவள் சுத்தமிட்டாள்.

அவன் மண் வெட்டியை ஒருபக்கமாக

வைத்துவிட்டு வந்து வராந்தாவில் கிடந்த கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டான். நெற்றி, கழுத்தெல்லாம் வியர்வை முத்துக்கள் பளபளத்தன. ரீசேட் முற்றாகத் தோய்ந்து போயிருந்தது.

இஞ்சிப் பிளேன்டி மிகவும் சுவையாகவும் தெம்பாகவும் இருந்தது. இப்பொழுது தெல்லாம் இஞ்சிப் பாவனை மிகவும் உச்சத்தில்தான்.

“அல்லும் துவில்லா” - என்றபடி தேநீர்க் கோப்பையை நீட்டியவன், என்று மில்லாதபடி பிரகாசிக்கும் கண்களுடன் அவளை மேலிருந்து கீழாகப் பார்த்தான்.

“சா...ஜாதி அபாயா வொன்டு” - என்றான்.

உடுப்பு மாற்றுவதில் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டாத அவள், இந்தச் சில நாட்களாக நாளுக்கொரு உடுப்பு உடுத்திக்கொள்வது உண்மைதான்.

“கழுகிக் கழுகி எத்தின பைணம் உடுத்தீக்கன் இது. இன்டக்கித்தான் ஒங்களுக்குத் தெரிபட்டங்கி. இது நீங்க ஹஜ்ஜிப் பெருநாள்க்கி வாங்கித்தந்து இப்ப மூனு வருஷமாகிட்டு” - அவள் குத்திக் காட்டிவிட்டு உள்ளே நடந்தாள்.

யாராவது “இந்த உடுப்பு நல்ல பசிந்து” என்று சொன்னால் ஏற்படும் மனக் கிஞக்ஞிப்பு சொல்லி முடிக்க இயலாததே. அதையே தன் கணவன் சொன்னால் அது அலாதியானதொரு இன்பத்தை அள்ளிக் கொட்டும். அந்தக் கொள்ளை இன்பத்துள் நனைந்தபடி அவள் சமையலறைக்கு வந்தாள்.

முன் வீட்டு ஐசும்மா தாத்தா கொடுத்த பலாக் காய்த் துண்டு அவளைப் பார்த்து சிரித்தது.

நேற்று மாங்காக் கறியும் சோறும். முந்தநாள் பருப்பும் சோறும். மீன்...இறைச்சி...கோழி...இல்லவே இல்லை. மூட்டை...கருவாடுகூட கையிருப்பு முடிந்து போயிருந்தது.

“...பிலாக்கறீம் சோறும் இன்டக்கி”

***

“இன்டக்கி தண்ணி ஊக்க தேவில்ல அஸ்மிதா. மழுதூருது”

“ம்...முன்னால் பூந்தோட்டமும் பின்னால் மரக்கறித் தோட்டமும் போட்டக்கிய நெனப்பு” - விடுவாளா? கிண்டல் பண்ணினாள்.

“மூனு நாளாப் பட்டபாட்டுக்கு மூனு பச்சக் கொச்சிக்க கரல் பிச்சாலும் போதும்” - மண்வெட்டி பிடித்து கையில் ஏற்பட்டுள்ள தழும்புகளைப் பார்த்தபடி அவன் பெருமிதப் பட்டான்.

மாலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் ஆரம்பித்த சிலுசிலு மழையால் பல மாதங்களாக வரண்டு போயிருந்த மண் பளபளத்தது. இனி இருபத்தி நான்கு மணி நேரம் பெய்தாலும், ஓட்டைக் கூரைக் காரர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை.

இன்னும் சில நாட்களில் நாளாந்தம் ஒன்பது மணி நேரம் ஊரடங்கு தளர்வ வழங்கப் படவுள்ள மாவட்ட மொன்றில் தங்களுக்கு வாழக் கிடைத்ததையிட்டு அவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான்.

அன்று ஒன்பது மணிக்கு முன்பே இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டார்கள். ஒன்பது மணிச் செய்தியையும் கேட்டாயிற்று. பின்னைகளும் தூங்கி விட்டார்கள். காற்றுமூட்டு குளிர்ந்து வீசிற்று. ஒரே சீரான

மழை இனிய ஓசையை காதில் பாய்ச்சியது.

“சரி இன்டக்காவது நேரத்தோட படுக்கோம்”

“நானும் செல்ல வாயெடுத்த

இருவரும் அதற்குத் தயாராகினர்.

தூக்கமாவரும்... !

பழைய கதைகள் பேசினர். நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். பத்து வருடம் கடந்த பழைய தம்பதி என்பதையும் கூட மறந்தனர்.

சிறிதனர் ... மெல்ல மெல்ல குசுகுசுத்தனர்... எல்லாமே அமைதிக்குள் ஆழ்ந்து போயிற்று.

விடியும்வரை மகா தூக்கம்.

***

அதிகாலை அதான் ஓசை ஆராவாரமின்றி ஒலித்தது. மெல்லிய குருவி நாதமும் அங்குமிங்குமாக எழுந்தது. இன்னும் இருள் கப்பிக் கிடந்தது. பாங்குச் சத்தம் கேட்டதும் இப்பொழுதெல்லாம் பைக் சத்தங்கள் பாதையில் கேட்பதாக இல்லை.

“பாங்கு செல்லீட்டு ஒழும்புங்கொழும்புங்கோ... தொழுப் போறல்லயா” - என்று முன்பு போல கணவன் மாரை எழுப்பவாழுதியும்? தொழுகை எல்லாம் வீட்டோடுதானே.

அவனும் புரண்டு கொண்டிருந்தாள். சற்றே கண்ணயர்ந்து விழித்தபோது, ஐன்னலுக் கூடாக விடிகாலை கசிந்து கொண்டிருந்தது.

அவள் அவசரமாக குளித்து, TS செய்தி கொண்டுவந்து

சுபஹும் தொழுதாள். கோப்பி ஊற்ற தண்ணீர் வைத்து தயாராகும் போது, அவனும் தலையில் தொப்பியோடு குசனிக்கு வந்துவிட்டான்.

கோப்பியோடு கூடவே மாலுபாண், கறி

ரொட்டி, சுருட்டப்பம்... என்று கடித்துக் கொள்வ தெல்லாம் சந்தடி இல்லாமல் ஓளிந்து விட்டன. மீண்டும் புதிதாக எப்போது ஆரம்பிக்குமோ?

வாணொவியைப்கூட திருப்ப மனமில்லை ஒருவருக்கும். சந்தோசமான செய்தி என்று எதனையும் அது இப்போது சொல்வதில்லையே.

எல் லோரையும் போலவே அமெரிக்கா, ஸ்பெயின், இத்தாலி போன்ற நாடுகள் பெரும் பயப் பீதியை அவர்களுக்குள்ளும் மூட்டி இருந்தன. அதே நேரம் புதுமணத் தம்பதியாக இருந்தபோது எப்படி யொரு மகிழ்ச்சி நிலவியதோ, அந்த உணர்வு நிலை மீண்டும் அவர்களைத் தேடி வந்தது போலவுமிருந்தது.

இளம்காலை வெய்யில் பரவிக் கொண்டிருந்தது. குளித்த உடைகளைக் கொடியில் போடும் நேரம். அவளது சாயாவும் அவனது சாரனும் அடுத்தடுத்தே கொடியில் இடம்பிடித்துக் கொண்டபோது அவள் எதையோனினைத்து மெய்ய மறந்து போனாள்.

கொடியில் போட்ட உடுப்புகளிலிருந்து மட்டுமல்ல, அஸ்மிதாவின் நீண்ட சுந்தலிலிருந்தும் இன்னும் நீர்த்துளிகள் சொட்டுச்சொட்டாக வடிந்து கொண்டிருந்தன.

”ஆ...”

அந்தக் குரலைக் கேட்டு அவள் மதிலுக்கு மேலால் கண்களை ஓட்டினாள். அங்கே அடுத்த வீட்டு சர்மிளாமுகம் நிறையச்சிரிப்போடு நின்றாள்.

“எனம் பானாலும் சரியென்டு ஜாதியா குளிச்சீக்கி போல...!.”

அவனுக்கு பதில் வரவில்லை. வெட்கழும் சிரிப்புமாய்... பதினாறு வயதுக் குட்டிக் குதித்துக் கொண்டு வீட்டிக்குள்ளடினாள். •

அஞ்சலோட்டம்!

மகேஸ்வரி மாமிக்கு

தன்றை மகன் மயூரனைப் பற்றி

பெருமையாக

எவரிடமாவது சொல்லாவிட்டால்

தலையே வெடித்து விடும்

போலிருந்தது.

நீண்ட நாளின்பின்

மாமியைத் தேடிவந்த

மங்களேஸ்வரி

அதற்கேற்றவாறு மாமியிடம்

அகப்பட்டுவிட,

“என்றை மகன் ஸ்கொலசிப்பிலை

திஸ்ரிக் லெவலிலையே

முதலாமிடம் கண்டியோ...

ஏன் ஓ.எல்லிலை குறைவே

எட்டு “ஏ” ஒரு “பி” அவனுக்கு

ஏ.எல் லிலையும் சயன்ஸ் படிச்சு

பாஸ் பண்ணி கம்பகக்கு என்ற

பன்னி

இப்ப ‘டென்றல்’ படிக்கிறான்

தெரியுமே”

முச்ச விடாமல் சொல்லி முடித்த மாமி

கம்பீர நடை போட்டாள்.

“அப்பிடியே மகேஸ்வரி மாமி

என்றை மகன் யது

ஸ்கொலசிப்பிலை மூண்டு புள்ளியளாலை

கேட்டை விட்டிட்டாள்.

ஓ.எல்லிலை அவனுக்கு

ஆறு “ஏ”யும் மூண்டு “பி”யுந்தான்

ஒரு மாதிரி ஏ.எல்லிலை

சயன்ஸ் படிச்சு

கம்பகக்குப் போனவளை

கண்டப்பட்டுப்பட்டு படிப்பிக்கிறம்

“மெடிசின்”

சாதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டு

நகர்ந்தாள் மங்களேஸ்வரி.

வெஷல்லிதாசன்

ஆசிய நாடக மத்தியமாக விளங்கும் தேசிய நாடகப் பள்ளி புது தில்லி அறிமுகம்

அறிமுகம்

நாடகம் ஒரு கலைப்புலமாக மட்டுமல்லாது அது ஒரு கல்விப்புலமுமாக வளர்ந்து வந்த வரலாறு முக்கியமாகும். உலகமயமாக்கல் தழுநிலையில் மேற்கத்தைய கீழைத்தேய கலாசார பண்பாடு வளர்ச்சி அடையும் தன்மையில் நாடக கலையும் அதற்கேற்ப வளர்ச்சியை பெற்றது. அந்த வளர்ச்சியின் முக்கிய திருப்பு முனையாக அமைந்தவை நாடகக் கம்பனிகளின் தோற்றமாகும். நாடக கம்பனிகள் பல்வேறு நாடகங்களை மேடை ஏற்றியிருந்தாலும் அவற்றுக்கான அரசு அங்கீராம் கிடைக்காமல் இருந்தது. நாடகத்தை முக்கிய கலைவடிவமாக பார்க்க வேண்டிய தேவை அனைத்து அரசிற்கும் இருந்தது. இதனால் அதனை பாடசாலை பாடத்திட்டங்களிலும் பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டங்களிலும் இணைக்கும் செயற்பாடு ஏற்பட்டது.

மேற்கத்தை மரபில் மிக முக்கிய நாடக கம்பனிகள் அரசாங்கத்தின் அங்கீராத்தை பெற்றது. ஆசியாவைப் பொறுத்தாலில் நாடகத்திற்கென ஒரு மத்திய நிலையம் இல்லாமல் இருந்தது. ரஷ்யாவின் மாஸ்கோ கலையரங்கு என்பது நவீன நாடக மரபில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. மாஸ்கோ கலையரங்கு போன்று ஒரு நிறுவனம்தான் புது தில்லியில் அமைந்துள்ள தேசிய நாடகப்பள்ளி. அதன்செயற்பாடு பற்றி குறிப்பிடுவதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தேசிய நாடகப் பள்ளி

புது தில்லியில் உள்ள “தேசிய நாடகப் பள்ளி” உலகின் முன்னணி நாடக பயிற்சி நிறுவனங்களில் ஒன்று என்பதோடு இது இந்தியாவில் அமைந்துள்ள ஒரே ஒரு மத்திய நிறுவனமாகும்.

இது 1959 ஆம் ஆண்டில் சங்கீதநாடக அகாட மியால் அதன் ஒரு அங்கமாக அமைக்கப்பட்டது. 1860 ஆம் ஆண்டின் சங்கங்கள் பதிவு சட்டம் XXI இன் கீழ் ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாக பதிவு செய்யப்பட்டு, 1975 ஆம் ஆண்டில், இது ஒரு சுயாதீனமான நிறுவனமாக மாறியது. 2005 ஆம் ஆண்டில், இது பல்கலைக்கழக அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது, ஆனால் 2011 இல் அது ரத்து செய்யப்பட்டது. இது இந்திய அரசினுடைய கலாசார அமைச்சினால் முழுமையாக நிதியளிக்கப் பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகின்றது.

வரலாறு

இந்தியாவில் மைய நிறுவனம் பற்றிய சிந்தனை மேற்கிளம்பியதன் விளை வாக 1954 ஆம் ஆண்டில் நாடகப் பள்ளியின் தோற்றம் பற்றிய ஒரு கருத்தியல் வலுப் பெற்றது. 1955 ஆம்

ஆண்டில் ஜவஹர்லால் நேருவை அதன் தலைவராகக் கொண்டிருந்த சங்கீத நாடக அகாடமி, நாடக மையத்திய நிறுவனத்திற்கான திட்டங்களை வரையத் தொடங்கியது.

இதற்கிடையில், டெல்லியின் பிற இடங்களில், யுனெஸ்கோவின் உதவியுடன் பாரதிய நாட்டிய சங்கம் (பி.என்.எஸ்) சுயாதீனமாக “ஆசிய தியேட்டர் இன்ஸ்டிடியூட்” (ஏ.டி.ஐ) ஜூலை 1958 இல் ஏ.டி.ஐ என்ற அமைப்பினை சங்கீத நாடக அகாடமி (எல்.என்.ஏ) கையகப்படுத்தியது. அடுத்த ஆண்டில், அரசாங்கம் இதை புதிதாக நிறுவப்பட்ட பள்ளியிடன் இணைத்தது. இதனால் தேசிய நாடகப் பள்ளி (என்.எஸ்.டி) ஏப்ரல் 1959 இல் சங்கீத நாடக அகாடமியின் அனுசரணையில் நிறுவப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில், இந்த பள்ளி நிஜாமுதீன் மேற்கில் அமைந்திருந்தது, இது “நேசனல் ஸ்கூல் ஆஃப் டிராமா அண்ட் ஆசிய தியேட்டர் இன்ஸ்டிடியூட்” (National School of Drama and Asian Theatre Institute,) என்று அழைக்கப்பட்டது. இங்கு பயின்ற அதன் முதல் தொகுதி மாணவர்கள் 1961 இல் தேர்ச்சி பெற்று வெளியேறினார்கள்.

இந்நிறுவனத்தின் இயக்குநராக இருந்த காலத் தில், இப்ராஹிம் அல்காசி (1962-1977) பாடத்திட்டத்தை செவ்வனவே வடிவமைத்ததோடு, நிரந்தரமான கட்டிடத் தொகுதிகள் நிறுவனத்தை கொண்டு வந்ததுடன், மாணவர்கள் நாடகம் தொடர்பான தயாரிப்புக்களை மேற்கொள்வதற்கு 200 இருக்கைகளைக்கொண்ட ஒரு அரங்கும் திறந்த வெளி அரங்கும் உருவாக்கப்பட்டது.

1975 ஆம் ஆண்டில் இது ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாக மாறியது. கல்வி அமைச்சகம் மற்றும் கலாசார அமைச்சகம், கலாசாரத் திணைக்களத்தின் கீழ் “நேசனல் ஸ்கூல் ஆஃப் டிராமா” National School of Drama’ என்ற பெயருடன், மே 1975 இல் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு மண்டிகலூறுவுள் என்று அழைக்கப்படும் தில்லியின் மத்திய நிலையத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

பயிற்சி முறை

பள்ளியால் வழங்கப்படும் நாடகப்பயிற்சி மிகவும் தீவிரமானது மற்றும் முழுமையான, விரிவான, கவன மாக திட்டமிடப்பட்ட பாடத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இப்பாடத்திட்டம் நாடகத் தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் உள்ளடக்கி யதுடன் அனைத்துக் கோட்பாடு நடை முறையுடன் தொடர்புடையது.

மாணவர் களின் பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக, மாணவர்கள் நாடகங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். பின்னர்

அவை பொதுமக்கள் முன் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன.

தற்கால நாடகத்தை அதன் பல்வேறு வகைகளில் வடிவமைத்த சிறந்தநாடக ஆளுமைகளின் முறைகளை பாடத்திட்டம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது. சமஸ்கிருத நாடகம், நவீன இந்திய நாடகம், பாரம்பரிய இந்திய நாடக வடிவங்கள், ஆசிய நாடகம் மற்றும் மேற்கத்திய நாடக நெறி முறைகள் ஆகியவற்றின் முறையான ஆய்வு மற்றும் நடைமுறை செயல்திறன் அனுபவம் என்பன மாணவர் களுக்கு நாடகக் கலையில் உறுதியான அடிப்படையை யும் பரந்த கண் ணோட்டத்தையும் தருகிறது.

அதன் 3 ஆண்டு பயிற்சித் திட்டத்தைத் தவிர, நாடக விரிவாக்கத் திட்டத்தின் கீழ் நாடக பயிற்சிப் பட்டறைகள் மூலம் குழந்தைகளின் அரங்கு மற்றும் நாடகப் பயிற்சி பரவலாக்கல் ஆகிய துறைகளிலும் புதிய விடயங்களிலும் தேசிய நாடகப் பள்ளி ஆய்வு செய்துள்ளது.

தேசிய நாடகப் பள்ளியின் விரிவாக்கல் பிரிவு

தேசிய நாடகப் பள்ளியில் இரண்டு செயல் திறன் சிறுகள் உள்ளன - ரெபர்ட்டரி கம்பெனி மற்றும் அரங்கக் கல்விநிறுவனம் என்பனவாகும்.

தேசிய நாடகப் பள்ளியின் ரெபர்ட்டரி கம்பெனி

பள்ளியின் பட்டதாரிகள் தொழில் ரீதியாக நாடகங்களை நிகழ்த்துவதற்கான ஒரு தளத்தை வழங்கும் நோக்கத்துடனும் இந்தியாவில் தொழில் முறை நாடகத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் 1964 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ராமமுர்த்தி, திருமதி மீனா வில்லியம்ஸ், திருமதி சுதா சிவபுரி மற்றும் ஸ்ரீ ஓம் சிவபுரி ஆகிய நான்கு கலைஞர்களுடன் ரெபர்ட்டரி நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.

பல ஆண்டுகளாக இது பல்வேறு நாடக எழுத் தாளர்கள் மற்றும் இயக்குனர்களின் படைப்புகளை வழங்கியுள்ளதுடன் மற்றும் அவை என்.எஸ்.டி.யின் முக்கிய நிறுவனங்களில் ஒன்றாக உருவெடுத்தது. சமகால மற்றும் நவீன நாடகங்களில் செயல்பாட்டில் பணிபுரிகின்றதுடன் வழக்கமான அடிப்படையில் சோதனை வேலைகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றன.

நாடகத் தயாரிப்புகளைச் செய்வதோடு மட்டு மல்லாமல், ஒவ்வொரு கோடைகாலத்திலும் கடந்த மற்றும் புதிய நாடகத் தயாரிப்புகளை அறிமுகப்படுத்தி மேடைற்றத்தை செய்வதோடு நாடக மகோற்சவங்களையும் ஏற்பாடு செய்கிறது. இதற்கு குறிப்பிட்ட நிதித் தொகையை இந்நிறுவனம் செலவிடுகின்றது. NSD இன் ரெபர்ட்டரி நிறுவனம் இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் சுற்றுப்பயணம் செய்து விரிவாக செயற்படுகிறது.

கல்வியல் அரங்க (TIE)

இரண்டாவது செயல்திறன் பிரிவு “தியேட்டர்-இன்-எஜூகேஷன் கம்பெனி” (கல்வியல் அரங்க கம்பெனி) அக்டோபர் 16, 1989 இல் நிறுவப்பட்டது. இது நாட்டின் மிக முக்கியமான நாடக கல்வி வள மையங்களில் ஒன்றாகும். இது நடிகர்களுடனும் ஆசிரியர்களுடனும் ஒரு குழுவைக் கொண்டுள்ளது.

TIE நிறுவனத்தின் முக்கிய கவனம் பள்ளிகளில் ஆக்கப்புரவமான, பாடத்திட்ட அடிப்படையிலான மற்றும் பங்கேற்பு நாடகங்களை நிகழ்த்துவதாகும். இது வெவ்வேறு வயதுக் குழந்தைகளுக்காக சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்படுகிறது. பெரிய சமூக சூழலில் தங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் கேள்வி களை எழுப்பவும், முடிவுகளை எடுக்கவும், தேர்வுகளை எடுக்கவும் குழந்தைகளை ஊக்குவிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே நாடகங்களின் முக்கிய உந்துதல். TIE நிறுவனம் டெல்லி மற்றும் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் 800 க்கும் மேற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை செய்துள்ளது.

விரிவாக்க திட்டம்

இந்த இரண்டு சிறகுகளுக்கு மேலதிகமாக, பள்ளியில் செயலில் விரிவாக்க திட்டம், வெளியீட்டு பிரிவு மற்றும் ஸ்ரூதி என்ற இலக்கியமன்றமும் உள்ளது.

1978 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட விரிவாக்க திட்டத்தின் கீழ் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் என்.எஸ்.டி ஆசிரியர்களும் முன்னாள் மாணவர்களும் பட்டறைகளை நடத்துகின்றனர். நேபாளம், சிக்கிம், லடாக் மற்றும் பூட்டான் ஆகிய நாடுகளிலும் தேசிய ரீதியாகவும் பெரியவர்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான பட்டறைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வந்துள்ளது.

பாரம்பரிய நாடகத் திட்டம்

1980 இல் தொடங்கப்பட்ட “பாரம்பரிய நாடகத் திட்டம்”, பாரம்பரிய மற்றும் சமகால நாடகக் கலைஞர் களிடையே ஒரு வழக்கமான அடிப்படையில் ஆக்கப்புரவமான தொடர்புக்கு வழிவகுத்துள்ளது. நாடகத்திற்கான அறிமுகத்துடன், இந்த பட்டறைகள் ஆளுமையை வளர்க்கவும், பங்கேற்பாளர்களின் உணர்ச்சி எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவும் முயல்கின்றன.

வெளியீட்டுப் பிரிவு

நாடகத்தைப் பற்றிய உரை புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கும், அரங்கு குறித்த முக்கியமான புத்தகங்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திக்கு மொழி பெயர்ப்பதற்கும், நாடகத்தைப் பற்றிய பிற முக்கியமான புத்தகங்களை வெளிக்கொணர்வதற்கும் தேசிய நாடகப் பள்ளியின் வெளியீட்டுப் பிரிவு பொறுப்பாகும். 1964 முதல் என்.எஸ்.டி ரெபர்ட்டரி நிறுவனத்தின் 25 ஆண்டுகால வரலாற்றை விவரித்த “ரங் யாத்ரா” என்ற தலைப்பில் முதல் பெரிய வெளியீடு 1990 இல் வெளிவந்தது.

பாரத் ரங் மஹோத்ஸவ்

1999 ஆம் ஆண்டில், தேசிய நாடகப் பள்ளி அதன் முதல் தேசிய நாடக விழாவான “பாரத் ரங் மஹோத்ஸவ்” என்று நாடகத்திருவிழாவை ஏற்பாடு செய்தது. பொதுவாக இம்மஹோத்ஸவ் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஐனவரி இரண்டாவது வாரம் தில்லியில் நடைபெறும்

மார்ச் 16, 2005 அன்று, இந்திய அரசு என்.எஸ்.டி.க்கு கருதப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தின் அந்தஸ்தை வழங்கியது. எவ்வாறாயினும், 2011 ஆம் ஆண்டில் என்.எஸ்.டி சமூகம் பல் கலைக்கழக அந்தஸ்தை ரத்து செய்தது.

பிள்க்கரை நினைவுகள்

வேலை நிமித்தம் தலைநகரிற்கு இடம் பெயர்ந்து சென்று பத்து வருடங்களாகின்றன. இந்த பத்து வருடங்களும் நகர்ந்தது வாடகை வீட்டில்தான். தலைநகரில் சொந்தவீடு வாங்க வேண்டும் என்ற எனது கனவு நன்வாகப்போகிறது. கையில் ஓரளவு பண முண்டு. ஊரில் பத்துவருடமாக பூட்டியே இருக்கும் வீட்டை நல்ல விலைக்கு விற்று பணமாக்கினால் புது வீடுவாங்க பணம் போதுமாயிருக்கும். அதற்காகத்தான் பல வருடங்களுக்குப் பின் ஊருக்கு திரும்பினேன். மலையகத்தில் அமைந்த ஒரு சிறு கிராமமே எனது ஊர். சமவெளிகளில் மட்டுமே வாகனம் ஒட்டிப்பழக்கப் பட்டவர்களுக்கு எங்க ஊர் பக்கம் வாகனம் ஒட்டுவது பெரும் சிரமம். வளைவு நெரிவுகள், மேடு பள்ளம் எல்லா வற்றையும் கடந்தாக வேண்டும். தேர்ந்த ஒட்டுநூர்கள் கூடசில சமயம் அடி சறுக்கியதை நாள் கண்டுள்ளேன்.

மலையகத்தில் எங்கு பயணித்தாலும் வீதியின் ஒரு பக்கம் மேடு மறுபக்கம் பள்ளமாய் இருப்பதைக் காணலாம். எனது வீடும் அவ் வாறானதோர் இடத்திலேயே அமைந்துள்ளது. வீட்டுக்கு முன் பகுதி மேடு. அம்மேட்டுத்தளத்தில் வீதி, வீதிக்கு மறுக்கரையில் தேயிலைத் தொழிற்சாலை, வீட்டுக்கு பின்புறம் சிறு தேயிலைத் தோட்டம். தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் மேட்டுப்பகுதியிலிருந்து சிற் ரோடையொன்று மெல்லத் தவழ்ந்து வருகின்றது.

வீதியிலிருந்து பார்ப்போருக்கு எனது வீடு நாளையோ, நாளை மறுநாளோ பள்ளத்தில் உருண்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தை உருவாக்கும். எனது வீட்டுக்கு புதிதாக வருவோர்க்கு வீதியில் செல்லும் வாகனங்கள் வீட்டின்மேல் விழுந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தும்.

நெடுங்காலத்திற்கு பின் வீட்டிற்கு வந்ததால் வீட்டை சுத்தம் செய்யவே மூன்று நாளாகிவிட்டது. சுத்தம் செய்துவிட்டு பக்கத்திலிருக்கும் முருகேசன் மாமா வீட்டிற்கு போய் தங்கியிருந்தேன். ஊரைவிட்டு போனபின் ஓரிரு தடைவை மாமா வீட்டிற்கு வந்து தங்கியதுண்டு. மூன்று நாள் பார்த்துப் பார்த்து சுத்தம் செய்த வீட்டில் இன்று தங்கிவிடலாம் என்று மாமா

வீட்டிலிருந்து இன்று வந்துவிட்டேன். குளியலறைக்குப் போய் குழாயைத் திறந்து தண்ணீர் எடுத்து முகம் கழுவினேன். ஜில் என்ற தண்ணீரின் குளிர்மை என்னை எங்கேயோகுட்டிச் சென்றது.

தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்கு மேற் பகுதி மலையிலிருந்து வரும் சிற் ரோடையை மறைத்து சிற்றணை போல் கட்டி நீரைத்தேக்கி, அந்த நீரை ஒரு குழாய் வழியாக வழிந்தோட வைத்திருப்பர். இந்த அமைப்பைத்தான் நாம் பீலி என்கின்றோம். மலையின் நீரூற்று குறையும் வெயில் காலங்களில் பீலியில் நீர் சொட்டாக வடியும். அல்லது வராமலே இருக்கும். மழை நேரத்தில் நீருக்கு பஞ்சமே இல்லை. பீலிக்குழாய் நிறைய நீர் வரும். ஆனால் மழை நேரத்தில் சேறு கலந்த கலங்கல் நீரே வரும். அப்போது பீலிக்குழாயை துணியொன்றால் மறைத்துக் கட்டிவிடுவோம். சேறு வடிகட்டப்பட்டு கொஞ்சம் தெளியும். நான் பார்த்த எங்க ஊர்ப் பீலி, சீமெந்து கற்களால் மறைத்து கட்டப்பட்டதாகவும் துணிகளை தேய்த்து கழுவிக்கொள்ள பீலியருகில் இடுப்பாவு உயர்ந்த மதில் போன்ற அமைப்பும் கொண்டதாகவே இருந்தது. ஆனால் முன்பு வெறும் கற்களால் சிற் ரோடை மறைக்கப்பட்டு மரத்தால் நீர் வழிந்து வரும் வகையில் பீலி செய்தும் இருந்ததாகவும் கற்களில் துணி துவைத்ததாகவும் எனது அம்மா எனக்கு சொல்லியிருந்தாங்க. எங்க ஊரில் இரண்டு பீலிகள் உண்டு. இரண்டும் ஒரே ஒடையை மறித்துக்கட்டியது தான். ஒன்று ஒடையின் மேல் பகுதியிலும் மற்றையது கீழ் பகுதிலும் இருந்தன. மேல் பீலி ஆண்களுக்கானது. கீழ் பீலி பெண்களுக்கானது. கடும் வெயில்காலங்களில் கீழ் பீலியில் நீரே வராது. அந்தக்காலத்தில் பெண்களும் மேல் பீலிக்கே வந்து குளிப்பதுண்டு.

ஊரில் காண முடியாதவர்களையும் பீலிக்கரையில் கண்டுகொள்ளலாம். பீலிக்கரையில் குளிக்கும் போது துணியோடு சேர்த்து அடுத்தவர் பிரச்சினைகளும் அலசி ஆராய்ப்படும். ஊர்ச்செய்திகள் விற்கப்படும் பொதுச்சந்தையும் அதுதான். அடுத்தவன் குற்றங்களை யும் பிழைகளையும் விசாரித்து தீர்ப்பு சொல்லும் ஊர்நீதிமன்றமும் அதுதான். ஊர்மக்களுக்குள் இருக்கும்

கோபதாபங்களை வெளிப்படுத்தும் சண்டைக்களாமும் அதுதான். இளம்வயதினர் குளிக்க போகிறோம் எனும் பேரில் பொழுதுபோக்குவதும் அங்குதான். ஊர்க் காதல் ஜோடிகள்வாக சந்தித்துக்கொள்ளுமிடமும் அதுதான்.

அந்தப் பீலிகள், சிற்றோடை இவை தான் எனது ஊரின் வளமும் அழுகும். குளியலுக்கு மட்டுமன்றி எமது குடிநீர்த்தேவையையும் அச்சிற்றோடைதான் நிவர்த்தி தித்தது. இரு பீலிகளுக்கும் மேற்பகுதியில் தண்ணீர் வளமாக வரும் ஊற்றுப்பகுதியில் ஒடையை மறைத்து சிறுகுளம்போல் அமைத்து அதிலிருந்து குழாய் மூலம் முழு ஊரும் இலவசமாக நீரை வீட்டிற்கு பெற்றுக் கொண்டோம். அருகருகே வசிக்கும் சில குடும்பத்தினர் இணைந்து அல்லது தனித் தனியாக ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு குழாய் என அவரவர் வசதிக்கேற்ப குழாய் பொருத்தி ஊரே நீரைப்பெற்றுக்கொண்டது இலவசமாக கிடைப்பதால் எல்லா வீட்டிலும் நீர் பக்கி (நிர்த்தொட்டி) நிறைந்து ஒடிக்கொண்டே இருக்கும். நீர்பஞ்சம் ஏற்படும் கோடையில், நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒவ்வொருவரும் சுயநலமாக ஊற்றுப்பகுதியில் பிற்றின் குழாயை பிடிங்கி விடுவார். இதனால் ஏற்பட்ட சண்டைகள் ஏராளம். பிடிங்கியெறியப்பட்ட குழாயை பொருத்த இரு பீலிகளையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். அதிலும் இரவு நேரங்களில் குழாயை யாரேனும் பிடிங்கிவிட்டால் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்க வேண்டும். குழாயில் ஏதும் அடைப்பு ஏற்பட்டாலும் நீர் வரவே வராது. மேற்பகுதி காடு என்பதாலும் ஆண்கள் குளிக்கும் பீலியைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும் என்பதாலும் பொதுவாக தண்ணீர் குழாய் வைக்க ஆண்களே செல்வார்கள்.

மழைகாலத்தில் குடிநீரும் சேற்றுநீர் போல் வருவதால் மக்கள் தீர்வை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நகர்ந்தனர். சிலர் தனித்தனியே கிணறும் தோண்டிக் கொண்டனர். நீர்வளம் கொண்ட பகுதி என்பதால் கிணற்றில் நீருக்கும் குறைவேயில்லை. ஆனால் புதிதாக கிணறு தோண்டுவது பெரும் செலவை உண்டு பண்ணியதோடு பாறை நிலமும் கிணறு தோண்டும் முயற்சிகளுக்கு முட்டுக்கட்டாக அமைந்தது. எனக்கு தலைநகரில் வேலை கிடைத்த முதல் மாத சம்பளத் தோடு அம்மாவின் கைவளையலையும் விற்கிறெடுத்து எங்க வீட்டிலும் கிணறு தோண்ட அப்பாமுயற்சித்தார். கிணறுதோண்டும் போது இரண்டடி ஆழத்திலே பாறை குறுக்கிட்டது. வெடிவைத்து பாறையைத் தகர்த்தலாம் என்ற யோசனை ஊரவர் சொல்ல அதை யும் முயற்சித்தோம். பாறை ஆழம் வரை உள்ளதை பலவித முயற்சிகளின் பின் அறிந்தோம். தொடர்ந்து வெடிபொருட்கள் கொண்டு பாறையைத் தகர்க்க முயற்சித்தால் எமது வீடும் அதிர்ந்து கீழே சரியும் வாய்ப்புள்ளது என அனுபவசாலிகள் கூறக்கேட்டு கிணறு தோண்டும் எண்ணத்தை கைவிட்டோம்.

கடும் மழைக்காலமொன்றில் எமது வீட்டிற்கு தண்ணீர் வரவே இல்லை. என்ன பிரச்சினை என்று பார்த்து வர இருள்கவியும் நேரம் அப்பா சொட்டும் மழையில் குடையோடு சென்றார். அப்பா ஏழு மணி யாகியும் வரவில்லை. குழாயில் அடைப்பு இருந்தாலும் சரிசெய்ய அதிக நேரம் எடுக்குமென்பதால் காத்திருந்தோம். யாராவது ஊர்க்காரர்களை வழியில்

சந்தித்தால் அவர்களோடு கதைத்துவிட்டு வருவதாலும் அப்பா தாமதமாகி வருவதுமுண்டு. அம்மா அடிக்கடி வாசல் பக்கம் போய் வீதியை எட்டியெட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கொஞ்ச நேரத்துக்கு ஒருமுறை என்ன அழைத்து குழாயில் தண்ணீர் வருகிறதா எனப் பார்த்துவரக்கொண்டார். தண்ணீர் வரவில்லை.

“இன்னும் தண்ணீயும் வரல உங்க அப்பாவும் வரல. என்ன ஆச்சோ? நல்லா இருட்டியும் போயிடுக்கி. அந்த மனினுசன் கையில் வெளிச்சமும் கொண்டு போவல... பார்த்துட்டு வரவும் யாருமில்லை...” என்று அம்மாதனக்குத்தானே புலம்பிக்கொண்டாள்.

“விடாது பெய்யும் அடைமழையால் அப்பாவால் குழாய் அடைப்பை சரிசெய்ய முடியாது போயிருக்கும் அதுதான் தாமதம். வேறு எதுவும் பிரச்சினை இருக்காது” என அம்மாவுக்கு சமாதானம் சொல்லிவிட்டு பக்கத்து வீட்டு முருகேசன் மாமாவை துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு, கையில் வெளிச்சத்தை யும் எடுத்துக்கொண்டு பீலிக்கரைப் பக்கம் போனேன்.

பீலியை நோக்கி நடக்கும் போது கும்மிருட்டு. சலசல என ஒடும் ஒடைத்தண்ணீர் சத்தம் மட்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. கையில் எடுத்துக்கொண்ட டோச்ஸைட்டின் வெளிச்சத்தில் என் நிழலும் மாமாவின் நிழலும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து பயங்கரத் தோற்ற மாய்த் தெரிந்தது. மழையால் இழுக்குப் பற்கள் வழியில் சரிந்து காற்றில் அது ஆடுவது போகாதே போகதே என என்னைத்தடுப்பது போல் இருந்தது.

திடீரென்று இழுக்குப் பற்கள் வழியாக யாரோ ஒடுவது போன்ற சப்தம்.

“அப்பா... அப்பா...”என்றேன்.

எனக்கு முன்னால் நடந்து சென்ற மாமா “உஸ்ஸ... கத்தாதே... அது அப்பா இல்ல மகனே. வேற என்னமோ” என்றார்.

எனக்கு திடுக்கிட்டது. பயத்தில் மரம்போல் அப்படியே நின்றேன். வேறு ஏதோ என்றால் அது என்ன? என்று கேட்க நினைத்தேன். வார்த்தை வரவில்லை கொட்டும் மழையிலும் பயத்தால் எனக்கு வியர்வை துளிர்த்தது.

“டோச்வெளிச்சத்தை மறை” என்று மாமா மெல்லிய குரலில் சொன்னார். எனக்கு அழுகை பொங்கியது. இருவரும் உறைந்து போனது போல் கொஞ்சநேரம் அப்படியே இருந்தோம். இழுக்குப் புல் வழியே வந்த சப்தம் மெல்ல காணாமல் போனது.

பக்கத்திலிருந்த மரத்திலிருந்து தடித்த கம்பொன்றை மாமா உடைத்தெடுத்துக் கொண்டார். எதற்கு மாமா எனப் பார்வையாலே கேட்டேன். பாதுகாப்புக்குதான் என அச்சம் தோய்ந்த முகத்துடன் மாமா கூற மெல்ல அடியெடுத்து வைத்து பீலியை அடைந்தோம். அடிக்கடி பயந்து பின்னால் திரும்பிப் பார்த்துப் பார்த்தே முன்னோக்கிநடந்தேன்.

“அப்பா! அப்பா! ...” எனக்கூப்பிட வேண்டும் போல எனக்கிருந்தது. பயத்தால் நா எழவில்லை. சுற்றும் முற்றும் இருவரும் பார்வையாலே அப்பாவைத் தேடி னோம். இருவரும் ஒரு வார்த்தையும் பேசிக்கொள்ள வில்லை.

குழந்திருந்த பேய் மெளனத்தை துரத்தி “அப்பாவைக் காணமே மாமா” என்றேன்

“வீட்டுத் தண்ணீருக்கு குழாய் வைக்குமிடத்

திற்கு போய்பார்க்கலாம் வாடாமகனே” என்றார்மாமா. என் கால்கள் பின்னிக்கொண்டது போல் நடக்க முடியாத ஒருவித உணர்வு மனதை ஆட்கொண்டது. நான் அப்படியே நின்றுவிட்டேன். மாமா இருட்டிலே முன்னோக்கி நடந்தார். திமிரென்று, “இங்க வா கண்ணா... கண்ணா... கண்ணா...” என்று பீரிட்டு அழுத குரலில் மாமா கத்தினார். என்னால் நடக்கமுடியவே இல்லை... அவர் கத்திய சத்தத்தில் பயம் என்னை முழுமையாக பிடித்துக்கொண்டது. தட்டுத்தடுமாறி மாமாவிடம் ஓடி சென்றேன்.

நிலமெல்லாம் இரத்தம்... சகதியா? மழைநீரா? இரத்தமா? என் பார்க்கமுடியாத நிலையில் நான். எனக்கு தலைசுற்றியது.

இரத்தத்தில் மூழ்கியபடி அப்பா...

“அப்பா... என்னாச்சி அப்பா? அப்பா பாருங்க...” என்றேன் “அப்பாவின் தலையிலிருந்து இரத்தம் வடியது மகனே...” என்றார் மாமா. டோச் வைட்டை ஒழுங்கா பிடித்துப் பார்த்தேன். நிறைய இரத்தம் தலையிலிருந்துதான் வடிந்து கொண்டிருந்தது. “அப்பா. அப்பா... என்னாச்சி அப்பா... பேசுங்களே.. அப்பா”

மாமாதன்னீரை அள்ளி அப்பாவின் முகத்தில் அடித்தார். மயங்கிய நிலையில் அப்பா எதையோ சொல்ல முனைந்தார். என் கைகளை இறுக பிடித்துக் கொண்டார். இழுக்கு பற்றையைக் கை காட்டினார். அப்பாவுக்கு பேச்சு வரவே இல்லை. அப்பாவின் கண்களில் பயமும் வலியும் கலந்திருந்தன.

“யாரோ அப்பாவ அடிச்சுப்போட்டு போய்ட்டாங்க... ஜேயா... பாவிங்க, யாரே அடிச்சிட்டாங்க... இரத்தம் ஒழுகுது... கடவுளே! நான் என்ன செய்ய” என நான் அழ ஆரம்பித்தேன். அப்பா கையால் இல்லை இல்லை என்பது போல் சௌகை செய்தார்.

“அப்பா அழவேணாமென்றார். கண்ணா... அழாதே...” என்றார் மாமா. அப்பா இதை சொல்ல முற் படவில்லையோ என்ற சந்தேகம் எனக்குள் தோன்றியது.

இழுத்து மூச்சுவிட்டபடி, அப்பா இழுக்கு பற்றை நோக்கி கை காட்டி “பன்றி” என மிகவும் சிரமத்துடன் சொன்னார். அப்பாவின் வாயிலிருந்து வார்த்தை தெளிவாக வரவில்லை. செல்லுங்க அப்பா.. சொல்லுங்க...” என்றேன்

மாமா “பிறகு கேட்போம் கண்ணா.. இரத்தம் ஒழுகுது.. அப்பாவை கவனமாக பிடிச்சி தூக்கு.. சீக்கிரம் ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டி போவோம்” என்றார். மழையில் பீலிக்கரையிலிருந்து அப்பாவைக் கீழே நானும் மாமாவும் தூக்கி கூட்டிவர பெரும் சிரமப் பட்டோம். வீதிக்கு வந்து, கூப்பாடுவிட்டு, ஆட்கள் வந்து, வண்டியில் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோகும் வழியிலேயே... அப்பா...”

பன்றிக் கூட்டம் வந்ததைக் கண்டு பயந்து தடு மாறி வழுக்கி விழுந்ததில் பாறைக்கல்லில் தலைமோதி அதிக இரத்தப்போக்கால்தான் அப்பாக்கு இப்படி ஆனது என்று பொலிஸ் மற்றும் மருத்துவ முடிவுகள் உறுதிப்படுத்தியது.

“உங்க அப்பா எங்கள் விட்டு போனபிறகு அம்மாவ இங்க தனியா விடமுடியாது என்று அம்மாவையும் நீ கொழும்புக்கே கூட்டிக்கொண்டு

போயிட்ட இத்தன வருசத்திற்கு பிறகு இப்பதான் இங்க நீ வந்திருக்காய். அதுவும் இந்த வீட்டு விற்க...” எனக் கூறிக் கொண்டே முருகேசன் மாமா என் தோலில் கை வைத்தார்.

உடல் சிலிர்த்து சுயநினைவுக்கு வந்தேன்.

“கண்ணா! வீட்டுக்கு என்ன விலை சொல்லப் போற? நாளைக்கே வீடு கைமாறுமா?” என மாமா கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே போனார்.

“கண்ணா!.. என்ன யோசிக்கிற”

“இல்ல மாமா... அப்பா... இது அப்பா வாழ்ந்த வீடு... இங்க இருக்க முடியாது.. அப்பாவின் சாவதான் கண்முன்னே வருது. அதற்காக இந்த வீட்டு விற்கவும் முடியாமலிருக்கு. இங்குதான் அப்பாவின் ஞாபகங்கள் நிறைஞ்சிருக்கு. நான் யாருக்கும் இதைக் கொடுக்க மாட்டேன். இது என் வீடு.. என் அப்பா வாழ்ந்த வீடு. வீட்டைப் பார்த்துகொள்ளுங்க மாமா..” என கூறும் போதே வார்த்தைகள் ஊழையாகிறது. கண்ணீர் பேச ஆரம்பிக்கும் போது அங்கிருந்து வெளியேறி காரை கொழும்பு நோக்கி செலுத்தினேன்.

தொலைபேசி அழைப்பில் அம்மா திரும்பவும் “வீட்டை விற்கத்தான் வேணுமா கண்ணா...” எனும் போதே, “இல்லம்மா பண்ததுக்கு வேறு ஏற்பாடு செய்வோம். அது நம்ம வீடு.. அத விற்கமாட்டேன்” என்று உறுதியான தொனியில் கூறிவிட்டேன்.

“நல்லது கண்ணா... நல்லது” அம்மா ஆனந்த கண்ணீர் கலந்த தொனியில் கூறிமுடித்தாள். வீட்டை விற்போம் எனக்கூறி நான் சண்டைபோடும் போதெல் லாம் அம்மாவுக்கும் இதே மன்னிலைதான் இருந்திருக்கும் என்பது இப்போதுதான் எனக்கு புரிகிறது.

அப்பாவின் நினைவால் கன்னத்தில் வழியும் விழிந்ரை தெற்றல் துடைத்துவிட்டது. அப்பாவே துடைத்துவிடுவது போன்ற ஓர் உணர்வு எனக்குள் மழைக்கால ஒடையென மெல்லத் தேறியது மனம். ●

மாரணம்

மரணம் என்னோடு அடிக்கடி பேசுகின்றது.

இதயத்தைத் தட்டி கூக்கும் விசாரிக்கிறது.

நான் இருக்கும் வரையுமே எல்லா உறவுகளும்!

உயிர் பிரிந்த பின்பு நானும் பினாமே!

உழைத்து இப்போ ஓய்வாய் ஒதுங்கியுள்ளேன்.

தாகங்கள் தனிந்தாலும் என் வாரிக்களின்

வளர்ச்சியை இரசிப்பதிலும் ஆர்வம்தான்.

ஆனாலும் கால அவகாசத்தின் கணக்கில் இறைவனோ மனிதனை வாடகைக்கு வாழ வைத்திருக்கிறான்.

இந்தப் புவியில் யாருக்கும் எதுவும் உரிமையானதல்ல.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல உரிமைகள் பரிமாறப்படும்.

வாழ்க்கையை எல்லா நிலையிலும் உணர்ந்தவன் நான்!

மரணம் எப்போதும் என்ன அணைத்துக் கொள்ளலாம்.

மரணத்தின் பின் நானும் போற்றிப் புகழப்படுவேன்.

இறப்பவர்கள் எல்லோருமே புகழப்படுகிறார்கள்.

மரணித்தவனுக்கே தனது நன்மைகளும் தீமைகளும்

நன்கு தெரியும்.

எனவே “இறந்தார்” என்ற நிலையில்

மரணிப்பதே பெரும் தவம்

கற்கோவளம் கிராமம் கும்பியழத்தல் கலை யயில் நிலையில் உள்ள கிராமம் பற்றிய அறிமுகம்

1.1 அறிமுகம்

எனது கிராமான தும்பளைக்கு அடுத்ததாக வடகிழக்கில் வங்கக் கடலோரமாகக் கற்கோவளம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. கரைவலை மீன் பிடியை பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கும் இக்கிராமம் குழமி யடித்தல், உடுக்கிசெப்பாடல்கள், காத்தவராயன் கூத்து, இசைநாடகங்கள் முதல் பல்வேறு நாட்டார் கலைகள் மினிரும் கிராமமாகத் திகழுகின்றது. கற்கோவளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த நண்பன் திரு ச.இராகவானந்தன் (சட்டத்தரணி) அவர்களின் உதவியுடன் கற்கோவளம் கிராமத்தைப் பல தடவைகள் சுற்றிப் பார்த்தும் குழமியடித்தல் முதலாம் கலைகளைப் பார்வையிட்டும், பதிவு செய்தும் ஒரு நூலாக வெளியிடுவதற்கான முயற்சி களில் மேலும் தேடலை மேற்கொண்டு வருகின்றேன். இவ்வேளை நண்பன் ச.யதாவானந்தன் அவர்கள் எனது வீட்டுக்கு வந்து பல விடயங்களையும் அறியத் தந்தார். நான் பலரை நேர்முகம் கண்டு அறிந்த விடயங்களில் ஒரு பகுதியைக் கட்டுரையின் விடயத்துக்கு அமைவாகப் பதிவு செய்துள்ளேன்.

1.2 அமைவிடம்

யாழ்க்குடாநாட்டில் உள்ள வடமராட்சி பிரதேசத் தில் துறைமுகநகரமாகிய பருத்தித்துறைக்கு தென்கிழக்காக ஏறத்தான இரண்டு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் வங்கக் கடலோரக் கிரமமாகக் கற்கோவளம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. பேச்சு வழக்கில் “கற்கோளம்” என்று அழைப்பர்.

தற்போதைய கிராம சேவையாளர் பிரிவின்படி 1/406 இல் இக்கிராமம் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி கிராம சேவகர் பிரிவில் பூர்வீகமான கற்கோவளம் கிராமத்துடன், இதன் தெற்காக குடியேற்றக் கிரமமாகிய “புனித நகர் கிராமம்”, முன்னைய தும்பளை தெற்கு பகுதி என்பன அடக்கப்பட்டுள்ளன.

1.3 பூர்வீக கற்கோவளக் கிராமம் - எல்லைகள்

இந்தக் கட்டுரையானது அருகில் உள்ள வேறேந்தக் கிராமங்களுடனும் இணைக்கப்படாத பூர்வீக மாகக் கற்கோவளம் என அழைக்கப்பட்டு வரும் கிராமம் பற்றியதாகவே அமைகின்றது. இங்கு நான் பதிவிடும் எல்லை களும் ஒரளவிற்குப் பருமட்டானவையாக அமைகின்றன.

வடக்கு - எல்லை ஒழுங்கை-தும்பளை கிழக்கு நெல்லண்டைப் பத்திரிகாளி அம்மன் கோயிலில் இருந்து சிறிது தூரம் தெற்காக இந்த ஒழுங்கை காணப்படுகிறது. நீண்ட பல ஆண்டுகளாக இந்த ஒழுங்கை தும்பளை கிழக்கு கற்கோவளம் கிராமப் பகுதிகளை பிரிக்கும் எல்லையாக இருந்து வருவதினால் எல்லை ஒழுங்கை என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது.

தெற்கு - ஈஸ்வரன் கோயில் - வராத்துப்பளை மற்றும் புனித நகர் கிராமத்துக்கான வீதி (பருமட்டான தகவல்)

கிழக்கு - வங்காள வரிகுடா

மேற்கு - மருதங்கேணி வீதி

தும்பளை கிழக்கு நெல்லண்டை, தும்பளை

இலட்சமணன் தோட்டம், வராத்துப்பளை, புனித நகர், போன்ற கிராமங்கள் பூர்வீகமான கற்கோவளம் கிராமத்தை குழந்து இருக்கும் கிராமங்களாகும்.

1.4 கற்கோவளம் - ஆய்வெழிய காரணம்

i) கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம் அவர்கள் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு 2 (வடமராட்சி தென்மராட்சி) என்ற நூலில்(1989) பக்கம் 62 இல் கற்கோவளம் கிராமத்தின் பெயருக்கான காரணத்தை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

கல் + கோவளம் = கற்கோவளம்

கோவளம் = கடலுக்குள் நீண்ட தரைமுனை யுள்ள ஊர்(த.லெ.2:1198)

ii) எஸ்.ஞானமுத்து என்பவர்(1972; 140) கோவளம் என்பதற்கு கிராமியத்துறைமுகம், பாதுகாப்பான வளை குடா எனப் பெயர் விளக்கம் கூறுவதோடு மட்டுமன்றி கோவை+ குளம் எனப்பிரித்து, கோவை என்ற மரப் பெயரடியாக பிறந்த இடப்பெயரெனவும் விளக்கம் தருகிறார்.

கேரளத்திலும், சென்னையிலும் கோவளம் என்ற பெயருடைய இடங்கள் காணப்படுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார். (மேலும் வட இலங்கையில் காரைநகரிலும் கோவளம் என்ற இடம் காணப்படுகின்றது என்பதனையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்)

iii) திருமகள் அகராதியில் கோவளம் என்பது கடற் கரையின் தரைமுனையில் அமைந்த ஊர் என்று பொருள் கூறப்படுகின்றது.

iv) யாழ்ப்பாண அகராதி, தமிழ்மொழி அகராதி என்பன கோவளம் என்றால் பட்டினம் என்று குறிப்பிடுகின்றன.

குறிப்பு:- கற்கோவளம் கிராமத்தின் பெயருக்கான காரணத்தைக் கூறவந்தவர்கள் கோவளம் - என்பதற்கான காரணத்தை மட்டும் கூறினார்களே அன்றி கோவளம் என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் உள்ள “கற்”(கல்) என்ற சொல்லுக்கான விளக்கத்தைத் தரவில்லை.

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் கல் + கோவளம் = கற்கோவளம் என்று கூறி அதன் பின்னர் கோவளம் என்பதற்கான விளக்கம் தந்து இடத்துக்கான காரணப்பெயரை ஏற்ததாளச் சரியாக அன்மித்து நிற்கின்றார்.

v) கற்கோவளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சிலர் ஊரின் பேருக்கான காரணத்தை பின்வருமாறு விளக்கம் தந்துள்ளனர்

அ) கற்றோர்+ வளம்= கற்கோவளம்

ஆ) கற்கை+ வளம்= கற்கோவளம்

vi) கற்கள் கொண்ட கடலுக்குள் தரைமுனை நீண்ட கிராமம் என்றும், கடலுக்குள் கற்கள் வளருவது இயல்லப் பன்றும் சிலர் கூறுவர். கரை வலைத் தொழிலை பிரதானமாகப் பண்டை தொட்டுச் செய்கின்ற கிராமம் என்ற வகையில் கடலுக்குள் கற்கள் இருப்பது கரைவலைத் தொழிலைச் செய்ய முடியாது போயிருக்கும் இந்தக் காரணத்தை முன் வைத்து கரையில் ஒரு சில கற்கள் முன்னாளில் காணப்பட்டிருக்கலாம் என்றே கருத இடமுள்ளது.

vii) எனவே இறுதியாக கற்கோவளம் என்ற கிராமத்

தின் பெயருக்கான காரணம் கல் கொண்ட தரைமுனை கடலுக்குள் நீட்டப்பட்ட கிராமம் என்பதே பொருத்தமான தாகும்.

அதேவேளை கற்கோவளம் கரைப்பகுதிக் கடலுக்குள் முன்னாளில் ஒரு சில கற்கள் இருந்திருக்கலாம் என்ற கூற்றை ஓரளவிற்குத் தான்ஏற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதப்பிரிவுகளுக்கு மாறிய கற்கோவளம் மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் கல்விச் சிறப்பு, கல்வி வளம், ஏடுகள் சார்ந்த முறை சாராக கல்வி முறைகளினாலும் கற்றோர் + வளம், கற்கை + வளம் ஆகியவையும் பொருத்தப்பாடுடையதாக அமைந்துவிட்டது என்றும் கூறலாம்.

1.5 கற்கோவளம் கிராமம் - நீண்டகால வரலாறு கொண்ட

பூர்வீகக் கிராமங்கள்

i) கற்கோவளம் கிராமானது வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயத்தின் உருவாக்கத்துடன் தொடர்பான ஐதீகக்கதை யுடன் நெருக்கமான பினைப்புக் கொண்டது தற்போது சமுத்திர நீராடும் வங்கக் கடலோரமாக திருமால் மீனாகத் தோன்றிக் கற்கோவளம் மீனவருக்குத் தொல்லை கொடுத்தல், வராத்துப்பளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த லவல்லி(இலவல்லி, இளவல்லி) என்னும் பெண்ணானவள் மேற்படி கடற்கரைக்கு வருதல், அவளின் மடியில் அதிசய மீன் விழுதல், சங்கு, சக்கரம், கொண்ட குழந்தையாகக் காட்சியளித்தல், சக்கரமாக மாறுதல், கற்கோவளம் மீனவர் பல்வக்கில் சக்கரத்தைச் சுமந்து செல்லுதல், தாகம், களைப்பு மேலிட சக்கரம் உள்ள பல்வக்கை நிலத்தில் வைத்து தாகசாந்தி செய்து களைப்பாறல், பின்னர் பல்லக்கைத்துருக்கக் குழலுதல், சக்கரம் மட்டும் நிலத்துள் பதிதல், சக்கரத்தை அசைக்க முடியாது இருந்தமை, துண்ணாலையைச் சேர்ந்த பூசகர் ஒருவர் வந்து சக்கரத்தை அப்படியே விடுமாறு கூறிக் கொட்டகை அமைத்து பூசை செய்தல்... எனத் தொடரும் ஐதீகக் கதையின் படி கற்கோவளம், துண்ணாலை, வராத்துப்பளை, வல்லிபுரக் குறிச்சி போன்ற கிராமங்கள் வல்லிபுர மாயவளின் தோற்றுத்துதுடன் உறவு கொண்ட கிராமங்களாக இருந்து இன்றுவரை நடைமுறையில் இவ்வாலயத் தீன் பிரதான செயற்பாடுகளில் பங்கெடுத்து வருகின்றன.

ii) கற்கோவளம் கிராமத்துக்குத் தெற்காக அமைக்கப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டக் கிராமமாக “புனித நகர்” என்ற கிராமம் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தில் 2000 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் வளையக் கிணறுகள் பண்டைய காலத்துக்கு உரியவையாகும். இதுபற்றிப் பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா அவர்கள் - தொல்லியலும் வடமராட்சியின் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் என்ற நூலில் பக்கம் 22, 23 இல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“ஆனை விழுந்தான் சந்திக்கு அண்மையில் மணற் பரப்பகுள் இருந்து சுடுமண் வளையத்திலான கிணறு ஒன்று கண்டு பிழிக்கப்பட்டமை போன்று கற்கோவளத்திலும் சுடுமண் வளையக் கிணறு ஒன்று கண்டு பிழிக்கப்பட்டது. பெருங்கந்தாலப் பண்பாட்டு யுகத்தில் இருந்து ஒல்லாந்தர் காலம் வரைக்கும் குழந்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வடமராட்சி கிழக்கு மக்கள் சுடுமண் வளையக் கணை உருவாக்கி மணற் பிரதேசத்திலுள்ள நன்னீர் ஊற்றுக்கள் மீது நடவடிக்கை அமைத்து அவற்றைக் குழந்தைப் பெறும் கிணறகளாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.” என்று குறிப்பிடும் பேராசிரியர்

செல்லையா கிருஷ்ணராசா அவர்கள் மேலும் ஒரு விடயத்தை முடிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

"எனவே கற்கோவளும் குழந்தை கடற்பயணிகளுக்கும், வணிகர்களுக்கும் வழங்கிய ஒரு கடல் முகப்புத்தளமாகவே செயற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது"

ஆசிரியர் குறிப்பு: மேற்படி பந்திகளில் குறிக்கப்பட்ட ஆணைவிழுந்தான்... என்ற இடமானது கற்கோவளத்தை அடுத்து வல்லிபுரக் கோயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள இடமாகும்.

iii) மேலும் வல்லிபுரக் கோயிலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொற்சாசனம், வல்லிபுரக் கோயிலுக்கும் நாக வழிபாட்டுக்குமான தொடர்பு, வடமராட்சி கிழக்கில் அமைந்துள்ள பூர்வீக நாகதம்பிரான் கோயில் போன்றனவும் கற்கோவளம் கிராமத்தின் தொடர்புபடுத்தி ஆராய் வேண்டியவையாகும்.

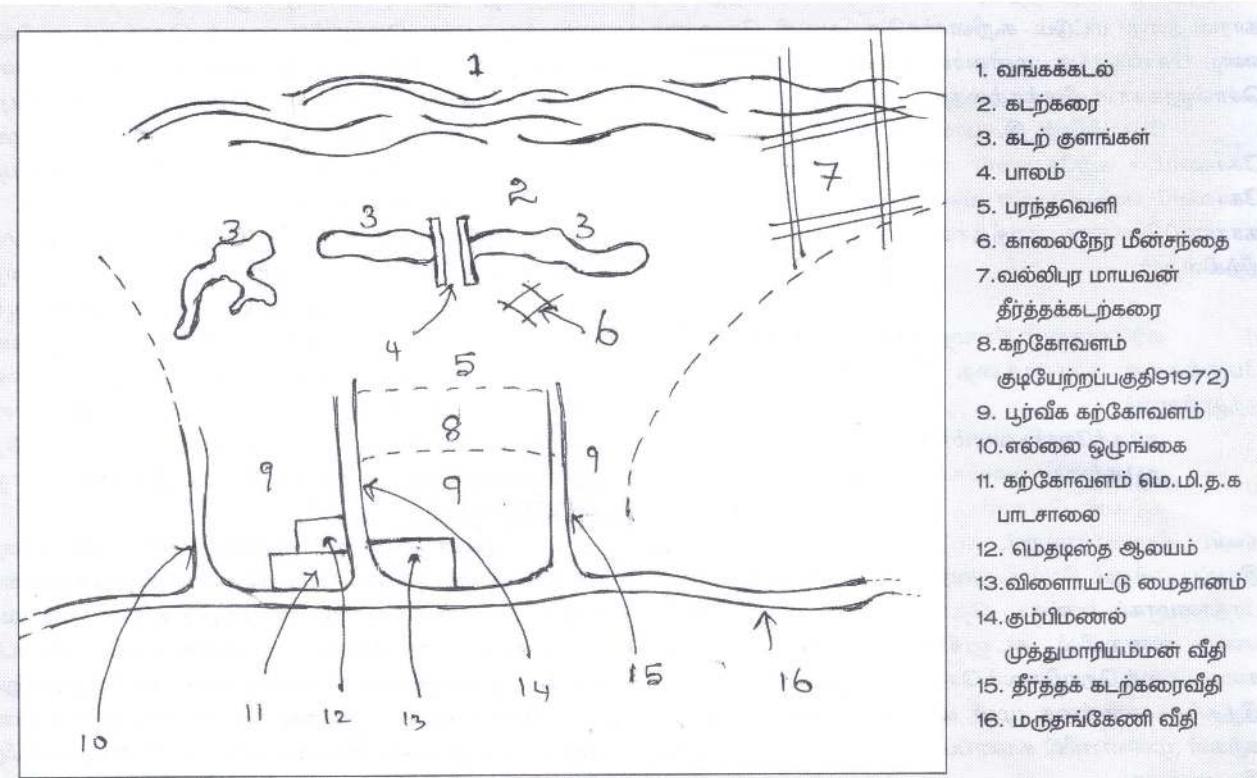
iv) கற்கோவளம் கிராமத்திலும், தும்பளை கிழக்கு, மற்றும் ஆணை விழுந்தான் பகுதிகளில் கடற்கரையோரம் பரந்து விரிந்த புலவெளிகளில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெண்கள் புல் செதுக்கும் போது, மாடுகள் பால் சுரப்பதற்காக உணவாகக் கொடுக்கப்படும் ஆணை அறுகங்கிழங்கைப் பிடிங்கி எடுக்கும் போதும் பழங்கால நாணயங்கள், மட்பாண்டச் சிதைவுகள் மட்டுமன்றிச் சிலருக்குப் பெறுமதியான ஆபரணங்களும் கிடைத்ததாகவும் ஆபரணங்களை மற்றவர் அறியாமல் மறைத்துப் பின் தமதாக்கி விட்டதாகவும் அறிய முடிகிறது. புகழ்பெற்ற சரித்திர ஆசிரியரான இராசநாயகம் முதலியார் 1935 ஆம் ஆண்டளவில் இப்பகுதிக்கு வந்து பலவித பொருட்களைச் சேகரித்துச் சென்றுள்ளார். வெளிநாட்டுப் பயணிகளும் இப்பகுதியில் இருந்து பல பொருட்களை எடுத்துச் சென்றுள்ளார். 1937 ஆம் ஆண்டளவில் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இப்பகுதியில் பழங்காலக் கைவிளக்கு ஒன்றினையும், மட்பாண்டச் சிதைவுகளையும் கண்டெடுத்து கொழும்பு அருங்காட்சியத்துக்கு வழங்க வேண எடுத்துச் சென்றார். மேற்படி தகவல்களைக் கூறியவர் கலாநிதி பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் ஆவார்(2001) நான் எழுதிய ஊரும் வாழ்வும் - என்ற தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய நூலில் பக்கம் -06 இல் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1.6 கற்கோவளம் - பூர்வீக கிராமத்திலுள்ள நுழைதல் - பிரதான வீதிகள்

தும்பளையில் இருந்து தொடங்கும் மருதங்கேணி வீதியில் தும்பளைக்கு அருகில் அமைந்த கிராமமான கற்கோவளத்துள் நுழைவதற்கு பிரதான பாதைகளாக இரண்டு வீதிகள் காணப்படுகின்றன.

1. ஸ்ரீ கும்மிமணல் முத்துமாரி அம்மன் வீதி
2. தீர்த்தக்கரை வீதி (வல்லிபுர மாயவனின் சமுத்திர நீராடும் தீர்த்தக்கரைக்கு வாகனங்களுடன் செல்லக் கூடிய பிரதான வீதியாக இது காணப்படுகின்றது.)

1.6.1 கற்கோவளம் - கிராமம் - பருமட்டான அமைப்புக் கோட்டுப்படம்

அலையெறியும் வங்கக் கடலோரம் வெண் மணல் பரப்புப் பரந்த கடற்கரை, அதன் அருகில் அமைந்த உப்பு ஏரி (கடற்குளம்) இந்த கடற்குளத்தின் மேலாக அன்மையில் அமைக்கப்பட்ட பாலம், கடற்குளத்துக்கும், பரந்த வெளிக்கும் இடையில் மீன்களை விலைசூறி விற்கும் காலை நேரச் சந்தை, இதையும் தாண்டி பரந்து காணப் படும் வெளி, இதற்கு அப்பால உள்ள கற்கோவளம் கிராமக்குடியிருப்புப்பகுதிகள் என கற்கோவளம் கிராமம் அமைந்திருக்கிறது. அதேவேளை மருதங்கேணி ரோட்டில் கற்கோவளம் M.M.T.M.S(1869) என்ற பாடசாலை யும், மருதங்கேணி வீதியின் கிழக்காக அமைந்த விளையாட்டு மைதானமும் கற்கோவளம் கிராமத்தை இலகுவாக அடையாளப்படுத்துதலின்பனவாகும்.

1.6.1 கற்கோவளம் கடலோரம் காணப்படும் கடற்குளம் எனப்படும்

சிறு உப்பு ஏரியும், தொற்றிருக்கும் பரந்த வெளியும்

கற்கோவளம் கிராமத்தின் வங்கக்கடலோரமாக மணல் மன் வெளி காணப்படும். இதை அடுத்து நிலப்பரப்பை அண்டிய பகுதியில் கடலுக்குச் சமாந்தரமாக நீண்டும், துண்டுகளாகவும் நீர் ஏரிகள் காணப்படும். இதனைக் கடற்குளம் என்றும் கூறுவார். மழைநீரும், கடல் அலைகளின் உவர் நீரும் சேர்ந்து குறிக்கப்பட்ட விகிதத்தில் உப்பின் உவர்ப்புள்ள நீராகக் காணப்படும். இந்த உவர்ப்பின் அளவு மழைவெள்ளம், கடல் அலை கலத்தல், கடுங்கோடை முதலான காரணங்களால் மாறு படும் தன்மை கொண்டதாக இருக்கும் இந்தக் கடற் குளத்தில் “கூடுகட்டல்” முறையுலம் சிறுமீன்கள், இறால் என்பன பிடிக்கப்படுகின்றன: மேற்படி மீன்வகைகள் மிகக்குறைவானவை. மீனவரின் வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் போதியதாக இருக்காது ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அவ்வப் போது சுவையான கறிச்சமையுவக்கு உதவும்.

அன்மைக் காலத்தில் இந்த ஏரி அதாவது கடற் குளத்தின் மேலாகப் பாலம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டாலும், அது விரைவில் ஒரு பகுதியிடைந்து போய் விட்டது. மீனவர் கடற்கரையில் இருந்து கூடைகளில் மீன்களை இந்தக் கடற்குளத்தினாடாக நடந்து கொண்டு வருகின்றனர். கோடை காலத்தில் கடற்குளத்தில் நீர் முழுந்தானுக்குக் கீழேதான் பெரும்பாலும் தேங்கி நிற்கின்றது.

இந்தக் கடற்குளத்தைக் கடந்து வந்தவுடன் பிடிப்பட்ட மீன்களை விலைகூறி (எலத்தில்) விற்கும் இடம் காணப்படும்.

காலை 7.00 மணியில் இருந்து 8.30-9.00

மணிவரை இந்தக் காலை நேர மீன் சந்தை கூடும். பொதுமக்களும், மீன் வியாபாரிகளும் வந்து மீன்களை வாங்கிக் கொண்டு செல்வார்கள். உடன்பிடிப்பட்ட கரை வலை மீன்கள் துடித்துக் கொண்டிருக்கும். நெத்தலி, துடை, மங்கு, பாரை, விளைமீன், கணவாய், நன்டு, செம்பாரை, வாளை, சண்ணாம்பு வாளை, திருக்கை, முரல், கூனி இறால் முதலாம் பலவகை மீன்களை கற்கோவளம் கடலோரக் காலை நேரச் சந்தையில் வாங்கலாம்.

இதற்கு அப்பால் குடியிருப்புப் பகுதி வரை பெரிய வெளி காணப்படும்.

கோடை காலத்தில் சிறிதும் பெரிதுமாய் புற்கள் வளர்ந்திருக்கும். கால்நடைகளை சிலர் கொண்டு வந்து மேயவிட்டிருப்பர். நல்லமழை பொழியும் மாரிகாலத்தில் இந்தப் பெருவெளியில் வெள்ளம் தேங்கி நிற்கும். அவ்வேளை பெருங்குளமாகக் காட்சியளிக்கும். இந்த வெள்ள நீர்த்தேக்கத்துள் நீண்ட கூடை போன்ற அமைப்புடைய “அத்தாங்கு” மூலமாக ஓரளவு மீன் பிடிப்பு நடைபெறும். இறால் அதிக அளவில் பிடிப்படும்.

கடும் மழையெனில் இந்த வெளியில் தேங்கிய வெள்ளம் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குள் ஊடுருவத் தொடங்கும். கற்கோவளம் மக்கள் குறிப்பாக ஆண்கள் கடற்கரைப்பகுதிக்கு தீர்த்தக்கரை வீதியால் வந்து கூரிய தடி, அல்லது கூரிய இருமினால் கடற்குளத்திலிருந்து மன்னைக்கீறி கடலோடு தொடுப்பை ஏற்படுத்துவார். முதலில் இந்த வெள்ள நீர்த்தேக்கத்தில் (கடற்குளத்தில்) இருந்து மன்னைக் கீறிய வழியால் வெள்ளாநீர் செல்லத் தொடங்கும். மேலும் ஆழமாக மன்னைக் கீறி கடற் குளத்திலிருந்து வெள்ளம் கட்டுடைத்த ஆறுபோலாகி அகலமாகவும் வேகமாகவும் கடலுடன் சங்கமிக்கும். அவ்வேளை ஆறு ஒன்று கடலுடன் சங்கமிக்கும் கழி முகம் போல அவ்விடம் காட்சியளிக்கும். இதன் பின் கடற்குளத்து வெள்ளாநீர் பெருமளவிற்குக் குறைந்து விடும்.

வங்கக் கடலுக்கும் கற்கோவளம் கிராமத்துக்கும் இடையில் அமைந்த பெருவெளி காரணமாக 2004 டிசம்பர் 26 சனாமிப் பேரலைகள் இந்தப்பெரு வெளியைத் தாண்டி குடியிருப்புப் பகுதிகளுள் செல்லும் போது மூர்க்கம் தணிந்து விட்டது. உயிரிழப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டன. கட்டு மரங்கள் மீன்பிடிவலைகள் மற்றும் மீன்பிடி தொடர்பான உபகரணங்களை கடல் சுருட்டிக் கொண்டு போனது. சில வற்றை இந்தப் பெருவெளிக்குள்தள்ளி விட்டுச் சென்றது.

1.7 பூத்தன்னீர், அழிக்கப்பட்ட யற்றைக்காறு 1972 ம் ஆண்டுக் குழையெற்றத்திடம்

- வங்கக்கடலோரம் கரைவலை மீன் பிடித்தலே கற்கோவளம் கிராமத்து வலைஞர்கள் பாரம்பரியத் தொழிலாகும். கடற்கரையில் காலை முதல் மீன் பிடித்தலில் ஈடுபடும் மீனவர்கள் போதிய குடிநீர் இல்லாவிடத்து, கடலுக்கு அண்மித்த கரைப்பகுதியில் கைகளால் குழி

- தோண்டுவர். குழியினுள் நன்னீர் ஊறி வரும். இது பூத்தன்னீர் என்று கூறுவர். இந்தத் தன்னீரை இரண்டு கைகளாலும் எடுத்துப் பருகுவர்.
- 1972 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிவரை கற் கோவளம் குடியிருப்புப் பகுதிகள் மருதங்கேணி ரோட்டுக்கு அன்மித்ததாகவும், மிகச் செறிவாகவும் இருந்தது. மேற்படி குடியிருப்புப்பகுதிக்கு அப்பால் பற்றைக் காடாகக் காணப்பட்டது. இந்தக் காட்டுக்குள் முயல், மரநாய், காட்டுக்கோழி, உடும்பு, சிறுகரடி, சிறுநரி, பாம்பு, பூச்சி முதலிய பலவிலங்கினங்களும் பல்வேறு வகையான பறவையினங்களும் காணப்பட்டன. வேட்டையாடலும் ஓரளவிற்கு பற்றைக் காட்டினுள்ளடைபெற்றது.
  - ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரின்(P.N.P) ஆட்சியில் 1972 ஆம் ஆண்டு பற்றைக் காடுகள் அழிக்கப் பட்டு குடியேற்றத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. குடியேற்றத் திட்டம் பகுதியில் வீதிகள் வளைவு, நெளிவு இன்றி நேராகக் காணப்படுகின்றன. காணிகளும் ஒழுங்கான நீள், அகலங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

2.0 கற்கோவளம் கிராமத்துப் பெண்களின் கும்மியழத்தல்

வழிபாட்டு முறை

கற்கோவளம் கிராமத்தில் பல கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. வீரபத்திரர், முருகன், முத்துமாரி, காத்தவராயன், ஜயன், கிருஷ்ணன், ஈஸ்வரி, பேச்சி, முனியப்பர், காந்தாரி போன்ற கோயில்கள் மூக்கியமானவை.

தாலாட்டு, ஓப்பாரி, பூப்புனிதநீராட்டுப்பாடல்கள், உடுக்கடி பாடல்கள், அம்பா(மீன்பிடித்தொழிற்பாடல்) மற்றும் கூத்துப் பாடல்கள் (காத்தவராயன் கூத்து, இசைநாடகம்) என பல்வேறுபட்ட கலைமரபுகளும் அவற்றின் பாடல்களுடன் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

இக் கிராமத்தில் பேச்சி கோயிலும் அதன் பேச்சி மடையும் அங்கு நடைபெறும் கும்மியதித்தலும் பிரபல்யமும் அதிமுக்கியமும் கொண்டன. கற்கோவளம் கும்மி, மணல் முத்துமாரி அம்மன் கோயிலிலும், அருகாமையில் உள்ள பேச்சி கோயில் மற்றும் கோயில்களிலும் சித்திரா பொர்ணமியை ஒட்டிய 10 நாட்களும், நவராத்திரியுடனான 10 நாட்களும் இங்கு பெண்கள் கும்மியடிப்பர். சிறு பெண்கள் முதல் வயதான

முதாட்டிகள் வரை வட்டமாக அசைந்து கும்மியடித்துக் பாடுவதுபரவசம் தரும் நிகழ்வாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்நிகழ்வில் பாடல்கள் மூலமும் உடலை குனிந்து, நிமிர்ந்து கைதட்டுவதன் மூலமாகவும் கடவுளை வழிபடும் ஒரு சிறந்த மார்க்கமாகக் கும்மியடித்தல் விளங்கி வருகின்றது. கும்மிப் பாடல்கள், குறித்த தெய்வங்களின் சிறப்புகளையும் வரலாறுகளையும் (வரலாற்றுப் பகுதி களையும்) கூறுவதை “கதைப்பாடல்” வடிவங்களாகவே அமைந்துள்ளன. சித்திரா பொர்ணமி இரவில் “காத்தவராயன் கூத்து கும்மி” மணல் முத்துமாரி அம்மன் மைதானத்தில் நிகழும்.

1989ம் ஆண் டிலிருந்து அவ் வப் போது கற்கோவளம் சென்று அங்கு கோயில்களில் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளை அவதானித்து வருகிறேன். அவ்வேளை “அன்னப்பிள்ளை” என்ற முதாட்டியின் நேர்த்தியான கும்மியடிப்பையும், தங்கக் குரல் கொண்டு கும்மிப் பாடலைப்பாடி தலைமை தாங்கி வழி நடத்துதலையும் கண்டு பரவசம் கொள்வேன். இவர் கும்மிப் பாடலின் ஒரு வரியைக் கும்மியடித்துப் பாட மற்றவர்கள் பிற்பாட்டாக அவ்வரிகளைப் பாடியபடி கும்மியடிப்பர்.

கும்மி என்பது “கும்முதல்” என்ற சொல்லில் இருந்து தோண்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. கும்முதல் என்பதன் கருத்து கைகுவித்தடித்தல் என்பதாகும். இதைவிட குழுமி என்ற சொல்லில் இருந்து கும்மி என்ற சொல் தோண்றியிருக்கலாம் எனவும் சிலர் கூறுகின்றனர். (அறிஞர்.அ.இ.பரந்தாமனார்) ஆண்களுக்கான கும்மி “ஓயிற்கும்மி” என்று அழைக்கப்படும் கற்கோவளத்தில் பெண்கள் மட்டுமே கும்மியடிப்பர். கும்மிக்கென்று தனித்த பாடல் வடிவம் இருந்தாலும் அந்தவடிவமில்லாத பாடல்களும் கும்மிப்பாடல்களாகப் பாடப்படுகின்றன. கால ஒட்டத்தில் கும்மிப் பாடல்கள் தமிழில் ஒரு வகையாகின. இது தனி இலக்கியப்பிரிவாக வளர்ந்துள்ளதை பின்வரும் நூல்களுடாக அறியலாம்.

- 1) அரிசிச்சந்திரன் கும்மி
- 2) வள்ளியம்மன் கும்மி
- 3) சிறுத்தொண்டநாயனார் கும்மி
- 4) பஞ்சபாண்டவர் வைகுந்தக் கும்மி

தமிழ்நாட்டில் குறித்த கும்மிப் பாடல் கதையில் வரும் பாத்திரங்களாக ஒப்பனை செய்து கும்மியடிக்கும் மரபு ஒரு சில இடங்களில் இருந்துள்ளது. இதை தவிர கிறிஸ்தவர்களும், இல்லாமயர்களும் கும்மிப் பாடலுடாக வரலாறுகளை எழுதியுள்ளனர். உ+ம:- ஞானஉபதேச பேரின்பக் கும்மி (கிறிஸ்தவம்), நபியுள்ளக் காரணக் கும்மி (இஸ்லாம்).

மேலும் அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கும்மிகளும், விலைமாதர் சம்பந்தப்பட்ட கும்மிகளும் தமிழ் நாட்டில் உள்ளன. தமிழ் நாட்டில் சன்னடைக் கும்மி என்றொரு வகையுள்ளது. இது இன்பத்தை தருவதுடன் பெண்களுக்கு உடற்பயிற்சி முறைகளையும் விளக்கிக் காட்டுவதாக உள்ளது. வெவ்வேறு கும்மிப் பாடல்களில் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் பல நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடையன. அவற்றுள் சில நீரிறைத்தல், சோறு சமைத்தல், அரிசி அரைத்தல் ... முதலியவற்றைப் பாடல் களாகவும் ஆடல்களாகவும் விளக்கிக்காட்டுகின்றன.

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த டாக்டர் இ.கே.குண சேகரன் கும்மியாட்ட அசைவுகள் பற்றி பின்வரும்

தகவல்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

“வலக்காலை முன்வைத்து குனிந்து இரு கைகளையும் கொட்டி, பின்னர் இடக் காலைப் பக்க வாட்டில் நகர்த்தி, வலக்காலைப் பின்னிழுத்து நிமிர்த்திக் கைகளை இயல்பு நிலைக்குக் கொணர்ந்து கும்மி ஆடுகின்றனர்.

கற்கோவளத்தில் பெண்கள் கும்மியடிக்கும் போதுகைகளைப் பின்வருமாறு கொட்டுவர்.

1) மேலும் கீழும் கொட்டல்

2) இடம், வஸமாக கொட்டல்

கை கொட்டும் போது முன் கைகளை நீட்டியும் மடக்கியும் கொட்டுகின்றனர். குனிந்தும், நிமிர்த்தும் ஆடுவதுடன் முன்னர் சில வேலைகளில் வளைந்தும், திரும்பியும், துள்ளிக்குத்தித்தும் ஆடுவர். பாட்டின் தாளங்களை அடிக்கடி மாற்றி கும்மியின் சூலையைப் பெருக்குவர். கற்கோவளக் கிராமமே தீரன்டிருக்கும். பெண்கள் பார்வையாளராகவும் பங்காளராகவும் மாறி மாறி நிற்பர்.

அனுபவம் மிக்க பெண்கள் ஆடும்போது பொது வாக்கை, கால்களின் அசைவு பின்வருமாறே அதிகமாகக் கற்கோவளத்தில் காணப்படுகிறது. சாதாரண அசைவின் போது கால்களின் முழுப்பாதமும் நிலத்தில் படுகின்றது. வேகமாக கும்மியடிக்கும் போது முன்பாதங்களே பெரிதும் நிலத்தில் படுகின்றன. கைகளைத் தட்டும் போது இருவகையான கைதட்டல் முறைகளையே பெரிதும் அவதானிக்க முடிந்தது. அவையாவன,

1) உள்ளங்கைத்தட்டு

2) கையடியில் விரல் தட்டு

இதில் உள்ளங்கைத்தட்டடே பெருமளவில் இடம் பெறுகிறது. சில வேளைகளில் கை கூப்பியது போல் அடிக்கும் “கும்மித்தட்டும்” காணப்படுகின்றது.

கற்கோவளம் கிராமத்தில் என்ன நோக்கத்திற் காக கும்மி அடிக்கப்படுகிறது என்ற வினாவே முதல் நியாயமானது. கடற்றொழிலுக்கான வளம் வேண்டியே ஆரம்ப காலத்தில் கும்மியடிக்கப் பட்டது. காற்று, தொடர் மழை போன்றவற்றால் கரை வலை இழுக்க முடியாத போது கற்கோவளப் பெண்கள் கும்மியடித்து கடவுளரை மகிழ்வித்து சாதகமான காலநிலையை உருவாக்க கும்மியடித்தல் மூலம் முயற்சித்தனர். தற்போது கடற்றொழில் வள நோக்குடன் நோய், பிணிகள் எனப் பல்வேறு நேர்த்திக் கடன்களையும் உள்ளடக்கி கும்மியடிக்கின்றனர்.

கற்கோவளத்துப் பெண்கள் தமது கிராமத்தில் மட்டுமன்றி வல்லிபுர ஆட்டவார் கோயிலுக்கும் சென்று கும்மி அடிப்பர். மாசி மாத “வீம் ஏகாதசி” இரவில் வல்லிபுரக் கோயிலின் தெற்கு வீதியிலமைந்த நாச்சிமார் கோயில் வாசல் முற்றத்தில் விடிய விடிய கும்மியடிப்பதை பதினெண்டு வருடங்களுக்கு முன் கண்டு களித்து அவர்களுடனான நேர்காணலையும் பதிவு செய்து வைத்துள்ளேன். ஒரு பகுதி பெண்கள் கும்மியடிக்கும் போது மற்றுப் பெண்கள் பார்வையாளராக அமர்ந்திருப்பர். இவ்வாறு மாறி, மாறி தொடர்ச்சியாக கும்மியடிப்பர். பக்தியுடன் நம்பிக்கைகளும் உச்சம் பெற்றதொரு நிகழ்வாக கும்மியடித்தல் நடைபெற்றது.

அதிகாலையில் வல்லிபுரக் கோயிலை வீதி வழியாகச் சுற்றிக் கும்மியடிப்பர். இவ்வேளை ஒரு நாடக நிகழ்வு போல இரண்டு பெண்களை முந்தானையால் முடி அழைத்து வர, சில பெண்கள் நட்டுவ மேளம் அடிப்பது

போலவும், மற்றும் சிலர் நாதஸ்வரம் வாசிப்பது போலவும் பாவனை செய்வர். மணப் பெண்களை கிருஷ்ணனுக்கு கொடுப்பதற்காக அழைத்து வருதலே இந்தப் பாவனை நிகழ்வினது நோக்கமாகும்.

வல்லிபுரக் கோயிலின் வடக்கு வீதி பல்வேறு கலை நிகழ்வுகளுக்காகப் பெயர் பெற்றது. வல்லிபுரக் கோயிலில் கும்மியடிக்கும் கற்கோவளம் கிராமத்துப் பெண்களால் இரவிரவாக கும்மியடித்தபின் விடியற் காலைப் பொழுதில் வடக்கு வீதியில் கும்மியடித்தல் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்த்தப்படும். வல்லிபுரக் கோயிலின் வடக்குத் தெருவை “கும்மித்தெரு” என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. வடக்குத்தெருவில் கும்மியடித்தலுடன் “குடமுதல்”, “பாம் பாட்டம்” போன்றவற்றையும் இவர்கள் நிகழ்த்துவார்.

குடமுதல் என்பது மேற்படி கும்மியடிக்கும் பெண்களில் ஓரிருவர் புதிய மண்குடத்தின் வாயில் பகுதியில் தமது வாயால் ஊதுதல் ஆகும். இவ்வேளை இனிய ஒவியுப்பைப்படும். குடமுதலும் கடவுளை வணக்கும் ஒரு முறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

குடத்தில் என்றும் “நீரும், உணவும்” வற்றாமல் தரவேண்டும் என்ற சிந்தனையுடனான நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதாகவும் குடமுதல் அமைந்துள்ளது. வள்ளியம்மை என்பவரின் பாம்பாட்டம் சிறப்பாக அமையும். இவரை “செட்டநாகம் - வள்ளியம்மை” என்ற சிறப்புப் பெயருடன் இணைந்தே அழைக்கின்றனர். “தங்கக்குரல் அன்னப்பிள்ளை”, “பல்கலை அருவி மாணிக்கம்”, “செட்டநாகம் வள்ளியம்மை” ஆகியோருடன் கும்மியடித்தல் பற்றி நேர்முகம் கண்டு குறிப்புக்களை வைத்திருந்ததால் தற்போது அது பற்றி எழுத முடிகின்றது.

வல்லிபுரக் கோயிலில் இரவிரவாக கும்மியடித்து பின் வடக்கு வீதிக்கு வந்து ஆடி, “நிலம் வெளிக்கத் தொடங்கும் போது” வல்லிபுரக் கோயிலின் உள் வீதியில் உள்ள நாகதம்பிரான் வாசலுக்கு வாழ்த்துப்பாடிய படி சென்று, அங்கு கும்மியை முடித்து வைப்பர். இரவிரவாக உணவு, நீர், எதும் அருந்தாமல் விரதமிருந்து கும்மியடித்து முடிந்தபின்னர் தான் நீராகாரம் அருந்துவர்.

காற்றுக் கடுமையாக வீசும் காலத்தில் மீன் பிடித்தல் தடைப்படும். இக்காலத்தில் மீனவரின் பெண்டிர், தாய்மார் வல்லிபுரக் கோயிலுக்கு அதிகாலையில் கும்மியடிக்கச் செல்வர். செல்லும் போது வெற்றிலை, பாக்கு, பழும், கற்பூரம் போன்றவற்றை எடுத்துச் சென்று ஜயரிடம் கொடுப்பர். அத்துடன் “அவிக்” வைத்தலும் இடம் பெறும்.

அதிகாலையில் வல்லிபுரக் கோயில் கேணியில்

நீராடி முதலில் பிள்ளையாருக்குக் கும்மியடிப்பர். இவ்வேளை கும்மிப் பாடல்களால் பிள்ளையாரின் வரலாறும், பெருமைகளும் எடுத்துக் கூறப்படும். பின்னர் வல்லிபுர சந்திதானத்துக்குச் சென்று கும்மியடிப்பர்.

“காக்கும் கடவுளாம் கிருஷ்ணர் தங்களைக் காப்பாற்றுவார்” என்ற அசையாத நம்பிக்கையுடன் பக்தி மேலிடக் கும்மியடிப்பர். பூசையின் போது கண்ணனை வேண்டி இறைஞ்சுவர். “அப்பு தொழிலின்றி நாங்கள் சாகின்றோம் நீ பார்த்துக்கொண்டா இருக்கின்றாய்? கருணைக் கடலே உதவி செய்யப்பு” எனப் பலவாறு வாய்விட்டுப் புலம்புவர்.

மத்தியானம் தாண் டும் வரை வல் விபுரக் கோயிலில் கும்மியடிப்பர். சில பெண்கள் மேலாடையை நீக்கி விட்டு கண்ணன் சந்திதியில் படுத்திருப்பர். “கண்ணா எங்களுக்கு நல்ல சேதி சொல்” என்று மீண்டும் மீண்டும் வாய் விட்டு அழுது வேண்டுவர். கோயிலின் உட்பகுதியில் பல்லிசொல்லும்வரை இவர்களது வேண்டுதல் தொடரும்.

பின்னர் பி. ப.4.00மணியாளில் தீர்த்தக் கடற்கரையில் உள்ள கண்ணன் கோயிலுக்கு நடந்து சென்று அங்கும் கும்மியடிப்பர். ஒடியாடி விளையாடுவர். சேலையை இழுத்துப் பறித்தெடுத்து விளையாடுவர். கடல் நீரில் மூழ்கி விளையாடுவர். மீண்டும் பக்தி மேலிடக் கும்மியடித்தல் தொடரும். மாலைக்கருக்கலில் கற்கோவளம் கிராமத்திற்குத் திரும்புவர். அங்குள்ள அம்மன், முருகன், காத்தான், பேச்சி... கோயில்களில் கும்மியடித்து இரவு 10.00 மணியாளில் தமது வீடுகளுக்குச் செல்வர்.

காலநிலை ஒரு சில நாட்களில் சரியாகி விடும். “கிருஷ்ணன் மீண்பிடி சமூகத்தாருக்கு எப்பவும் உதவி செய்யும் தெய்வம் தான்” என்று கூறி நன்றி மேலிட பக்தி யுடன் வீட்டிலிருந்து கிருஷ்ணனை நினைத்து வழிபடுவர்.

பேச்சி அம்மன் கும்மி

தந்தனத்தம் தானமடி என் ஆதி மயான பேச்சி
தானினத்தம் தானமடி என் அருமையான பேச்சி

அரிழும் சிவாயமென்று ஆதி மயான பேச்சி (நீ)
ஆங்காரம் கொண்டெழும்பு அருமையான பேச்சி
பேச்சியறைச்சியடி ஆதி மயான பேச்சி(நீ)
பினாந்தின்னும் பூச்சியடி அருமையான பேச்சி
நாக்கைப் பினாந்திலோய் ஆதி மயான பேச்சி
நல்லுயிரை வாங்கிடுவாய் அருமையான பேச்சி
நடலை சுடலையடி ஆதி மயான பேச்சி
நடுச்சடலை தின்லைவனம் அருமையான பேச்சி
கோழி பலி தருவேன் ஆதி மயான பேச்சி
கொண்டெழும்பு பூமரத்தை அருமையான பேச்சி
ஆடு பலிதருவேன் ஆதி மயான பேச்சி
ஆட்டி விடு பூமரத்தை அருமையான பேச்சி
நில்லாதே நில்லாதே ஆதி மயான பேச்சி
நிறுத்தாதே பூமரத்தை அருமையான பேச்சி
ஓடாதே ஓழியாதே ஆதி மயான பேச்சி
ஒரு நெநாடியில் வந்து விடு அருமையான பேச்சி
முந்தைப் பொரியலடி ஆதி மயான பேச்சி
கஞ்சா உரொட்டியடி ஆதி மயான பேச்சி
வெள்ளைக் கோழியடி அருமையான பேச்சி
வீரப்பளி ஆட்டுக்கடா ஆதி மயான பேச்சி

நகைத்துச் சிரிப்பவரை அருமையான பேச்சி

நல்லறுக்கை செய்து வைப்பாய் ஆதி மயான பேச்சி

சிரித்துப் பழித்தவளை அருமையான பேச்சி

சீரழிய வைத்திடுவாய் ஆதி மயான பேச்சி

உண்ணை நினைத்தல்லவோ அருமையானபேச்சி

நான் உடுக்குத்துப்பாட வந்தேன் ஆதி மயான பேச்சி

வாக்கிட்டால் தப்பாதம்மா அருமையான பேச்சி

வரம் கொடுத்தால் பொய்க்காதம்மா ஆதி மயான பேச்சி

உண்டன்பார் வாஸலிலே அருமையான பேச்சி

ஒளி விளக்காய் நின்றெறிவாய் ஆதி மயான பேச்சி

இல்லை என்பர் வாஸலிலே அருமையான பேச்சி

அரைநிமிசம் தாமதியாமல் ஆதி மயான பேச்சி

அரிழும் சிவாயமென்றோ அருமையான பேச்சி

அதிசூறுக்காய் வந்திடு ஆதி மயான பேச்சி

சிறுயோம் சிவாயமென்றோ அருமையான பேச்சி

சீக்கிரமாய் வந்திடு வந்திடு ஆதி மயான பேச்சி

தகவல்-தி ருமதி செல்லம் சதானந்தன் (13.8.1999 வயது 74)

மேற்படி பேச்சியம்மன் கும்மி பற்றிய தகவலை வழங்கிய திருமதி செல்லம் சதானந்தன் அவர்கள் இது பற்றிக் கூறும் போது பேச்சியம்மன் கும்மியின் ஒவ்வொரு வரியின் இறுதிப் பகுதியிலும் ஆதி மயான பேச்சி அருமையான பேச்சி ஆகிய சொற்கள் மாறி மாறி அடுத்து வரும் வரிகளில் இடம்பெறுவது வழமை என்றும், அதேவேளை சிலர் ஒவ்வொரு வரியின் முடிவிலும் ஆதி மயான பேச்சி என்று படிக்கப்படும் பேச்சியம்மன் கும்மியை எனக்கு எழுதித் தந்துள்ளார்.

திருமதி வள்ளியம்மை சிவபுண்ணியம் என்பவர் 24.04.2002 இல், வழங்கிய பேச்சியம்மன் கும்மியில் ஆதி மயான பேச்சி, அருமையான பேச்சி என பாடலின் இறுதி வரிகள் மாறி மாறி அமைந்துள்ளன. கும்மிப்பாடல் களைப் பாடும்போது பாடுவரின் அக்கணத்திலான மன வெளியின் சங்காரத்துக்கு ஏற்ப சில வரிகள், சொற்கள் என்பன மாறுபட்டும், சில சொற்கள் புதிதாகப் புகுத்தப் படுவதும் வழமையில் உள்ளதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

கற்கோவளம் கிராமத்தில் பேச்சியம்மன் கும்மி, பிள்ளையார் கும்மி, சரஸ்வதிகும்மி, முருகன் கும்மி, கண்ணன் (கிருஷ்ணன்) கும்மி, காத்தவர்யான் கும்மி, கண்ணகி கும்மி... என பல்வேறு கும்மிப்பாடல் கள் பயில்மறையில் காணப்படுகின்றன. கற்கோவளம் கிராமம் பற்றிய நூலாக்கத்தில் இவை பதிவு செய்யப்படும்.

கட்டுரையாக்கத்துக்கான உதவிகள்

1. திருமதி செல்லம் சதானந்தன்
2. திருமதி வள்ளியம்மை சிவபுண்ணியம்
3. திருமதி அன்னபிள்ளை
4. திரு மு. சதானந்தன் (முன்னாள் தமிழ் ஆசிரியர் ஹாட்டி)
5. திரு ச. ரோகவானந்தன் (60) சட்டத்தரணி
6. திரு ச. யாதவானந்தன் - ஓய்வுநிலை தமிழ் ஆசிரியர் - ஹாட்டில்கள்லூரி
7. திரு க. ரமணன் - ஆசிரியர் - நாடகமும் அரங்கியலும்
8. பாக்ரர் இ. கே. குணசேகரன் - தமிழக நாட்டுப்பூர்க்கலைகள்
9. செம்பருத்தி வடமராட்சி வடக்கு, பிரதேச செயலக மலர் - 2014
10. பா. கிருகுவரன் - ஊரும் வாழ்வும் கும்பளைக் கிராமம் பற்றிய சமூகவியல் ஆவணம்) - 2001
11. எனது நேரடி அனுபவங்கள் - கற்கோவளம் கும்மியடித் தலைப் பார்த்து அறிந்து கொண்டவை

பனைமீன் நாடன் பக்கம் - 15

1. இரண்டு தமிழ்த் திரைப்படங்கள்

அன்மைக் காலங்களில் - தமிழ்த் திரையுலகில் வரவேற்கத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டுள்ளன! எழுபதுகளில் தமிழகத்தில் பரவலாகச் செயற்பட்ட திரைப்படச் சங்க இயக்கம், உலகத் திரைப்படங்கள் டி. வி. டி. வடிவில் இலகுவாகக் கிடைப்பது, இணையச் செயற்பாடுகள், 'டிஜிட்டில் கமெரா'ப் பயன்பாடு போன்றவை இம்மாற்றங்களுக்குத் துணை செய்துள்ளன. அதனால்தான், நாம்மகிழ்வுதனும்பெருமையுடனும் பாராட்டத்தக்க திரைப் படங்கள் சில, அவ்வப்போது தமிழில் வருகின்றன. நான் பார்த்த இரண்டு திரைப்படங்கள் பற்றிய குறிப்புகளை இங்குத்தருகிறேன்.

அ) To Let. (96 நி. / 2017)

சிறந்த ஒளிப்பதிவாளரும், உலக சினிமா (முன்று பாகங்கள்), ஓளியில் எழுதுதல், பதேர் பாஞ்சாலி - அகாந்தக் (சத்தியஜித் ரேயின் திரைச்சுவடிகள் மொழியாக்கம்) ஆகிய திரைப்பட நூல்களின் ஆசிரியருமான செழியன் இத்திரைப் படத்தின் நெறியாளராவார்; திரைச்சுவடியை எழுதியுள்ளதோடு, ஓளிப்பதிவையும் கையாண்டுள்ளார். சென்னையில் உள்ள - கணவன் இளங்கோ, மனைவி அழுதா, பள்ளிச் சிறுவன் சித்தார்த் ஆகியோர் கொண்ட ஒர் இளங்குடும்பம், வாடகை வீடு தேடி அலையும் கஷ்டங்கள் படத்தில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. வீட்டைக் காலி பண்ணும்படி, தீமரென வீட்டுக்காரி சொல்கிறாள்; குறுகிய காலத்தில் புது வீடு தேவைப்படுகிறது. கதாநாயகன் இளங்கோ திரைத் துறையில், திரைச்சுவடி எழுதுவனாக உள்ளான்;

போதுமான - நிரந்தர வருமானமில்லை. எனவே, பொருளாதாரச் சுமையுடன், குறைந்த வாடகையிலான வீட்டைத் தேடவேண்டியுள்ளது.

வீட்டுத் தரகர்களின் செயல்கள், பல்வேறுபட்ட கட்டுப்பாடுகளைக் கூறும் வீட்டு உரிமையாளர்கள், அந்தரப்பட்டுத் தேடியலைந்து சென்று அடையும் ஏமாற்றங்கள், தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்காரியின் திமிரினால் ஏற்படும் மன அவஸ்தைகள் போன்றன, சென்னையின் யதார்த்தத்தைக் காட்டுகின்றன. மனிதர்களின் இயல்பான வாழ்நிலைகளைச் சித்திரிக்கும் முனைப்பே, படத்தின் ஆதாரமாயுள்ளது; எனவே அவ்வாழ்வுக்குதாம் நெருக்கமாகிறோம்.

வீடு தேடுகையில் ஒரு வீட்டுக்காரர் கேட்கிறார், “வெஜிட்ரேரியனா?” - இவர்கள் திரும்புகிறார்கள்; இன்னொரு வீட்டுக்காரர் கேட்கிறார், “என் கறுப்புச் சட்டை?” - இளங்கோ பதில் சொல்ல, அவர் சொல் கிறார்: “கறுப்புத்துணி போடாதீங்க!”; எல்லாம் முடிவான மின் முஸ்பணம் கொடுக்கச் சென்றபோது அவர் சொல்கிறார், “ஐ. ரி. பீப்பினுக்குக் குடுத்தாச்சு!” I. T. துறையினரால்தான் சென்னையில் அக்காலங்களில் வீட்டு வாடகை அதிகரித்தமை, ஒரு தகவல். தொழில் சினிமாத்துறை என்றதும் முகச்சுழிப்பு. நன்பரான விளம்பரப்பட நெறியாளர், இளங்கோவிடம் கிண்டலாகக் கூறுவார்: “வீடு, சினிமாக்காரன்னா குடுப்பானா?... ஆனா நாட்டையே குடுக்கிறான்! எப்பிடி முரண்பாடு பார்த்தியா!” இந்த அவல் நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும் இளங்கோ குடும்பத்தின் மனித நேயம் வெளிப்படுகிறது. ஒரு கடைக்காரர் தனது வீட்டை ஒரு வாரத்தில் காலி பண்ணித் தருவதாகவும், வீட்டைப் போய்ப் பார்க்கும் படியும் சொல்கிறார். அவர்கள் சென்று யன்னலால் பார்க்கையில், கையில் கட்டுப்போட்ட நோயாளி முதிய வருக்கு, தள்ளாடியபடி நடக்கும் ஒரு முதிய பெண் ஏதோ பானத்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கிறார்; இவர்கள் வீட்டினுள்செல்லாமல், உடனே திரும்பிவிடுகிறார்கள்!

குறைந்தளவிலான - பொருத்தமான உரையாடல்கள்; காட்சிகளாலேயே கதை நகர்கின்றது. செழியனின் ஓளிப்பதிவில், திரைப்பட அழகியவின் இன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம். சில குறியீடுகள் நன்றாக வள்ளன. ஆரம்பக் காட்சியில் வீட்டின் உட்புறத்தில், சுவரில் தொங்கும் “கலண்டர்”ல், “குருத்தோலைக் குரிசு” சொருகப்பட்டிருக்கிறது; சுவரிலுள்ள தட்டில் சில பொருள்களுடன், ‘புனித நீர்கொண்ட சுருபம்’ தெரிகிறது - இங்கு கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளனர் என்பது உடனே விளங்கிவிடுகிறது! வாடகைவீட்டினுள்வீட்டுக்காரி வரும்போது, அவளது நாயும் உள்ளே வருகிறது. “எப்போது காலிபண்ணப் போறீங்க?” என அழுதாவிடம் கேட்கிறாள், உடனே திரும்பி, வாசலைக் காண்பித்தபடி நாய்க்குச் சொல் கிறாள் : “ஐகு! கோ அவுட்”. அழுதா ஒடுங்குகிறாள்; அது அவளுக்குச் சொல்வதாகவுமிருக்கிறது!

ஒர் அடுக்கு மாடியில் வீடு பார்க்கையில் வீட்டுக்காரி, “றென்ற பதினாறாயிரம்” எனச் சொல்ல ஏமாற்றத்தில் திரும்புகிறார்கள். கீழிறங்கி நடக்கும் போது சித்தார்த்தின் கையிலிருந்த பலுன் கையை விட்டு விலகி, உயரே உயரே போகிறது; அடுக்கு மாடி யின் உச்சப்பகுதி யும் வானமும் தெரிகின்றன!

அமுதா(வீலா), இளக் கோச(நந் தோஷ்), சித்தார்த் (தருண்) ஆகியோர் சிறப்பாக நடித்திருக்கின்றனர். அது போலவே சிறு பாத்திரங்களான வீட்டுக்காரி, கணவன், தரகர் மூவர், விளம்பரப் பட நெறியாளர், ஏனைய வீட்டு சொந்தக்காரர், கடைக்காரர் எல்லோரும் மனதில் பதிகின்றனர்.

இத்திரைப்படம் ஏராளமான உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் பங்கேற்றிருக்கிறது; சிறந்த கதைத் திரைப் படம், நெறியாளர், ஒளிப்பதிவு, சிறந்த நடிகை, சிறுவர் நடச்சத்திரம் ஆகியவற்றுக்காக 32 விருதுகளையும் பெற்றுள்ளது. இக்கலைப் படைப்பை உருவாக்கி அளித்துள்ள செழியனுக்கு, (தலைப்பு தமிழில் இல்லை என்ற ஆதங்கத்துடன்), எமது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவிப்போம்!

ஆ) மனுசங்கடா (94 நி / 2017)

தலித் மக்களைப் பற்றிய அணார்யா, உச்சலியா ஆகிய தன் வரலாற்று நூல் களையும்; இருட்டில் மனிதர்கள் நாவலையும் முன்னர் படித்துள்ளேன்; இவை மனதைக் கவர்ந்த - சிறப்பான - மொழியாக்க நூல் களாகும். இலங்கையில், ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவினர் பற்றிய ஏராளம் படைப்புகள் வந்திருந்தாலும், சிறிய எண்ணிக்கையைவிடப் பலவும், குறைபாடு களைக் கொண்டுள்ளன என்ற கருத்து உள்ளது. கலைத்துவம் சார்ந்து இவ்வாறான கருத்துக்களை முன்வைப்போரைப் “பிறபோக்குவாதிகள்”/“முறபோக்குக்கு எதிர்ணியினர்” என, வெறுமனே குற்றம் சாட்டுவோரும் உள்ளனர். ‘கலை’ என்று வருகையில், “கலைத்துவம்” கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியமை முக்கியமானதே! தலித் மக்களின் முக்கிய பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்ட - சிறந்த கலைப்படைப்பான ‘மனுசங்கடா’ திரைப்படத்தை அண்மையில் பார்த்தேன். ஏற்கெனவே, ‘ஒருத்தி’ என்னும் சிறந்த திரைப்படத்தை உருவாக்கியவரும்; எழுத்தும் பிரக்ஞையும், திரைப்பட ரசனை, மாற்றுப் படங்

கனும் மாற்று சிந்தனைகளும். பேசும் பொற்சித்திரம் ஆகிய நூல்களை எழுதியவருமான அம்ஷன் குமார், இதன் நெறியாளராவார்.

சென்னையில் வேலைபார்க்கும் - படித்த தலித் தினாளனான - கோலப்பனின் தந்தை கிராமத்தில் இறக்கிறார்; செய்தி கிடைத்ததும் அவன் ஊருக்கு வருகிறான். முன்னரைப் போல் அல்லாது, தந்தையின் சடலத்தைப் பொதுப் பாதை வழியாகக் கொண்டு சென்று, கெளரவமாக நல்லடக்கம் செய்யவேண்டுமென்பது அவனது விருப்பம்; ஊரிலுள்ள அவனது நண்பர்களின் விருப்பமும் அதுதான். ஊரிலுள்ள “மேல்சாதியினர்” எனப்பட்டோர், தலித் மக்களின் சடலத்தைப் பொதுப் பாதையுடாகக் கொண்டு செல்வதை விரும்புவதில்லை; சில மாதங்களின் முன்னர், கோலப்பனின் நண்பன் முருகனுது “ஆத்தா”வின் சடலத்தைக் கொண்டு செல்ல முயன்றபோது, பிரச்சினை உருவாகியது; சண்டை பெரிதாகக்கூடாது என்பதற்காக தலித் மக்கள் தான் இறுதியில் விட்டுக்கொடுத்தனர். முறையான மாற்றுப் பாதை என ஒன்றும் அங்கு இல்லை; கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த காட்டு நிலப்பகுதியே உண்டு. ஆனால், விரைவில் மாற்றுப் பாதை அமைக்கப்படுமென, அரசு நிர்வாகம் சொல்லி ஏழாற்றி வருகிறது! இம்முறை நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென, துடிப்புள்ள இளைஞர் முயல்கின்றனர்; “மேல்சாதி”யினரோ எதிர் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். காவல்துறையில் முறையிட்டும் பயனில்லை; மாவட்ட வருமான அலுவலரோ(R. D. O.) மென்மையாகத் தட்டிக்கழிக்கிறார். எனவே, தலித் மக்களுக்காகப் பாடுபடுவரான ‘அண்ணன்’ என்பவரின் உதவியால், சென்னையிலுள்ள ஒரு மனிதாபிமான வழக்கறிஞர் மூலம், உயர்நீதிமன்றின் தீர்ப்பாகப் பாதுகாப்பு ஆணையைப் பெறுகின்றனர். ஆயினும் ஊரில், காவல்துறையாலும் மாவட்ட வருமான அலுவலராலும், நீதிமன்றத் தீர்ப்பு அலட்சியப்படுத்தப் படுகிறது; அவர்கள் சாதி உணர்வுடன், “மேல்சாதியினர்” பக்கமாகவே செயற்படுகின்றனர். “ஊர் மரபு ஒன்று இருக்குதல்லே” என்றும், “அமைதிக்குப் பங்கம் வரக்கூடாது” என்ற போர்வையிலும் அவர்கள், அநீதிக்குத் துணைபோகின்றனர்; பொதுவழியால்லாது சடலத்தை எடுத்துச் சென்று, தாமே புதைக்க முயல்கின்றனர். வீட்டினுள் சடலத்தை வைத்துக் கதவைழுடி தலித் மக்கள் எதிர்ப்புக் காட்டுகின்றனர்; கதவை உடைத்தால் தீக்குளிப்போம் எனவும் எச்சரிக் கின்றனர். காவல்துறையினர் சென்ற பின்னர் மாவட்ட வருமான அலுவலர் வந்து கதவைத் திறக்கும்படியும், பொதுப் பாதையில் கொண்டு செல்லத் தாம் உத்தரவாதம் தருவதாகவும் சொல்கிறார். ஆனால் சவுணர் வலம் செல்கையில், இடையில் வன் முறையைப் பிரயோகித்துக் காவல்துறையினர் சடலத்தைக் கைப்பற்றி, பழைய பாதைவழியாகக் கொண்டு செல்கின்றனர். எதிர்த்தவர்கள் மீது தடியடி நடத்துவதோடு, கோலப்பனும் நண்பர்களும் உட்பட

பெண்களையும் கைதுசெய்து, தமது வாகனத்தில் கொண்டு செல்கின்றனர். அவ்வேளை சாதி வெறியர் கள் வசைச் சொற்களால் ஏசிய படி, வாகனத்தில் உள்ளவர்களை நோக்கிக் கற்களை வீசுகின்றனர்; காவலரோ ஒன்றுமே செய்வதில்லை. கைது செய்யப் பட்டவர்கள் பிறகு விடுதலை செய்யப்படுகின்றனர். மறுநாள், சடங்குகள் செய்வதற்காகக் கோலப்பனும் சிலரும் சடலம் புதைக்கப்பட்ட இடத்துக்குப் போன போது, பல மண் மேடுகளைக் காண்கின்றனர்; கோலப் பனின் தந்தை புதைக்கப்பட்ட சரியான இடத்தை, அவர்களால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. கோலப்பன் கையறுநிலையில் நிலத்தில் வீழ்ந்து படுத்தபடி, துயரத் தில் கதறி அழுகிறான்! “மனுசங்கடா! நாங்க மனுசங்கடா... உன்னப்போல அவனப்போல எட்டு சானு உசரமுள்ள மனுசங்கடா..!” என்ற பாடல் பின்னணியில் ஒலிக்கிறது; படம் முடிகிறது.

இறுக்கமான திரைச்சுவடி பல விடயங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. தலித் மக்களின் துயரம், உள்ளக் குழுறல்கள், ஓப்பாரி, நடைமுறைகள், மேல் சாதியினரின் ஆணவம், காவல்துறை மற்றும் அரசநிர்வாகிகளின் அலட்சியமான பாரபடசங்கள், உயர் நீதிமன்றக் கட்டளையைக்கூட நடைமுறைப்படுத்தாது - பாதிக்கப்பட்ட மக்களையே தொடர்ந்தும் துன்புறுத் தும் குருமெல்லாம், நன்கு வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. இக்கொடிய - இழிந்த நிலைமைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வு, ஏற்படுகின்றது! ஒரு கட்டத்தில், ஆற்றாமையில் கோபத்துடன் வீட்டுக்கு வெளியே வந்து - தெருவில் நின்று கோலப்பன் சொல்லுபவை முக்கியமானவை:

“என் எங்கள் இப்படிக் கொடுமைப்படுத்து நங்க? நாங்கள் என்ன பாவம் செஞ்சோம்?

தாழ்த்தப்பட்டவங்களாப்பொறுந்ததுங்கதப்பா? உங்க வீட்டு வயலநாங்கதான் உழுறோம்.

உங்க வீட்டுப் பொனத்த நாங்கதான் புதைக்கிறோம்.... ஏரிக்குறோம் .... உங்க வீட்டுப் பீயை நாங்கதான் அள்ளுறோம். பொதுப்பாதையில் பொனத்த எடுத்துப் போனா என்ன குறைஞ்கபோக்க?

உங்க தெருவில் ஆடு, மாடு போகல....? நாங்க அதவிட கேவலமா?”

கோலப்பன் (ராஜீவ் ஆனந்), அம்மா (மணி மேகலை), “அண்ணன்”, உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர், நன் பர்கள், மாவட்ட வருமான அலுவலர் பாத்திரங்கள் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன; தோற்றம், நடிப்பு, பேச்சமொழி எல்லாம் இயல்பாகவள்ளன.

ஒளிப்பதிலு (P. S. தரன்), படத் தொகுப்பு (தன் சேகர்), இசை (அரவிந், ஷங் கர்) எல்லாம் இணைந்து திரைப்படத்துக்குச் சிறப்பை அளிக்கின்றன.

39 ஆவது கெம்ரோ உலகத் திரைப்பட விழா உட்பட, இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெற்ற திரைப்பட விழா க் களிலும் இத்திரைப்படம் பங்கேற்றிருக்கிறது.

எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து, முக்கியமான தொரு சமூக அவஸ்ததைக் கலைச்சிறப்புடன் படைப் பாக்கிய அம்ஷன் குமாருக்கு, மதுபாராட்டுக்கள்!

2. முன்று சிங்களத் திரைப்படங்கள்

தென்னிலங்கையில் பணியாற்றுக்கையில், திரையரங்குகளில் சிங்களக் கலைப்படங்களைப் பார்க்க முடிந்தது; 1985 இல் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும் அந்த வாய்ப்பு இல்லாமலாகிவிட்டது. முன்பு பார்த்த சிறந்த வற்றையும், பிறகு வெளியான முக்கிய படங்களையும் பார்க்கும் விருப்பம் இருந்துவந்தது. ஹங்கேரியரான பேஸ் பெலஸ் எழுதிய, உலகப் புகழ்பெற்ற சினிமாக் கோட்பாடு நூலைத் தமிழாக்கம் செய்தவர் எம். சிவகுமார். அவர் எழுதிய சிறந்த நூலான, சினிமாவின் இரண்டாம் நூற்றாண்டு நூலைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதில் ஓரிடத்தில் வரும், “எல்லா விஷயங்களும் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் நம் தேடவின் உக்கிரம்தான் நமக்கு, தேவையான விஷயங்களை அடையாளம் காட்டுகிறது” என்னும் வரிகள் மனதில் பதிந்தன. நானும் இணையத்தில் அவ்வப்போது பிறமொழித் திரைப்படங்களைத் தேடுகிறேன். முன்பு நான் விருப்புடன் பார்த்த சத்சமுதற, ஹந்தானே கதாவ ஆகியவற்றையும்; பார்த்திராத சாமா, அசனி வர்ஷாவ, சாகரயக் மெத, சுத்தீஸாகே கதாவ ஆகியவற்றையும் அண்மையில் கண்டு பிடித்ததில், மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

1) சத்சமுதற (எழுத்துவர் / 114 நி. / 1967)

கறுப்பு - வெள்ளைப் படம். கடலை அண்மித்த ஒரு மீனவர் கிராமத்தில் - தாய் கரோலினா, முத்தவன் சிறிசேனி, இளையவன் குணதாச, மருமகள் சோமா ஆகியோரையும்; கிராமத்து மனிதர்களையும் சித்திரிக் கிறது. படத்தின் ஆரம்பத்தில், தாயின் சிதைவுடைந்த குடிசைக்குள் வரும் சிறிசேனி உணவுப் பீங்கானை வைத்துவிட்டு, தாயைக் காணாததில் கடற்கரைக்கு வருகிறான். அவள் ‘அத்தாங்கி’னால் கடற் பாறைகள் இடையில் மீன்பிடித்தபடி. “என் இப்படி? எங்களுடன் வந்து இருக்கலாம் எனச் சொன்னேன்தானே?” எனக் கேட்க, அவள் ஒன்றும் சொல்லாது பாறையில் இருக்கவே, அவன் சென்று விடுகிறான். அவளது நினைவுகளாக்க கதை விரிகிறது. முத்தவன் அமைதி யானவன்; தம்மி கலகலப்பானவன். கடலிலிருந்து

தொழிலால் வந்ததும் நன்பர் களுடன் சேர்ந்திருந்து, “மென்டலின்” வாத் தியத்தை இசைத் தபதி, பாடல்களுடன் பொழுதுபோக்கு வான்; அவனுக்கு ஒரு காதலி. தாயின் வற்புறுத்தலால் சோமாவை சிறிசேன திருமணம் செய்கிறான்.

அவள் மகிழ்ச் சியற்றவளாக; பிறகு அவளின் வற்புறுத்தலினால், இருவரும் தனிக் குடிசையில் வாழுச் செல்கின்றனர். குணதாசவின் காதலியைப் பெற்றோர் வேறொருவனுக்கு மனம் முடிக்கின்றனர்; அவன், மனம் உடைகிறான். வீட்டில் வறுமை. காற்றுப் பலமாக வீசும் நாளொன்றில், விரக்தியுடன் தனியே வள்ளத்தில் செல்கிறான்; தூண்டிலில் சிக்கிய பெரிய மீனொன்றுடன் போராட்டம்; பிறகு அவன் கரைதிரும்பவில்லை!

சாதாரண மனிதரின் உணர்வுநிலைகள், ஏக்கங்கள், இயற்கையின் தாக்கங்கள், வாழிடத்தின் பின்னணியில் அழகிய காட்சிருபச் சித்திரிப்புகளாக மாறுகின்றன. தாய் (தெனவக்க ஹாமினே), தம்பி (சிறில் விக்கிரமகே), அன்னன் (எட்மன் விஜேசிங்க), சோமா (கவர்ணா மல்லவாராச்சி) பாத்திரங்கள் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. டி. பி. நிஹால்சிங்க வின் சிறந்த ஓளியமைப்பும் சோமதாச அல்விற்றிகல வின் சிறந்த இசையமைப்பும், கலைத்தன்மையைக் கூட்டுகின்றன.

கவிஞர், நாவலாசிரியர் (“நிழல்” தமிழாக்கத்தில் கிடைக்கிறது), சமஸ்கிருத மொழி விரிவுரையாளர் என அறியப்பட்ட பேராசிரியர் சிறி குணசிங்கவின் நெறியாள் கையில் உருவான், ஒரே கதைத் திரைப்படம் இது; ஆனால், இதன்வழி அவரின் பெயர், இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது!

ii) சாமா (121நி / 1965)

ஒரு சாதாரண கிராமியக்கதை. சாமா (சாமாவதி) உதவிக்காக மாமியார் வீட்டில் வந்து, கொஞ்சக் காலம் தங்குகிறாள்; மச்சானுடன் பிறகு திருமணம் நடக்க உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.; இருவரும் காதலுடன் பழகுகின்றனர். வீட்டுத் தோட்டத்துக்கு வரும் ஒரு இளைஞன், இடைக்கிடை வந்து சாமாவுடனும் தோழியுடனும் கதைப்பது மாமியாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இன்னொருவர் கோள்மூட்டுவதில் - தவறான புரிதலில் சாமாவைக் கண்டிக்கிறாள். பிறகு மாட்டு வண்டிலில் அவளைக் கொண்டுபோய்த் தாய் வீட்டில் விடுகிறாள். அங்கு அன்னன் கோபப்படுகிறான்; பிறகு வேறொரு திருமணத்தை ஒழுங்கு செய்கிறான். திருமணத்துக்கு மாமியும் (கவலையுடன்) மச்சானும் வருகின்றனர். மாப்பிள்ளை, காரில் பெண் வீட்டுக்கு வரும்நேரம், சாமாவைக் காணவில்லை; அவள் ஆற்றில் வீழ்ந்து தற்காலை செய்துவிடுகிறாள். இதைக் கேட்ட அதிர்ச்சியில் சொந்த மாமிக் கிழவியும் செத்துவிடுகிறாள். அன்னன்

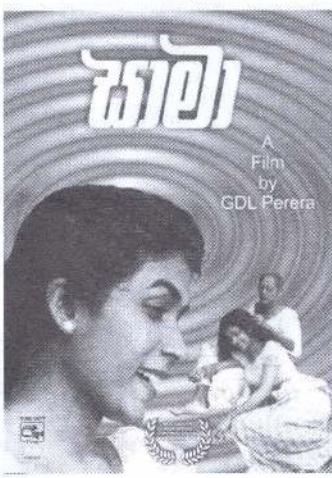
ஆத்திரத்தில், மச்சானின் கழுத்தை நெரிக்க முயல்கிறான்; மற்றவர்கள் காப்பாற்றுகின்றனர். மரண ஊர் வலத்தில் சோகத்துடன் மச்சான் நடந்து செல்கிறான். காதலியையும் தாயையும் இழந்து அவன் தனியனாகிறான்!

பழைய பிரதி; ஆரம்பத்தில் மட்டும் சற்றுத் தெளிவில்லை; ஆயினும் கிராமிய வாழ்வும் மனிதர்களும் காட்சிருபத்தில் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்ட ஒரு திரைப்படம். “தஹசத் சித்துவில்” (ஆயிரம் நினைவுகள்) என்ற, சிறந்த படத்தின் நெறியாளரான ஜி. டி. எல். பெரோவின் முதற் படம் இதுவாகும்.

iii) அசனி வர்ஷாவ (மின்னல் மழை / 102 நி. / 2005)

இது வசந்த ஒபேசேரவின் நெறியாள்கையில் உருவாக்கப்பட்ட திரைப்படம். சட்டபூர்வமற்ற உறவில் பிறந்த இளைஞன் பிரதீப், தனது தந்தையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துத் தனது அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்த முனைவதே கதை. ஒர் அமைச்சரின் எடுபிடிக் குழுவி ழுள்ள அவன், அவருடாகவே தந்தை சஞ்ஜீவவைக் கண்டுபிடிக்கிறான். அவர் திருமணம் செய்து இருக்கும்படிக்கிறான். அவர் திருமணம் செய்து இருக்குக்கூச் சென்று தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான்; தகப்பன் சிறிது பணம் கொடுக்கிறான். தந்தை இல்லாத வன் எனச் சிறுவயதில் பாடசாலையில் இழிவுபடுத்தப் பட்டதில், கல்வி இடையில் நின்றுவிட்டது; பலராலும் கேவிச் சொற்களால் துன்புறுத்தப்பட்டவன் அவன். தான், அவரின் மகன் என்பதை வெளிக்காட்ட வேண்டுமென்பதே அவனது அவா. ஆனால், தாய் அவனது செயலை விரும்பவில்லை. செய்யும் பொருளாதார உதவியுடன் தன்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்பது, தகப்பனின் கோரிக்கை. ஆனால், பிரதீப் தொடர்வதில் கோபம்கொண்டு ஒருநாள், அவனை அடித்துக் கலைக்கிறான். பழிவாங்கமுனையும் பிரதீப், களியாட்ட இடத்தில் தனியாக அவன் நிற்கும்போது, கைத்துப்பாக்கியால் கால்களில் சுடுகிறான்; அப்போது “மகனே!” எனத் தகப்பன் கெஞ்சகிறான். சிறுமியான மகன் ஓடிவுந்து, “அன்னே (ஜேயே), அப்பாவைக் கொல்லவேண்டாம்” எனக் கெஞ்சும்போது, தயங்கிய படி நின்று, கடாமல் செல்கிறான். அவன் சென்ற திசையில், சற்று நேரத்தில் தூட்டுச் சத்தும் கேட்பதுடன் படம் முடிகிறது.

கமல் அத் தர ஆராச் சி (சஞ்சீவ), ஐகத் சமில (பிரதீப்), மீனா குமாரி (தாய்), சனத் குணத்தைக்க (அமைச்சர்) ஆகியோர் சிறப்பாக நடித்துள்ளனர். ஓளிப்பதிவு - ஜெயநாத் குணவர்த்தன. இசை - பிரேமசிறி ஹேமதாச. வசந்த ஒபே சேகரவின் முத்திரையைப் பதித்துள்ள, இன்னொரு சிறந்த படமாகும் இது!

(15 தூஞ்கவில் வெளியான “பனாஸ் நாடன் பக்கம்” கிந்த திடமுடன் நிறைவு வழங்கிறது)

யாசக் கயிற்றில் தலையை ஒட்டியவர்

யானையா அசைந்து வருவது?

ஓரு கணம் திடுக்கிட்டுத்தான் போனேன். கன்னங்கரேல் என்ற நிறம், கனத்த உருவம். உரல் போலக் கால்கள். மேல் உதட்டோரம் பால் போல் வெளுத்ததந்தம்,

அல்ல அல்ல! மீசை!!

தும்பிக்கை இல்லாத யானை-மனித யானை!

புஸ் புஸ் என்ற சத்தம்! சீறித் தணிந்து.. சீறித் தணிந்து.... சைக்கிஞக்கு காற்றுடிக்கும் பம்மிலிருந்து, ரியூப்பிர்கு கொழுவாது வெளியே அடித்தால் வருவது போன்ற ஒசை. ஏற்ற இறக்கத்துடன் கூடிய ஒழுங்கான தாளால்யத்தில்.

வியர்த்துக் களைக்க, மூச்சு இளைக்க மிகுந்த சிரமத்தோடு அடியெடுத்து நடந்து வந்தார். அவரை விழாமல் அணைத்து, இழுத்து வராத குறையாக கூட்டி வந்தான் ஓரு தீட்டான் இளைஞன். மகனான இருக்கலாம்,

என் கவனம் திசை மாறியது. உருவத்தில் இருந்து உடலின் இயக்கத்தை நோக்கி.

இத்தகைய மூச்செடுப்பில் அவதி பொதுவாக ஆஸ்த்மா நோயில் வருவதுதான். ஆனால் ...

எனது சிந்தனை தொடர்வதற்கிடையில் கூட்டி வந்த இளைஞன் இடை மற்றதான். “ஜூயா அப்பாவுக்கு இரண்டு மூன்று நாளா மூச்செடுக்க முடியல்லை. சலம் மலத்துக்கு கூட எழும்பிப் போக முடியுதில்லை. நேற்று ராத்திரி சரியான மோசம். ஓரு கண் தூங்கயில்லை... அவருக்கும் இல்லை. எங்களுக்கும் இல்லை...”

“... ஓருக்கால் காஸ் பிடிச்சு விடுவேமோ”

என் காதுகள் அவன் சொல்வதை உள் வாங்கிக் கொண்டிருக்க கண்களோ நோயாளியை உச்சி முதல் உள்ளாங்கால்வரை நோட்டப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தன.

இவரது சவாசம் வித்தியாசமாக இருந்தது. மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு என்று சவாசிக்கத் திணறிக் கொண்டிருந்தார். அவரது முகமும் உடலும் வியர்த்துக் களைத்திருந்தது. ஆஸ்த்மா நோயின் ரீங்காரம் கேட்ட தாகத் தெரியவில்லை. கண்கள் அதைத்து கீழ் இமை களும் அதனை அண்டிய பகுதிகளும் வீங்கியிருந்தன. கழுத்தின் வலது பக்கமாக நாடித் துடிப்பு வெளிப்படை யாகத் தெரிந்தது.

என்னையறியாமலே கண்கள் அவரது கால் களுக்குத் தாவின. அவை “பொத்” என வீங்கியிருந்தன. பாதங்கள் மட்டுமின்றி, கெண்டைக்கால், அதைத் தாண்டி கீழ்க் கால்களும் வீங்கியிருந்தன. விரலை வைத்து லேசாக அழுத்தினேன். இடியப்பத்திற்கு குளைத்த மாவில் விரலை வைத்து அழுத்தினால் எப்படிப் பள்ளம் விழுமோ அதே போல பள்ளம் விழுந்தது.

அவரை ஒரு அவசர பரிசோதனை செய்தேன். உடல் குளிர்ந்திருந்தது. நாடித் துடிப்பின் வேகம் மிக மிக அதிகமாக இருந்தது மட்டுமல்ல அதன் வீரியமும் குறைந்திருந்தது.

நான் நினைத்தது சரிதான்! இது ஆஸ்த்மா நோய்க்கு வரும் இழுப்பு அல்ல. இருதய நோய்களால் வருவது. அது மோசமடைந்து இருதயத்தின் செயற்பாடு நலிவடையும் போது ஏற்படுவது. “இருதய வழுவல்” என்று சொல்வார்கள். இப்ப நல்ல தமிழில் சொன்னால் யாருக்கும் புரிவதில்லை. “Heart failure” என்று சொன்னால் தான் புரிகிறது.

நெஞ்சிலும் முதுகுப் புறத்திலும் ஸ்டெதஸ் கோப்பை வைத்து சோதித்த போது சுவாசப்பையின் அடிப் பகுதியில் சிறிய நீர்க் குழிகள் வெடிப்பது போன்ற நுணுக்கமான ஒருவித சத்தம் கேட்டது. உடலின் வெளிப் புறங்களில் மட்டும் அல்ல, சுவாசப்பையினுள் கூட நீர் தேங்கியிருக்கிறது. அதனால்தான் அவருக்கு சுவாசிப்ப தில் சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவை யாவுமே அவருக்கு இருதய வழுவல்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்தியது.

நான் தாதி உதவியாளரை அழைத்து injection Lasix IV எடுத்து வரும்படி கூறிவிட்டு, அவரின் மகன் பக்கம் திரும்பினேன்.

“காஸ் பிடிச்சு பிரயோசனமில்லை. ஊசி போடுறன். கொஞ்ச நேரத்திலை குறையும்”

காஸ் பிடிக்கிறது என்று ஆஸ்த்மாவுக்கு மருந்து களை ஆவியாகப் பிடிக்கும் nebulisation ஜீ பேச்ச மொழியில் சொல்லுவார்கள். அவருக்கு ஆஸ்த்மா இல்லை என்று நான் முடிவெடுத்தபடியால் பிடிக்க வேண்டியதில்லை என்றாயிற்று.

இவருக்கு கடுமையான இருதய வழுவல் நோய் இருக்கிறது என்பதால் இது நீண்டகாலப் பிரச்சினை. எங்காவது தொடர்ச்சியாக மருந்தெடுத்திருப்பார் என்பது நிச்சயம். அது பற்றி விசாரிக்க முனைந்தேன்.

“தம்பி, இவ்வளவு காலமும் ஜூயா எங்கை வைத்தியம் செய்தவர். கிளினிக் ஏதாவது போறவரோ”

“பெரியாஸ்பத்திரி கிளினிக் தான் போறவர். வருசக் கணக்காப் போறார். நீட்டுக்கு அவையைன்றை மருந்துதான் சாப்பிடுவர்வர்”

“என்ன மருந்துகள் சாப்பிடுவர் என்று தெரியுமே”

இதுகள் தெரிந்திருந்தால் அவை அரை டாக்குத்தரா அல்லோ இருப்பினம். இங்கிலீசில் கிறுக்கி யிருக்கும், அவர்களது மொழி மற்றும் பண்பாட்டிற்கு அந்நியமான மருந்துகளின் பெயர்கள், தெரிந்திருக்கவும் மாட்டுது, வாய்க்குள் நுழையவும் மாட்டுது என்பது எனக்குப் புரிந்ததுதான்.

“பெரிய வெள்ளைக் குளிசை ஓண்டு, சின்ன வட்டம் ஓண்டு, சிவப்பு குளிசை...” என்று நீட்டி முழங்கிக் கொண்டு போவார்கள் சிலர்.

உலகத்திலேயே பெரிய வெள்ளைக் குளிசையில் ஒரு சாதி மருந்து, சின்ன வட்டக் குளிசையிலை மற்றொரு சாதி மருந்துதான் இருக்கும், அது என்ன என்டு எல்லாருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்பது போன்ற என்னத்தில் சொல்லுவார்கள். அதற்கு அவர்களைப் பிழை சொல்ல முடியாது. பல படித்தவர்கள் கூட தாங்கள் வழமையாகப் பாவிக்கும் மருந்துகளின் பெயர்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதில்லை என்பது அவர்களது அக்கறையின்மையின் வெளிப்பாடுதான்.

அவற்றை மறுமொழி வருவதற்கிடையில் “கிளினிக் கொப்பி கொண்டு வந்தனீங்களோ?” என்று தொடர்ந்தேன். அவன் திரு திரு வென முழிப்பதைப் பார்க்க ஏன்டாகேட்டோம் என்றாயிற்று.

நிலமையைப் புரிந்ததும் பேச முடியாது திணறிக் கொண்டிருந்த ஐயா உசாரடைந்தார். தனது வலது பக்கமாக நிலத்தில் கிடந்த பையை அவனுக்கு கண்களால் சைகை மொழிந்தார்.

பழுப்பு நிறம் ஏறியதும், சில புதிய தாள்கள் சேர்ந்ததுமான ஒரு உறுதிக்கட்டை எடுத்து என்னிடம் நீட்டினான் அவரது மகன். சுமார் 10 வருடங்களுக்கான கிளினிக் கொப்பிகளின் கட்டாக அது விரிந்தது.

“டாக்டர் ஊசி மருந்து ரெடி” என்றார் உதவியாளர்.

ஊசி போடுவதற்காக நோயாளியின் கைகளை எடுத்துப் பார்த்தபோது, அவையும் பூசனிக்காய் போல வீங்கிக் கிடந்தன. இதற்குள் எங்கே நாளத்தைக் கண்டுபிடித்து எப்படி ஊசி போடுவது என்று எனது கார்பற் ரோட்ட தலையை பிராண்ட வேண்டியதாயிற்று.

மேல் கையில் இறுக்கிக் கட்டி, முழங்கையின் உட்புறமாக மெதுவாகத் தட்டி உற்றுப் பார்த்த போதும் நாளம் பிடிபடவில்லை. மெதுவாகத் தடவிப்பார்த்து நாளம் செல்லும் பாதையை, கண்களால் அன்றி, கைகளால் உணர்ந்தறிந்து ஊசியை மெதுவாக செலுத்தினேன். ஊசி மருந்தில் மெதுவாக செவ் வண்ணம் படற்றத்து. மெதுமெதுவாக ஊசி மருந்தை நாளத்தில் செலுத்தினேன். அரை மணி நேரம் கழிய அவருக்கு சுகம் தெரிய ஆரம்பிக்கும்.

அவரது கொப்பிகளை ஆராயந்த போது, அவருக்கு பெருநாடியான Aorta வானது சுருங்கியிருப்பதும் அதனால் அவரது இருதயம் வீங்கியிருப்பதும் அதன் செயற்பாடு மிகவும் தனர்ந்திருந்ததும் தெரிய வந்தன.

கொடுக்கப்படும் மருந்துகளைப் பார்த்தபோது பல மருந்துகளிடையே நான் ஊசியாக ஏற்றிய Lasix மருந்தும் மாத்திரையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. அது உடலிலுள்ள மேலதிக நீரை சிறுநீராக வெளியேற வைக்க உதவும். இவருக்கு காலை ஒன்று மதியம் ஒன்று என்ற அளவில் உட்கொள்ளும் படி சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படி உட்கொண்டும் இவருக்கு கால் கை வீங்கி இளைப்பு வந்திருப்பதால்

அந்த மருந்தின் அளவு போதாது. அதை அதிகரிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இருந்தாலும் ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது. “ஐயா மருந்துகளை ஒழுங்கா போடுறனீங்களோ. இல்லை இடைக்கிடை போடாமல் விடுறனீங்களோ” என விசாரித்தேன்.

“அவர் சாப்பாடு இல்லாமலும் கிடப்பார். ஆனால் மருந்துகளைத் தப்பவிடமாட்டார். தலைமாட்டுக்குப் பக்கத்திலை வச்சிருந்து தானே நேரத்து நேரம் எடுத்துப் போடுவார்” என்றான் மகன்.

எனக்கு ஆச்சரியமாயிற்று. சரியாகப் போட்டும் ஏன் நோய் அதிகரித்தது என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. மருந்தின் அளவைக் கூட்டுவதற்கு முன்னர் கடைசியாக ஒரு கேள்விகேட்பம் என நினைத்தேன்.

“சலக்குளிசையும் ஒழுங்கா போடுறனீங்களோ?”

“எனக்கு சலம் நல்லாப் போகுது. இரவிலையும் இரண்டு முண்டு தரம் போகுது. எழும்பி நடக்கவும் கஸ்டம். அதாலை சலக்குளிசையை மட்டும் போடுறதை விட்டுட்டன். அவை சலம் போகுதோ என்டு என்னைக் கேட்காமலே தந்திட்டினம்” கிளினிக் மருந்துவர்களில் பிழை கண்ட அந்த “மருத்துவ மேதாவி” முச்சக்தி திணறியபடி சொல்லிமுடித்தார்.

யமதேவனின் பாசக் கயிற் றில் தானாக தலையை ஒட்டிய “மருத்துவ மேதாவி” அரும் பொட்டில் தப்பிவிட்டார்.

இருள்

இடி, மின்னல், மழை, இருள் இடியும் மின்னலும் மழையும் நின்று விட்டன; தற்காலிகமாக இருள் மட்டும் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது

யன்னலைத் திறந்து எப்போது விடியும் எனக் காத்திருக்கிறேன் இருள் இன்னும்; விடியவே இல்லை இன்னும் அடர்த்தியாக இறுகிக் கொண்டே இருக்கிறது

அத்திவாரம் அற்ற கட்டாம் ஆட்டம் காணத் தொடங்கி விட்டது இடிந்து விழும் போது எத்தனை உயிர்களைக் காவு கொள்ளுமோ?

ராசிச்துறை முச்சுக்காற்றின் முனுமுனுப்பு

ஸழத்தின் பெண்படைப்பாளிகளில் ஒருவர் ராணிசீதரன். யாழ்ப்பாணம் பண்ணாகத்தைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவர். சிறுகதை, கவிதை எனப் பல்வேறு தளங்களில் இயங்கிவருபவர். சமூக அக்கறை மிகுந்தவர். கல்வித்துறையில் ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக, தேசிய கல்விநிறுவக விரிவுரையாளராக பணியாற்றியவர். இலங்கைத்தீவின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்த அனுபவங்கள் அவரது படைப்புகளில் எதிரொலிக்கின்றன. அந்த வகையில் முச்சுக்காற்றின் முனுமுனுப்பு என்ற அவரது கவிதைத் தொகுப்பு அனுபவங்களின் மொழியாகப் பிறந்துள்ளது.

கவிதை சொல்லால் சொல்லுக்கு அப்பால் சிந்திக்க வைக்கும் சாத்தியம் கொண்டது. உனர்வு களோடு கலந்தது. அவர் கூறுவது போல வளிசமந்த பொழுதுகளில் வாய்விட்டுச்சொல்லமுடியாத சோகங்களை விடைகாணமுடியாத வினாக்களை, வடுக்கள் நிறைந்த தடயங்களை மீட்பனவாக அவரின் கவிதைகள் அமைகின்றன.

நாற்புது கவிதைகளைக் கூட்டுக்கியதாக வேணா தமிழ்வாணன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு மணிமேகலைப்பிரசரமாக வெளிவந்துள்ள முச்சுக்காற்றின் முனுமுனுப்பு கவிதைத் தொகுப்பில் போரின் வலி, புலப்பெயர்வு, பெண்ணுடுக்குமுறை, பாசம், காதல், என வாழ்வின் வலிமிகுந்த தருணங்களையும் மனம் மகிழ்ந்த நினைவுகளையும் பகிர்கின்றன.

பெண்களைச் சிறைப்படுத்தும் சமூகக் கட்டுகளில் இருந்து பெண்கள் விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற அவா கவிதைகளில் எதிரொலிக்கிறது. மரபுரீதியான தொன்மங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் குரலையும் இங்கு காணமுடிகிறது. “ஆண்கமுத்தில் அனிவிதத் தாலியில் தொன்மம் சுயமிழக்கிறது” என்று பேசும் கவிஞர், ஒடுக்குமுறையின் உண்மையினை உணரும் போதே விடுதலைக்கான வழிதிறக்கும் என்பதை அழுத்தியுரைக்கிறார்.

“உங்கவாசிப்பின்

முச்சுக்காற்று

புதிய விழியலுக்கான

குரியக் கதிர்கள்” என்கிறார்.

போரின் கொடுமையில் பெண்களே நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அதிக வலிகளைச் சுமக்கிறார்கள் என்ற யதார்த்தத்தையும் அவரது கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“போரன்று சொல்லி

புதுந்துவிட்ட கொடுமை

சுற்றிவணைப்பு

சட்டுக்குவிப்பு

பட்டுப்போனவர்

பெண்கள்தான்”

எனக் குழுறுகிறார் கவிஞர். பெண்ணை நுகர்பொருளாகக் கருதுவதும் வன் புணர்வுக் குள்ளாக்கும் கொடுமையையும் தோலுரித்துக்காட்டுகிறார்.

“கோழிக்கறி கவைக்க
கசக்கிப்பிழிந்து
கட்டிப்பால் எடுத்து
வீசியெறிந்த

வெறுந் தேங் காய் ப் பூவானாள்” என்ற வரிகள் வல்லுவுக்குள்ளான பெண்ணின் கையறு நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இத்தொகுப்பில் போரின் கொடுமையால் இழந்து போனவை குறித்து உரையாடும் கவிதைகளும் முக்கிய மானவை. இவை சார்ந்த கவிதைகளில் பல கொடுமைகளின் சாட்சிகளாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன. திருகோணமலையில் நிகழ்ந்த படுகொலைகளை மையப்படுத்திய போதி மரமும் பொங்கிய பாலும் கவிதை இதற்கு ஆதாரமாகும். இளைஞர்களின் மரணத்தை விபரிக்கும்போது “கொலுவைவத்தை பொம்மைகள் பலிக்காகச் சென்றதுபோல” அவர்களின் மரணம் நிகழ்ந்த கொடுமை விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“வேள்விக் கிடாயின் வெட்டுண்டதலைபோல

பனைமரங்களைப் பார்க்கச் சுகிக்கவில்லை” என்ற வரிகள் போரில் முசுமிழந்த இயற்கையையும் நேயத்தோடு அணுகுகின்றன. மக்கள் மட்டுமல்ல எமது குழலும் போரால் தன்னை இழந்து வாடுவதை எடுத்துக் காட்டுவதாக, இன்னொருவகையில் உயிர்ப்பற்றுக் கிடக்கும் மக்களின் இருஞ்மையை இயற்கையூடாக சித்திரிப்பனவாக வும் அமைகின்றன.

தொடர்ச்சியான போரால் புலப்பெயர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட மக்களது மனநிலையையும் பிரிவின் வலியையும் ஊரோடும் உறவோடும் கூடிவாழ்ந்த தருணங்களையும் அவரது மனம் அசைபோடுகிறது. முடிவில் இழந்து போனஏக்கம் மட்டும் வெறுமையாக நீள்கிறது.

“கூழநாமும் சேர்ந்திருக்கக் கூடலையே

கோடிபாவம் செய்தோமோ யாருமில்லையே” எனும் வரிகள் இதற்குச்சான்று.

வாழ்வில் மகிழ்ச்சியான தருணங்களைக் குறித்து விபரிக்கும் கவிதைகளையும் இத்தொகுப்பில் காண முடிகிறது. மழையை, திருவிழாவை, உண்டுகளித்த நினைவுகளை, காதலின் சக்தை அவை அசைபோடுகின்றன. அத்தருணங்களில் வரும் மொழி மிகவும் எளிமையாக, நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாக மாற்றிவிடுகின்றன. அத்தகைய கவிதைகளில் ஒன்று காதல் புத்தகம்

“அன்பே

என்வாழ்க்கைப் புத்தகத்தில்

இன்பு உணர்வுகளால் எழுதப்பட்ட

முகவுரை நீ...” எனத்தொடரும் கவிதை காதலை நூலோடு இணைத்துப்பேசுகிறது.

பிரிவையும் முதுமையையும் நிலையற்ற வாழ்வின் தேடலையும் விபரிக்கும் கவிதைகள் மற்றொரு தளத்தில் பயணிக்கின்றன.

“மனிதா

எனக்குந் ஒரு விளையாட்டுபொம்மை

என் குத்திரிக்கயிறு.” என்கிறார்.

இவ்வாறு அனுபவங்களை மையமாகக் கொண்டு பிறந்த இக்கவிதைகள் எளிமையான வகையில் அவற்றை வெளிப்படுத்திவிடுகின்றன. மரபின் ஓசையோடு கூடிய தாக, நவீன கவிதை அமைப்பை பேணியதான் ராணி சீதரனின் கவிதைகள் கவனிப்பிற்குரியன. தொடர்ச்சியாக எழுதும்போது அவரது கவிதைமொழி மேலும் கூர்மை பெறும் என்னாம். அத்தகைய கவிதைகள் அவரிடமிருந்து வெளிவரும் என்பதற்கு ஆதாரமாக இக் கவிதைத் தொகுப்பைக் கருதமுடிகிறது.

நற்புமிகு தொடர்பு நூல்

காலாக்டிக்ஸ் மேட்டால்

உழுந்துவிலை; காணவிலை வடையை
உசாவுகிறேன் வடையிருக்கும் கடையை
உழுதுவயல் பண்படுத்தி
உழுந்துபயிர் செய்திருந்தால்
இழந்திருப்போ மோடுடையில் வடையை?
***

பிரான்ஸதனில் வசித்துவந்த அம்பி
பளையிலுள்ள சுகோதரனை நம்பி
பராமரிக்க காணியதன்
பொறுப்பதனை வழங்கிவிட
மரம்முழும் தறித்துவித்தான் தம்பி.
***

இஞ்சிலகி கீழ்த்திசையோ வெளிக்க
இந்திரன்போய் கரந்திருந்தான் களிக்க
கருங்குவளைக் கண்களுடன்
கங்கையதன் கரையருகே
பருவமங்கை மார்வருவார் குளிக்க
***

காலுக்குச் செருப்பிலையே என்று
கவலைப்படா திருப்பதுவே நன்று
மேலுக்கே நறுக்கியகால்
மேனியிலே கொண்டமைந்து
கோலான்றி பலருளரே...! இன்று
***

பாதகங்கள் விலக்குங்னரார் பாதர்
பேதுறுக்கோ அருகில்என்றும் மாதர்
சாதகமாம் இருந்தநிலை
சறுக்கிஅவன் நோயில்விழ
காதகனை கவர்ந்துசென்றார் தூதர்.
***

அடிமனதில் காதலுற்ற காந்தன்
அவளுக்கென மடல்வரைந்து ஈந்தான்
துடியிடையில் ஆஸைவர
தோகையினை மணந்துகொண்டான்
கடிதங்களைக் கொண்டுசென்ற சாந்தன்
***

நரித்தனங்கள் நிறைந்தவராம் வாணர்
நல்லசெயல் பிடிக்காத வீணர்
பெரியவர்கள் சபையினில்தற்
பெருமைபறை சாற்றுகிறார்
சரியாமோ சொல்லும்?யுவர் ஆனர்!
***

முயற்சியதன் மறுவடிவம் தேன்
மதித்துஅதை அளக்குதில்லை மானி
அயர்ச்சியினை அனுதினமும்
அப்பாலே தள்ளிவிடு
உயர்ச்சிகளே உணைத்தோடரும்; போந்!
***

விலைவாசி ஏறுதம்யா நாட்டில்
மக்களது வாழ்வதுவோ கேட்டில்
தலைசுற்றி வருகிறதே
தறிகெட்ட விலையுயர்வால்
நிலைநிறுத்தும் சட்டமெலாம் ஏட்டில்
***

தொற்றுறுதி செய்வதுபி. சி.ஆர்
தெரியவரும் அதன்பிறகே ஆரார்
தற்செயலாம் தொடுவதையும்
தவிர்த்துவிடு; சோதனையில்
நிற்சயமாய் வராதுபதில் தான்நேர்(+ve)
***

northern
PC Park

0215675566
0212229581
0212222050
0212220388
0777570124
0773366443
0755557327
0717772377

Hot Line : 0777771545

www.pcpark.co
info@pcpark.co

வடக்கின் கணினிப் பூங்கா

**கணினி உலகில் நம்பகமான
சேவையில் 10 வருடங்களுக்கு
மேலாக யாழ் மண்ணில்
தரமான கணினிகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள நம்மை
நாடுங்கள்...**

**# 10, Muddaskada Junction
Stanly Road, Jaffna**

[Facebook](#) Northern Pc Park [Twitter](#) NPcpark [Instagram](#) northerncpcpark [YouTube](#) Northern Pc Park

Merry Christmas

WE OFFER A WIDE RANGE OF SERVICES FROM

கிளங்கை நாட்டுன் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன்
அச்சுப்பதித்துல் சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்குமான

ஓர் அச்சுக்கூடம்!

தரம் | தூரிதம் | திருப்தி | மலிவு

எனும் தூரக மந்திரத்தோடு எமது நிறுவனம் தீயங்கி வருகிறது.

அழைப்பிதழ்கள் - அஸ்பஸிப்பு பெட்டி மற்றும் சைகள் - துண்டுப்பிரசுரங்கள் - தபால் அட்டைகள் - சுவர் ஓப்டிகள் - பதாகைகள் - புத்தகங்கள் - வாழ்த்து மடல்கள் - நாட்குறிப்பேகள் - நாட்காட்டிகள் - முகவரி அட்டைகள் - கேடயங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் என்னும் பல...

எமது நிறுவனத்தால் அனைத்து விதமான வேலைகளும்
நவீன காலத்திற்கேற்ப செய்யப்படுகிறது...

எமது நிறுவனத்தின் வழிமைப்புக்கள் நித்தமும்

புதுமை | கிரிமை | கிளமை

மேலதிக விபரங்களையும் எமது பொருட்களின் உண்மை, அழகு, தரம்
என்பவற்றையும் எமது காட்சியறையிலும், தொலைபேசி ஊடாகவும் பார்வையிடலாம்...

**MATHIC
COLOURS**

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

TEL : 021 222 9285

E-mail : mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259